T. 4886
T. 4886

ஆவண அமுதம்

AVANA AMUDHAM

April – June 1991

Acc. no. 24326

Tamil Nadu Archives
Egmore, Madras-600 008

ஆவண அமுதம்

AVANA AMUDHAM

கலசம் 6 துளி 19

CUP 6 **DROP** 19

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்,
28-29, காந்தி இர்வின் சாலை, எழும்பூர்,
சென்னை-600 008.

TAMIL NADU ARCHIVES,
28-29, GANDHI IRWIN ROAD, EGMORE,
MADRAS-600 008.

THE DIRECTOR OF ARCHIVES AND HISTORICAL RESEARCH,
EGMORE, MADRAS-600 008.

201-3—A

Director of Archives and Historical Research ..	Thiru A. ELANGOVAN I.A.S.
Deputy Commissioner of Archives	Thirumathi T. N. SAROJA
Assistant Commissioners of Archives	Thiru R. ABDUL JABBAR
..	Thiru J. JAYACHANDRAN
..	Thiru K. V. GOPALAN
..	Thiru A. DURAIPANDIAN
..	Thiru A. KRISHNAMOORTHY
..	Thirumathi H. AMMANI.
Editor (Gazetteers)	Thiru M. GOPALAKRISHNAN
Research Officer (Publication Cell)	Thirumathi J. AMBASHANKARI
Assistant Editor	Thiru K.S.K. VELMANI

CONTENTS

			Pages
1.	Salt Satyagraha in the City of Madras ..	Dr. T. THANKAPPAN ..	1
2.	P. K. Mookkiah Thevar : The Social Reformer	P. GOWRI	13
3.	Mica	J. AMBASHANKARI ..	18
	Selection		
4.	Vegetable Milk	C. HEMALATHA	19
5.	Grow More Food	K. G. PALANI	26
6.	Establishment of the University of Madras	R. S. VIJAYAKUMAR ..	31
7.	List of topics in which research was carried on in T.N.A. during the period from 6th November 1990 to March 1991.		32
8.	List of Books added to the Library, Collection during January—March 1991 ..		41

தமிழ்ப் பகுதி

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை:	பக்கங்கள்
1. 1819 ஆம் ஆண்டு ஒழுங்கு முறைச் சட்டமும் ஓர் உரிமைக் குரலும்	51
2. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் (அதிகாரம் 13-17)—மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.	70
3 துறைச் செய்திகள்	81

EDITOR'S PAGE.

All of us would have heard of Salt Satyagraha March of Rajaji to Vedaranyam. The people of the City of Madras were not passive non-participants in this significant political even. Hundreds of people in the city of Madras played vital role in this mevement under the leadership of T. Prakasam and K. Nageswara Rao. Dr. T. Thankappan minutably recounts the events in Madras and deseribes the cruel reaction of the then Government and the police met with the people.

Even while in war, many norms of behaviour have been prescribed but they are usually violated as war gains momentum. Dr. C. Selvaraj has pointed out on the basis of many literary and inscriptional evidence, that the Tamil kings were not different.

We should know more and more about the lives of men who worked for the welfare of the people. This will definitely inspite us to do great things. P. K. Mookkiah Thevar is a person who devotedly worked for the welfare of different sections of our people. P. Gowri, highlights the valuable social service rendered by P. K. Mookkiah Thevar.

The account on mica given by Tmt. Ambashankari, based on the records of Tamil Nadu Archives is very interesting; and Tmt. C. Hemalatha has furnished some extracts of old records, which throw light about " Vegetable Milk". The records which give interesting information on "Grow More Food Campaign" during late 1940s and the constitution of the University of Madras, presented by Thiru K. G. Palani. R. S. Vijayakumar respectively, are informative.

Similar useful articles and accounts for subsequent issues are quite welcome.

M. GOPALAKRISHNAN.

SALT SATYAGRAHA IN THE CITY OF MADRAS

BY DR. T. THANKAPPAN, M.A., M.Phil., Ph.D., Dip. in Arch.
Lecturer in History, Arulmigu Palaniandavar College of Arts and Culture, Palani-624 602.

This paper attemp's to analyse the Salt Satyagraha Movement in the City of Madras. It is divided in o fou r sec ions. Section I answers the question "why did Gandhi choose salt tax for disobediences." It is also highlights the propaganda efforts of the Congress leaders the na ionalist press and the coun er propaganda of the colonial government. Section II - narra es the role played by Congress leaders like T. Prakasam and K. Nageswara Rao and volu nteers in the movement. Sections III and IV discu ss the social base of the movement. partic. larly the role of women and indu s rial workers. The attitude of the colonia government towards the movement is brought out in detail in Sections II, III and IV. . The paper concludes wi h a brief summary of these developements.

I

After the suppression of non-co-operation movement in 1922, the Indian national movement gained momentum in 1927 when the British government appointed the "all white" Simon Commission to decide the future constitutional developments in India. The Calcutta session of the Indian National Congress (December 1928) gave to the British raj" a polite ultimatum. If eedominion Status" was not granted to India by the end of 1929, the Congress would launch a large scale "non-violent rebellion" against the raj for complete independence.[1] On October 31st 1929. ,Irwin, the Viceroy, who very well. analysed the Indian mind announced that before a scheme for a new Indian constitution was placed before parliament, a Round Table Conference would be held in London at which full -- opportunity would be given to Indian representatives for discussing all matters connected with-it.[2] This announcement was well received by Indian leaders. But Irwin failed to give an as assurance that the Conference would discuss a scheme of reforms on the basis of " Dominion Status". Congress, therefore rejected the Conference and decided to launch civil disobedience movement for complete independence.[3].

In the meantime, Gandhi enumerated eleven points[4] of adminis'rative reform.According to himt hese elaven pionnts were"PresSing' Very smble but Vtal needs of Inda" [5] He Lsa'ed that if Irwin accepted these points, he decided to withdraw the call for civil disobedience. But Irwin's silence force forced Gandhi to remark "India's due would not come from London but would come from Indians themselves"6 The working committee in its at Ahmedabad on 15 February 1930 authorised Gandhi to launch civil disobedience movement as and when he desired. When Irwin refused to accede the demands, Gandhi started the civil disobedience movement on the issue of Salt tax.

Why did Gandhi choose the salt Act for disobeying According to Gandhi[7]

> Next to air and water, salt is perhaps the greatest necessity of life. It is the only condiment of of the poor......... There is no article like salt outside water by taxing which the State can reach even the starving millions, and the sick, the maimed and the utterly helpless. The tax constitutes therefore the most in human pol, tax that ingenuity of man can devisel

He therefore, decided to attack this .'nefarious monopoly."[8]

> According to C. Rajagopalachari, Gandhi's southern commander, thes lt tax is the most iniquitious that has ever yet been devised by any government. An essential ingredient of food for human consumption, a necessary article for the proper maintenance of cattle, and for agriculture and other various industries, on which the poorest classes of our people live, it is a commodity twhich they cannot do without.

The nationalist press also echoed the same view. For instance, *Swarajya* wrote

---

* I am grateful to T. Johnson, L. Selvanathan and S. Amaravathy for their comments and itsu gges ions. The latter part of the paper dealing with industrial workers was originally presented at a seminar held by the Department of History, Arulmigu Palani Andavar College of Arts and Culture, Palani-624602, on "Salt Satyagraha and India's Struggle for Freedom" in April 1990.

The total abolition of the most unjust tax which affects the millions of poor, semi-starved masse is an urgent necessity.......the salt tax is most objectionable. It is one of the most subtle forms of taxing the poor which is nothing but virtual extortion from even the poorer of the poor, for in this way the millions of semi-starved poor are made to pay called benefits of "peace and good government" they enjoy under a benign British rule. It is one of the basest tricks of financial exploitation which finds in the necessity of the poor a fruitful source of revenue.

It is to be noted here that the leaders and the nationalist press argued that the salt taxwas "oppressive", "inhuman", and 'anti-social" and it affected the poorest sections of the society, "the dumb millions".

The world wide Economic depression which set in the year 1929 made agriculture a less paying occupation than it was before. Stocks were in heavy surplus and demand was low. As a result, the prices fell between 1928-29 and 1933-34 by above fifty per cent. The ryot was therefore,, forced to live a squalid life, ill-fed, poorly clothed, wretchedly housed and with hardly any surplus for thole extra amenities which made life worth living. While this was the general condition of the peasantry, in the zamindari areas the zamindars collected rents five times more than what was collected on similar lands in government area. Even then, the Congress proposed to restrict the campaign of non-payment of land revenue direct to tracs where the Cultivators pay their land revenue to Government [10] Again during this period, the capitalists shifted the burdden of slump in trade on the shoulders of industrial workers by way of retrenchments and wage cuts.[11] Here it is argued that the Congress wanted to end the British rule in India and devoted their full strength toward preserving unity between different classes. To do so it was forced to underplay the basic contradictions between the zamindars and the tenants and the capitalists and the working class.

B. Pattabhi Sitaramayya, the Congress historian wrote that "the struggle was a moral not a material one."[12] Rajagopalachari, in the course of his presidential address to the Tuticorin Taluk Conference, said that [13]

the resistance to the salt law is virtually fight against British domination, because success in this albeit a minor battletr ally means success in a decisive battle, in the course of a great war of freedom. It is not a fight against a particular oppression that Gandhi is at, present engaged in, but is it part of a larger struggle, the end of which is swaraj.

Thus, it is evident that Gandhi decided to break the provisions of the Salt Act to mobilish and involve all sections of society into the main steam of aniti-imperialist movement, for salt is used by all classes irrespective of caste, creed and religion. He realised that salt being an indispensable ingredient of food, the movement against the salt tax was distined to concern every one living in cities, towns and villages.[14] He was also impressed by the facilities that large tracts of the country afford for the violation of the Salt Act. He asserted that "if the volunters began the work all along the coast, it would be impossible for the whole strength of the police and customs staff to prvent them from collecting natural salt."[15] Further it is said that in reading the history of the French Revolution, Gandhi found that salt Gabelled one of the immediate causes that led him to direct the forces into the particular channel. [16]

The Congress leaders pointed out that the salt tax was imposed only in India and that in India itself it originated with British rule. They argued that it was a peculiar iniquity of the colonial government and a barbarous device unworthy of any civilised government. They, also blamed that the policy was determined by a desire to benefit the salt interests of Cheshire They emphasised that the Brith rule had impoverised the dumb.. Millions" by systems of progressive explotiation. This progressive exploitation ruined India economically, politi-cally, culturally and spiritually, they said.[17] So they decidded to fight to the finish. Gandhi said.[18].

the time comes, civil retsisters will have an ample opportunity......to conduct their campaign regarding the tax in a most effective manner. The illegality is in a government that steals the people's stalt and makes them pay heavily for the stolen article The people, when they become conscious of their power, will have every light to take possession of what belongs to them.

But according to the government, the salt tax "was not heavy and unjust." It asked the Congressites to answer the following questions :

They were : [19]

Can the Congressites say why salt tax is being so vehemently opposed when it has been levied in all times and by all governments in one form or another ? Is it wrong that the incidence of salt tax per head in India is only three annas per annus or one pite per month

Has the burden of this salt tax ever been felt by even the poorest though it brings to the government treasury seven crores of rupees each year ?

In case government abolishes the salt tax and gives up the control of salt manufacture, would not the dealers in salt enormously raise the price of salt and would not impure salt be brought into the market ?

A leaflet published by the government of India reads [20] :

Don't believe those who tell you that your salt would cost you less. It is almost certain that it would cost you more. You must have salt and you cannot make it yourself.... If government ceased to have any concern with salt, the merchants would get the manufacture under their control and sell it for what profit they like, just as they sell grain, cloth and ghee.

The pro-British press like **Madras Mail and Mitavadi** which echoed the sentiments of the British raj published articles stating that the salt tax was not felt as a burden even by the poorest sections and it was a .' harmless tax".[21]

II

The salt satyagraha actually began on 12 th March 1930, when Gandhi began his march to Dandi with a band of seventy eight selected followers to break the Salt Act. In the Madras Presidency, C. Rajagopalachari chose Vedarannyam as the centre of operations for his salt satyagraha and started his march with ninety nine volunteers from Trichnopoly to Vedarannyam on 13th April 1930. "Expecting no substantial response from Madras "[22] Rajagopalachari neglected the city of Madras. In Madras, as the Acting Chief Secretary to the Government of Madras pointed out, "many local Congress men continue to find it difficult to reconcile a pessonal unwillingness to boycott the legislatures with loyalty to the Congress mandate to do so." [23] While the Congress leaders argued that the Independence Day celebrsations (26th January 1930) proved a success, [24] the acting Chief Secretary wrote, "in Madras City a procession in the morning did not attract more than 200 people. In the evening a Tamil gathering on the beach was attended by about 700 people while the Andhras mustered about 300 strong. These demonstrations were remarkable for the absence of prominent Congress leaders."[25] Again on 3rd April 1930., the Acting Chief Secretary wrote that the meetings held in Madras City by Rajagopalachari and Sambamurti "attracted no one of any importance."[26] On 18th April 1930, he wrote that Srinivasa Ayyangar, Satyamurti and Muthuranga Mudaliar "continue to abstain from any activities connected with civil disobedience movemment. These and other members of the Tamil Nadu Congress Committee are suffering from temporary political eclipse."[27] These kinds of attitude show that majority of the Congress leaders were skeptical about naug rating civil disobedience movement. They wanted to contest the elections of 1930 and seriously intended to take office. Viewing these kinds of attitude very seriously and since Madras city was a strong hole of Andhras,[28] Rajagopalachari felt that the general atmosphere in the city of Madras was not condulcive for vigorous satyagraha.

The two Andhra leaders, T. Prakasam and K. Nageswara Rao, however, "seized the opportunity of cultivating what promised to be fertile soil." With the help and monetary supports of local merchants and sympathisers (mainly Guzarati and Marwari) a camp was established at Udayavanam in April.[29] On 11th April 1930, Prakasam informed to the Chief Secretary to Government that "in obedience to the country's call, I, with a band of volunteers ill man facture on Sunday the 13th." [30] On 13th April, forty six volunteers led by, Prakasam and Nageswara Rao reached the Marina Beach to manufacture contraband salt Seven pots were filled with sea water and they produce salt [31] They then addressed a public meeting in which they demanded the repeal of the "unholy, unjust and oppressive tax" imposed on a commodity essential to both men and cattle and which was a free gift nature. [32] The same day evening "an appreciable quality of contraband salt had been manufactured" in the house of Prakasam F. L. Mullaly, Deputy Commissioner of Police, law and order, visited the spot and arrested Prakasam and seized all pots, full and other apparatus as directtep by the government. The sal inspector investigated the case and decided not proceed with the prosecution of Praksam for a breach of Salt Act and released him under section 55 of

Salt Act.[33] On the evening of 13th April, a civil disobedience movement meeting was held - which was attended by 6,000 people. According to the Acting Chief Secretary "this is a notable advance on any previous figure and might suggest an increase in public interest.".[34]

On 15th April, a procession led by Prakasam and Nageswara Rao reached on the sands opposite the High Court and there they produced salt. According to the Commissioner of Police "a trifling quantity of dirty greevy powder was eventually scrapped from one of the **chatties** and pronounced to be salt." Prakasam then addressed those there congratulating them on their success. He then organised a **hartal** in the city as a protest against the arrest of Jawaharlal Nehru. The **hartal** was "successful,"[35] About 10,000 people turned out on Triplicane beach for the evening meeting. **Sutandira Sangu** wrote[37]

: . .

The sun of satyagraha dawned on the city on Sunday last. It is Prakasam's valour and unparalleled courage that has roused the city which had been slumbearing........There was joy and enthusiasm everywhere and a national spirit. One saw **khaddar** all round and heard the talk of getting rid of the salt law. There was devotion to Satyagraha.

At 10.30 a.m. on 15th April, the police arrested Prakasam and Nageswara Rao for violation of the provisions of the Salt Act.[38] But they were charge-sheeted under section 144- I.P.C. in respect of the "unlawful assembly" The leaders appeared before the court, pleaded guilty and refused to express regret. They were fined the maximum amount provided in the section, that is, Rs. 500 each. When they declined to pay the fine, their motor cars were immediately attached and were auctioned on the evening of 16th April, for the purpose of realizing the fine.[39]

It should be noted here that the police clearly violated the instructions issued by the Government of Madras. According to government instruction "no arrest should be made unless resistance is offered to the seizure of the salt or materials of manufacture."[40] On 15th April, in fact, the leaders did not show any resistance and they peacefully conducted the satyagraha. Again the police who arreested Nageswara Rao and Prakasam "for having committed a violation of the Salt Act in respect of the manufacture and possession of contraband salt" did not prosecute them for a breach of the Salt Act. They were charged for the offence of having been members of an unlawful assembly. It is interesting to note here that the leaders committed the very offence of 13th April, for which the salt inspector had decided not to prosecute them. **Dravidn**[41] **The Hindu**[42] and the **Daily News**[43] critisizsed the stand of the authorities Thus, it is evident that when the salt satyagraha movement gained momentum and awakened the public consciousness against the colonial rule, the police and the magistracy under the active co-operation of the government, decided to put down the movement.

Police action, in turn, stimulated public interest and helped the leaders to keep alive a sense of confrontation with the raj. The donations from Marwadies and Gujaraties encouraged the leaders to continue the salt satyagraha.[44] Two merchants placed at Prakasam's disposal a car to pursue his activities.[45] On 18th April, a procession headed by Prakasam ; Nageswara Rao and Ranghiah Naidu reached on the sand opposit Mylapore and there the satyagrahies boiled four pots of sea water from which they made salt.[46]

III

Perception of women in society underwent a sea-change during the salt satyagraha movement. Through the press, **Young India** (30th April 1930) Gandhi made an appeal to Indian women "to come out of their household seclusion" and advised them to participate in the political movement to end the British rule in India.[47] It should be noted here that prior to 1930, only a few women mostly from the families of leaders (like C. R. Das and Motilal Nehru) took part in political movements. But during the salt Satyagraha women increasingly enrolled themselves as volunteers.

A government report states[48]

Thousands of them (women)....suddenly emerged from the seclusion of their homes...... in order to join Congress demonstrations and assist in picketing.

On 13, 15, 18 and 19 April 1930, the women volunteers assisted the men in breaking the Salt Act by manufacturing salt in the city of Madras. On 19th April, about 30 women were present when six pots of sea water were boiled.[49] On 21st April, the women organised themselves into batches and broke the Salt Act. **Swarajya wrote**[50] **:**

We congratulate the women of Madras on the notable step which they have taken this morning. It is no small achievement that they have been able to form a batch of their own and march publicly to the beach sands to break the salt laws. Indeed the most remark, ab e feature of the movement in Madras is the spontaneous enthusiasm with which the women of the city have thrown themselves into it without caring for the consequences. They are at the head of every procession, ready to walk miles and miles in the hot Sun, they are failiar figures at our mass meetings and they are easily the most active and promtnent members in every tolunteer batch that goes to break the salt laws. Few would have believed a few weeks back especially in those circles which dismissed Madras as a lifeless mass incapable of any activity that women would have come in their hundreds this morning to accept the Government's challenge and offer satyagraha against the salt law:, undeterrred by the piesence of large police forces all round them. There can an be no stronger evidence than this of the fact this is really and truly a mass movement depending for its sustenance on the strength and determination of the people.

It further wor'es :[51]

In this great mission, no section of the population has a greater or a worthier part to fullfil than women. It is in their hands to make heroes of men, to help and inspire them and to complement their work in the many sided activities which Gandhiji's movement has opened out to the country.,. Within this one week mass consciousness against the iniquit of the salt laws has been awakened to such a degree that the sait tax will scon be if it is not already a dead letter.

The Police wanted to curb the movement and on 21st April 1930 Nageswara Rao, Kangayya Naidu and Bhashyam Chetti were sentenced to six months imprisonment each under section 143, I.P.C.[52] The police thought that these leaders inspired the women to take part in the movement. Despite the police atrocities, the women volunteers and their leaders continued their mission of breaking the salt law. On 25th April, about 100 volunteers accompanied by Durgabai Ammal and Varaga Ammal reached the sea shore to produce contraband salt.[53] **Swarajya** reported that about 100 police surrennded the volunteers and having so ringed them, in, belaboured them brutally. It further wrote that "the females were beaten and forcibly dragged......[54]As a result several volunteers sustained injuries Speaking before 800 people Durgabai Ammal criictized the police atrocities.[55] Police atrocitities were given wide publicity in the press and platform. The **Sudandera sagu** wrote as

Those who disobey the Salt Act may be imprisoned or fined. That is all that is laid down in the Salt Act. But the Salt Act does not say that horses should be made to trample upon the people, nor is it laid down in it that the volunteers should be beaten like dogs as they were beaten on the beach road on Friday morning.

The Commissioner of Police justified their stand and said "the people who persistent defied the law in this city should be prepared to suffer the consequences"[57].

IV

The Congress leaders and the nationalist press gave wice publicity and highlighted the "cruelty" of the police. They also congratulated the volunteers and their leaders for enduring police atrocities. On 21st April 1930, "a large and enthusiastic meeting" on the High Court beach congratulated the leaders. . According to the Commissioner of Police, "a disquieting feature of this gathering was the presence of number of Choolai Mill strikers."[58]

In 1875, Gujarati entreprenture from Bombay founded the Madras United Spinning and Weaving Mills known as Choolai Mills. It employed about. 2,200 worke in 1930. The workers' working and living conditions were horrible and they were one of the most exploited sections of the society. It is quite unfortunate that the leaders of the Madras Labour Union (founded on 27th April 1918) did not evince any interest in the problems of the workers of the Choolai Mills though their wages were low and the conditions of employment deplorable for the simple reason that the employer allowed the union volunteers to collect union subscriptions inside the mills. The workers did not take the unfair conditions of work meekly. Between 1929 and 1930, the workers submitted a memorial for increased wages. They pointed out that the wages were inadequate and demanded a general increase of twentyffive . per cent in all departments. In the case of women workers, the increase should be by fifty.... per cent. They also demanded sick leave with allowances and promotions to men with experience. On 14th April, they were told by the weaving master that they was not likelyhood of their request being granted . As a result, the workers stopped work and the management locked out the mills. The management did not come forward to negotiate with the workerss but wanted the unconditional surrender of the workers.[60] This kind of an adamant attitude forced the workers to involve themselves actively in the Salt Satyagraha.

This is not the first time that the industrial workers partisipated in the anti-imperialist and national liberation movement. Even as early as February March 1908, the industrial workers of Tamil Nadu participated in the movement for national independence along with other sections of the society.[61] 'They also participated in the non-co-operation and khilafat movements in 1920—1922.'[62]

However, after the suppression of non co-operation movement, the reformist leaders of Tamil Nadu had no sympathy with political strikes. They wanted the trade unions to function as second string to the national liberation movement without involving the workers directly in political agitations. They believed that the trade union should keep political and economic issue separately and should aim primarily at the moral and social improvement of workers and welfare legislations for them."[63]

As Nehru said :[64]

The Congress had often expressed its good will towards them but beyond that it has not gone. The Congress it is said must hold the balance fairly between capital and labour.... But the balance has been and is terribly weighed on one side and to maintain injustice and exploitation.

The national level Congress leaders who very well understood the power of the peasants and industrial workers wanted to involve them in the main stream of the anti-imperialist movement. "The measure of the strength", Nehru said, "Of our national movement will be the measure of their (peasants and industrial workers) adherence to it".[65]. They began to highlight the grievances of the exploited section[66] and said "if an industry cannot be run without starving its workers then the industry must close down".[67] Nehru was of the opinion that "as soon as the....labourers and peasants had been organised on proper lines, government would itself accede to their demands." Addressing the Lillooah Labour Union, Howrah district, held in June 1929., Nehru pointed out that "swaraj in India would be obtained by labour and the peasantry". Yet at another labour meeting, he warned the workers that "in four or five months the country would see the begining of a great struggle and urged them all to prepare for it."[68]

The Government which noticed the changed attitude of the Congress feared that the workers would participation the civil disobedience movement. This fear made the government of India rush through the Trade Disputes Act, the institution of Meerut Communist Conspiracy Case and the enactment of the Public Safety Ordinance.[69] **Mathrabhumi** a Malayalam daily, observed that the government was anxious to suppress the working class movement, because if the workers awoke and acted unitedly, no one can stem the victorious progress of the endeavour of the people of India to gain swaraj.[70] The government, however, in order to win the support of reformist leaders, appointed the Royal Commission on Labour in India in 1929. The reformist trade union leaders of Tamil Nadu Giri, Shiva Rao, Ernest Kirk,, Ramaswamy Ayyangar and Varadarajulu Naidu "cordially" co-operated with its enquiry.[71]

The workers of the Choolai Mills took part in the salt satyagraha. On 22nd April 1930, the satyagraha procession to manufacture salt on the beach near the High Court led by Prakasam left the Swarajya office at 6.30 a.m. and reached the beach around 10 a.m. C. B. Cunningham, Commissioner of Police, narrated the role of workers in the salt satyagraha as follows :[72]

'A further procession mainly composed of Choolai Mill hands led by a batch of the younger Congress workers started from the mill area at 6,30 a.m. took a noisy course through George town collecting many hooligans and Somaries on its way and reached the High Court beach for its separate salt manufacture by 9.30a.m. A good deal of intimidation of shopkeepers was committed by the members of this procession on its way and at the Stringer's street China Bazaar road junction, Sub-Inspector Mohajir had to collect hurriedly a small force of men and disperse a mob of some 200 to 300 of the workers elements which had broken off from the main procession and had started to attack local bazaaras and shops.... A grave situation arose in the heart of the business quarter on the Esplanade road when the Choolai Mill hands procession which had been augmented enormously in numbers during its boiling of sea water on the shore returned and entered the Esplanade road.... It was led by a number of khaddar clad fanatics and Choolai Mill volunteers brandishing pieces of firewood, many of them dancing wildly. Its slogan was "We shall close every shop in the city today . . ." The police were stoned on approach and the Deputy Commissioner's warning to the mob was met with a shower of missiles. Thereupon the mob was promptly attacked by a lathi and butt-end charge, followed up by the sowars and within five minutes the street was completely cleared and normal traffic restored.... From noon till evening conditions in the city were normal, millhands, Congress workers and other disorderly elements being apparently disheartened for the time being.

He further continued :[73]

In the evening a meeting of some ten or twelve thousand people assembled on the High Court beach to protest against the convictions of satyagraha leaders...... A free fight broke out between the youths and boys of the spinning department of the Choolai Mills and some solidiers from the Fort. When the police reached the scene, the mill hands disappeared.

The Police ruthlessly belaboured the volunteers and workers. The South Indian Socialist Public Army in a meeting held on 22nd April, voted for the death of the Commissioner of Police for "splitting the Indian brotherhood and ordering Indian Police to use violence against anon-violent Indian mob." [74]

Swarajya wrote : [75]

Our heart throbs and our blood boils which we think of the outrage perpetrated by the police in the city yesterday. The cruel spectacle of thousands of people fleeing in several directions unable to bear the blows dealt by the police will not fade from our memories Not only we but also several thousands of people witnessed personally the brutality of several of the police officials who chased the fleeing people.

Prakasam was arrested on 23rd April for an offence under section 117, I.P.C. read with sections 143 and 74 salt Act. [76] The same day, the Commissioner of Police prohibited assemblies or processions called or held in pursuance or support of the civil disobedience movement under section 41 of the Madras City Police Act. [77] These activities did not check the agitation. As David Arnold points out that the salt saytagraha movement had "acquired a macabre momentum of its own : salt making continued, more satyagrahsi, including women, were reported to have been thrashed by the police." [78]

On 27 th April, an all party public meeting was arranged to condemn the police atrocities. The Congress volunteers canvassed the Choolai Mills strikers to participate in the meeting. They visited the houses of the workers of the Buckingham and Carnatic Mills and the Perambur Railway Workshops with the same object. On 26th April, the management of the Choolai Mills agreed to take back all the workers provide the ring leaders would give written apologies that they would behave propreiy in future and workers gave them. On 26th April, the Commissioner of Police wrote to the Chief Secretary that the workers would not join in the struggle, since the leaders advised them not to do so. He further stated that "as far as the Choolai Mills men are concerned they had their lesson on 22nd. I mention all this now as it is with great relief I am able to report that the Choolai strike has been settled." [79] But on 27th April, the management informed the workers that they could not open the mills as agreed without the consent of their owners at Bombay. Hearing this, the strikers made stright for the all party meeting [80]
A government report narrated the follow up incidents : [81]

the police engaged a very large crowd on the Triplicane beach and fighting which lasted for three hours culminated in firing which caused seven casualties, three of them fatal.

An official report suggests that most of the shots hit the upper portion of the body of their dead and the injured men. It proves that the police indiscriminaetly fired on the unarmed mass [82] Immediately, an order under section 144 Cr. P.C. was promulgated prohibiting meeting and processions in furtherance of the Civil disobedience movement. [83] The next day the Commissioner of Police wrote to Cotton, the Chief Secretary to the Government of Madras, that "today the Choolai quarters was strongly picketed and cut off as far as possible from the rest of the town......" [84]

The nationalist press [85] and politicians of all shades of opinion condemned the "indiscriminate firing on the unarmed mob."The executive committee of the South Indian Liberal Federation passed the following resolution : [86]

That this Executive Committee, whole dissociating itself with the salt satyagraha that campagin, strongly protests against the use of force in dispersing satyagrahis' processions where there is no violence or menace of violence to the police or to the public, and where the satyagrahis are willing to submit themselves to arrest, and requests the government to institute an enquiry through a committee into the incident connected with the salt satyagraha movement in the city of Madras last week.

The Corporation of Madras strongly condemed the police action and demanded the government to institute an independent imparial tribunal to enquire into the police atrocities. [87] The Madras Mahajana Sabha which conducted its own investigation condemned

the police.[88] Resolutions were passed at special meetings of the workers of the Madras and Southern Mahratta Railway on 1st May 1930, condemning the police action in Madras City and supporting the civil disobedience movement.[89]

But the European Association, the Madras Chamber of Commerce, the Anglo-Indian and Domiciled European Association of Southern India and Madras Trades Association placed on record their "high appreciation of the prompt and effective action of Commissioner of Police in handling the recent out breaks of lawlessness and violence in the City of Madras and of the courage and discipline shown by all ranks of he police in very trying circumstances."[90] C. E. Wood, an European member of the Madras Legislative Council, stated : [91]

"the promoters of this lawlessness hoped to tie government's hands. They hoped to have the jails over flowing with an endless supply of law breakers and thus bring about an impasse. No government worth the name would allow itself to be led into such a trap.

He further wrote : [92]

"the police are there to prevent breaches of the law, that particular assembly was esperfectly, correctly treated.

The Madras Government justified the police action and declined to constitute an open enquiry as requested by the public on the ground hat such an enquiry would be "construed as a censure on the police'[93] The government appreciated the services of all men and officers, generously rewarded the policemen who had taken part and promoted C. B. Cunningham to the Inspector General of Police with responsibility for combating civil, disobedience movement throughout the Madras Presidency.[94] The workers of the Choolai, Mills except 130, most of them were under treatment for injuries, resumed duty on 1st May, 1930.[95]

It should be noted here that on 27th March 1930, the Government of Madras issued instructions to its officers. In it, it was stated that "so long as the satyagrahis remain non--violent, the minimum of force should be used by the police, as the use of force against those who are not violent themselves immediately alenates public sympathy. It should be impressed upon the police that they must be careful not to allow hemselves, however provoked to be irritated into loss of temper."[96] But actually, these instructions were set aside by the officers. As David Arnold wrote "given a little jostling or silne throwiny, their presence was regarded as sufficient justification for a police lathi-charge or even shooting."[97] Such kind of police atrocities made the Tamil Nadu Congress Committee to acknowledge "the success of the police in curtailing salt making......and, by their use of force, discourage others from coming forward to lead or participate in the movement."[98]

On 17 January 1931, the Viceroy appealed to Gandhi for co-operation "on a basis of mutual trust". On 19th January, Ramasay Mac. Donald, the British Prime Minister, officered a few concessions. According to S. Gopal these concessions "amounted to nothing". Gandhi agreed to call off the civil disobedience movement for a partial amnesty and to take to part in the Round Table Conference. According to Nehru, the settlement, amounted to " otal and unwarranted surrender". As a S. Gopal points out that "this was a far cry from the demand for independence and the right to seceed. Nor had Gandhi stood firm on the demands for a general amnesty, an inquiry into police exesses....".[99] Gandhi went against his own statement that the civil disobedience would continue "so long as there is a single register left free or alive."[100]

To sum up, the Indian national movement which gained momentum during the boycote the Simon Commission reached its climax during the salt satyagraha movement. Eventhough the Tamil section of the Congress leaders like Rajagopalachari dismissed the city of Madras, "as a lifeless mass incapable of any activity", the Andhra section of the Congress leaders like Prakasam and Nageswara Rao showed to the world that the people of Madras were capable of agitating against the oppressive colonial government, like their counterparts elsewhere in India. Their spirit was such that they not only fought for the abolition of the "in human and oppressive", salt tax, but also for the emancipation of India from the British raj. The role played by the woman and the industrial workers in this direction was remarkable. The women and the industrial workers along with other sections of the society, marched to the beach to break the Salt Act on several occasions. The available records prove that the participation of the working class in the salt satyagraha gave a militant character to the national movement in the city of Madras. It should be noted that the colonian government thought that by poeketing the reformisttrade union leaders they would avert the involvement of industrial workers in the civil disobedience movement in general and the salt satyagrah movemen

in particular. But, the ill-fed, poorly clothed, wretchedly housed and the poverty stricken workers, though illiterate and ignorant, proved that they were rational and marched in processions to break the salt law. The colonian government took repressive measures against the peaceful satyagrahis. While the police opened fire on the unarmed peaceful satyagrahies, the magistracy fined and convicted the leaders and awarded rigorous imprisonment in order to harass them. It was the brutal attitude of the police and the magistracy which welded Indians irrespective of caste, colour and religion in to a single mould. The press and politicians of all shades of opinion condemned the strong arm tactics of the police and the colonial government. At the end of the unequal fight between the masses and the colonial government, the latter with all brutal force suppressed the movement. Yet, though the field was lost all was not lost. The Salt Satyagraha indeed heralded the dawn of Swaraj.

References :

1. B. R. Nanda, **Mahatma Gandhi : A Biographyl**, Delhi, 1989, p. 279.

2. Under Secretary's (Secret) Safe (U.S.S.), No. 803, 16th December 1932.

3. David Arnold, The Congress in Tamil Nadu : Nationalist Politics in South India, 1919—1937, New Delhi, 1977, p. 114.

4. For eleven points, see U.S.S., No. 680, 21st May 1930.

5. D. G. Tendulkar, **Mahatma**, Delhi, 1961, pp. 10.

6. **The Leader**, 20th November 1929, cited in Saroja Sundararajan, **March to Freedom in Madras Presidency, 1916—1947**, Madras, 1989, p. 461.

7. Dennis Dalton, "The Dandi March", in B. R. Nanda (ed) **Essays in Modern Indian History**, Delhi, 1983, p. 89 ; **Young India**, 27th February 1930.

8. **Swarajya**, 6th April 1930 (Native Newspaper Reports—N.N.R.).
9. Ibid 13th March, 1930.
10. For details, see T. Thankappan, "No tax campaign in Udayarpalayam : An Unique Episode in Civil Disobedience Movement in Tamil Nadu", **Amutha Amudham** (Forth coming).

11. T. Thankappan, "working class movement in the Madras Presidency, 1918—1947 A study of Madura, Tinnevelly and Coimbatore Districts" (Ph. D. Thesis : Indian Institute of Technology, Madras, 1988) ch. v.

12. B. Pattabhi Sitaramayya, **History of the Indian National Congress (1885—1935)**, Vol. I, Delhi, 1969, p. 627.
13. **Swarajya**, 6th April 1930 (N.N.R.).

14. S. R. Bakshi, **Gandhi and Dandi March**, New Delhi, 1988, p. 1.

15. Dalton, p. 92.

16. History of Freedam Movement File (H.F.M.F.) No. 65, p. 278, (Tamil Nadu Archives).
17. Ibid., No. 65 ; Sitaramayya, p. 363.

18. Dalton, p. 90.

19. H.F.M.F., No. 65 ; U.S.S., No. 680, 21st May 1930.

20. H.F.M.F., No. 65, p. 100.

21. Ibid., pp. 270—272 ; **Milavadi**, 3rd March 1930 (N.N.R.)

22. Arnold, p. 124.

23. Fortnightly Report (F.R.) 3rd February 1930.

24. Tendulkar, p. 10.

25. F.R., 3rd February 1930.

26. F.R., 3rd April 1930.

27. F.R., 18th April 1930.

28. G. O. Nos 254—55, Public (gen), 17th February 1930.

29. Government of Madras, **The Civil Disobedience Movement, 1930—31**, Madars, n.d.e. 1932, p. 136.

30. Letter, Prakasam to Chief Secretary, 11th April 1930, U.S.S. No. 683-A, 30th April 1930 (p. 16).

31. Report, Commissioner of Police to Cotton, 13th April 1930, *Ibid.*

32. The Hindu, 14th April 1930.

33. Special Report by F. J. Mullaly, 13th April 1930, U.S.S., No. 683-A, 30th April., 1930.

34. F.R., 18th April 1930.

35. Reports, Commissioner of Police to Cotton, 15 and 16 April 1930, U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

36. F.R., 18th April 1930.

37. **Sutandira Sangu**, 16th April 1930 (N.N.R.)

38. **The Hindu**, 17th April 1930.

39. **East Coast**, 19th April 1930 (N.N.R.) ; U.S.S., No. 683-A., 30th April 1930.

40. U.S.S., No. 683A, 30th April 1930.

41. **Dravidan**, 16th April 1930 (N.N.R.)

42. **The Hindu**, 17th April 1930.

43. Daily News, 16th April 1930 (N.N.R.)

44. Report, Commissioner of Police to Williams, 18th April 1930, U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

45. Saroja Sundararajan, p. 464.

46. Report, Commissioner of Police to Williams, 18th April 1930, U.S.S., No. 683-A. 30th April 1930.

47. Cited in Bipan Chandra et al., Freedom Struggle, New Delhi, 1983, p. 167.

48. Government of India, **India in 1930—31**, Calcutta, 1932, p. 73.

49. U.S.S., No. 683-A., 30th April 1930.

50. **Swarajya**, 21st April 1930 (N.N.R.).

51. *Ibid*

52. U.S.S., No. 683A, 30th April 1930.

53. Report, Commissioner of Police to Cotton, 25th April 1930, *Ibid*

54. Report, Commissioner of Police to Cotton, 26th April 1930 *Ibid*

55. *Ibid*

56. **Sutandira Sangus**, 26th April 1930 (N.N.R.)

57. Report, Commissioner of Police to Cotton, 26th April 1930, U.S.S., No. 683-A 30th April 1930.

58. Report, Commissioner of Police to Cotton, 22nd April 1930, *Ibid.*

59. G.O. No. 1405-L, Public Works and Labour, 6th May 1929 ; G.O. No. 120-L, Public Works and Labour, 17th January 1929.

60. U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930

61. T. Thankappan and C. Ramachandran, " Working Class Protest in Pre-War Madras Presidency ", **Indo-British Review**, Vol. XIII, No. 2 (July - December 1987), pp. 42-50.

62. T. Thankappan, " Home Rule League, Congress and the working Class : Tamil Nadu, 1918—1937 " **The Calcutta Historical Journal** (Forthcoming).

63. G. S. Bhargava, **V. V. Giri**, Bombay, 1969, pp. 40—43.

64. Quoted by N. N. Mitra, **The Indian Quarterly Register**, Vol. II (July - December 1929), pp. 293-94.

65. *Ibid.*

66. *Ibid.* p. 425.

67. *Ibid.* pp. 293-294.

68. U.S.S., No. 698, 30th October 1929.

69. T. Thankappan, " Working Class Movement ", ch. V.

70. **Mathrubhumi**, 23rd March 1929 (N.N.R.)

71. T. Thankappan, , " Working Class Movement ", Ch. V.

72. G.O. No. 275-A (S-1) Public (Police/Conf.) 12th May 1930.

73. *Ibid.*

74. U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

75. **Swarajya** 23rd April 1930 (N.N.R.)

76. F.R., 6th May 1930.

77. *Ibid.*

78. Arnold, p. 124.

79. U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

80. *Ibid.*

81. Government of Madras **The Civil Disobedience**, p. 136.

82. U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

83. *Ibid.*

84. *Ibid.*

85. See, N.N.R. for 1930

86. U.S.S., No. 683-B, 20th July 1930.

87. U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

88. F.R., 2 August 1930 : G.O. No. 974, Public (gen), 11th August 1930.

89. F.R. 19th May 1930.

90. U.S.S., No. 683-A, 30th April 1930.

91. **Ibid.**

92. **Ibid.**

93. **The Hindu**, 7th May 1930.

94. Arnold, p. 126 ; G.O. No. 303(8-2) Public (Police) 28th May 1930.

95. U.S.S., No. 683-B, 20th July 1930 : F.R., 6th May 1930.

96. Government of Madras, **The Civil Disobedience**, pp. 33.

97. David Arnold, **Police Power and Colonial Rule : Madras 1859-1947**, Delhi, 1986, 193.

98. **Ibid,** p. 195.

99. S. Gopal, **Jawaharlal Nehru : A Biography** 1889-1947, Vol. I, Delhi, 1989, pp. 149-151.

100. Nanda, p. 289.

P. K. MOOKKIAH THEVAR ; THE SOCIAL REFORMER

By P. Gowri. M.A.. M.Phil..
Ph.D. *Research Scholar,*
Department of Historical Studies,
Mother Teresa Women's
University, Guindy.
Madras-600 032.

Usilampatti. popularly known as Kallarnadu is one of the taluks in the revenue district of Madurai. This area is predominantly occupied by the Piranmalaikallar Community. Usilampatti Taluk consists of may villages. Among them Pappapatti stands prominent owing to the fact that P. K. Mookkiah Thevar belongs to this village.

Prior to the formation of Usilampatti as a separate Taluk. Pappapatti was part of in Tirumangalam Taluk. The Taluk is largely inhabited by Kallar community. The irrigation Sources are mainly rainfed.[1] The inhabitants in and around Madurai District divide the area as Kilnad and Melnad. The major inhabitants of the Kilnad is mostly of Nattakallars or Ambalakaras.[2] The Melnad is popularly known as Piranmalainadu. This is the local sub-division of Kallarnadu. a combined area of Usilampatti and Tirumangalam Taluk.[3] Hindus are the most dominant community of this region. Most of the people belongs to the Kallar Caste. The members of the Community were conscious of their rights During the Nayak rule the Kallars refused to pay tribute to the rulers. They argued. "The heavens supplied the earth with rain, their cattle ploughed the land and they cultivated it and there was no possible reason why should we pay others. Hence. they regarded payment of tribute as unethical.[4] When the British took over the reins of administration the Kallar Community did not deviate from its committed police and refused to pay tribute to the company officials. The British found it difficult to tackle them because they stood united in opposing the British rule.[5]

Hence the British Government decided to pass the criminal Tribes Act, of 1911 which, had its origin in the report of the Indian police Commission of 1902—1903. Unmindful of the opposition, the British Government enforced the Criminal Tribes Act on Kallar Community. This Act was not repealed even after independence, but some concessions were announced by the Government of India. under the Kallar Reclamation Scheme.[6] Many came out openly criticising the provisions of the Act. Prominent among them was Pasumpon Muthuramalinga Thevar and P. K. Mookkiah Thevar, who exhorted the Government to repeal the Criminal Tribes Act.

In 1939 Netaji Subhas Chandra Bose started the All India Forward Block within the Congress in order to bring all the leftist groups together. The idea of organisisng the leftist forces on the basis of minimum common programme was born after the Haripura Congress session in 1938. In Tamil Nadu. the All India Forward Bloc was formed in 1948 under the leadership of Pasumpon U. Muthuramalinga Thevar. In 1951 U. Muthuramalinga Thevar was elected as the Deputy Chairman of the All India Forward Bloc. In the election that ensued after the independence Forward Bloc party oppossed the Congress due to ideaological differences. Pasumpon U. Muthuramalinga Thevar the President of the Forward Bloc for the Tamil Nadu region was looking out for a candidate to contest against the Congress nominee from the Periyakulam Assembly constituency in Madurai District. He found P. K. Mookkiah Thevar as the right choice.

---

1. B. S. Baliga. **Madurai District Gazetteer,** Madras, 1960. p. 428.
2. P. Muthu Thevar. **Moovendarkula Thevar Samuha Varalaru,** Madras, 1983. p. 140.
3. *Ibid*, p. 143.
4. Nelson. Madurai Manual. Part II. Madras. 1868. p. 45.
5. Edgar Thussion **Caste and Tribes of Southern India,** Vol. III. Madras. 1909. p. 90.
6. B. S. Baliga. **Hand Book of Tanjore District,** 1957. p. 348.
7. M. Gopal. **Life and Times of Subhas Chandra Bose,** New Delhi. 1978. p. 216.

P. K. Mookkiah Thevar was born on 4th April 1923 at Pappapatti. He was the eldest son of Kattamuthu Thevar and Sivanammal[8] At the age of five young Mookkiah was admitted to the Kallar School. Pappapatti for his elementary education. Besides attending the School he also assisted his father in sheeprearing. In 1933 he joined the Board High School. Usilampatti for first form and studied there itself until he successfully completed the S.S.L.C. in 1939.[9] In 1940. P.K. Mookkiah Thevar joined the Madura College. Madurai as a student of the undergraduate course. While at college. he proved himslef to be a good student and excelled in sports and social activities.[10]

Entry into Politics.– In 1949 he got married to Raniammal who was working as a teacher at Thekkur. That was at a time when U. Muthuramalinga Thevar was in need of a candidate for the Periakulam Assembly constituency against a local congressman Raghupathi Thevar and Kamana Thevar. the two senior members of the Forward Bloc party took young Mookkiah and introduced him to U. Muthuramalinga Thevar the then President of the All India Forward Block Tamil Nadu region. Muthuramalinga Thevar took an instant liking to Mookkiah which resulted in the former contesting as a Forward Bloc candidate against N. R. Thiagarajan. a Congress nominee from the Periakulam Assembly constituency Mookkiah got elected by a margin of 5,327 votes.[11]

In 1957 he contested against his newly formed Usilampatti constituency and got elected to the Assembly against his rival P. V. Raj. the Congress candidate with 31.631 votes and against Dhinakarasamy Thevar with 47.069 votes in 1962 election.[12] After the death of U. Muthuramalinga Thevar on 31st October 1963 P. K. Mookkiah Thevar who was already a member of the State Legislature was unanimously elected as the President of the Tamil Nadu unit of the Forward Block.[13].

In 1967. he was elected against A. M. Nallathambi. a Congress candidate with 44,714 votes.[14] C. N. Annadurai was sworn in as the Chief Minister of Tamil Nadu on 6th March 1967. A protem speaker had to be appointed till a new speaker for the Assembly was chose by the newly elected D.M.K. Party. C. N. Annadurai appointed P. K. Mookkiah Thevaresa protem speaker of the Madras Legislative Assembly on 13th March 1967. He distinguished himself in the position even though it was only for a short term.[15]

In 1971 he filed his nomination for the Lok Sabha from Ramanathapuram Constituency and for the State Assembly from the Usilampatti Constituency. He was elected both to the Parliament from Ramanathapuram with 2,08,431 votes [16] and for the Assembly from Usilampatti with 49,292 votes.[17] After the assasination of Hemanthakumar Bose the Chairman of All India Forward Bloc by some extremist elements in West Bengal on 20th February 1971. an emergency meeting of the Central Committee met at Calcuttaon 24th February 1971 and elected its Vice-Chairman P. K. Mookkiah Thevar as the acting Chairman of the party.[18] Realising the expectations of the partymen and also the recent status attained, Mookkiah-Thevar had to take a decision of vital importance that is whether to retain the Assembly seat on the Lok Sabha seat. Then he decided to give up the Usilampatti Assembly seat and retained the Parliament ary seat.[19]

In 1977, General election he filed nomination against N. S. Ponniah, a Congress candidate and was elected with a big majority of more than 35,000 votes.[20] In this election M. G. Ramachandran the founder of the All India Anna Dravida Munnetra Kazhagam was sworn in as

---

8. **Pasumpon U. Muthuramalinga Thevar College Annual Report,** Usilampatti. 1979—80. **P.V.**
9. M. Rajaram (ed.). P. K. **P. K. Mookkiah Thevar's Golden Jubilee** Volume. Madras 1983. p. 83.
10. **P K Mookkiah Thevar Memorial Volume.** Madras. 1981. p. 28.
11. **Tamil Arasu.** Vol. II. 1971. p. 396—397.
12. **Tamil Arasu,** March 1971. p. 52—53.
13. The Hindu. 'nd November 1963.
14. **Tamil Arasu,** March 1967. p. 52—53.
15. G.O. Ms. No. 8. Legislative Assembly. 11th March. 1967. III No. 148 **of 1967.**
16. **Tamil Nadu,** March. 1971. p. 52 —53.
17. *ibid* • p. 101.
18. Indian Express, 2 5th Febery 1971.
19. Kanagi 11th April 1971.
20. The Hindu, 15th June, 1971

the Chief Minister of Tamil Nadu on 30th June 1977.[21] He recommended Mookkiah Thevar's name for he post of pro-term speaker to the Governor of Tamil Nadu. Prabhu Das Patwari, the then Governor of Tamil Nadu appointed P. K. Mookkiah Thevar as a protem speaker on 30th June 1977. He acted as the temporary speaker of the Assembly till a new speaker was elected by the ruling party.[22] P. K. Mookkiah Thevar was elected to the post of pro-term speaker both by D.M.K. as well as by A.I.A.D.M.K. in 1967 and 1977 by virtue of seniority. The popularity of P.K. Mookkiah Thevar lies in the fact, that he came out victorious in all the elections held in the Usilampatti constituency from 1952 till his demise in the year 1979.

P. K. Mookkiah Thevar took keen interest in the execution of programmes which aimed at social change. He did not merely stop with advocating social reform, but entertained the firm view that social reform must prected political reform. The services rendered by him were appreciated even by his political opponents. He developed an urge for social reform during his stay at Gandhigram. This is much before his entry into politics. Mookkiah Thevar's social philosophy had two bases. He was very much concerned about the welfare of the Harijans. Secondly he felt very much moved when he saw the helpless condition of the unemployed youth.

Institution towards Social Work—An incident of historical importance made P. K. Mookkiah Thevar evince interest in social work. The members of the Kallar community refused to acknowledge the authority of the British and pay tribute to them. In order to bring them under control, the Government enacted the Criminal Tribes Act in 1911. Action under the provisions of the Criminal Tribes Act was taken in the villages of Sorikkanpatti, Melaurappanur and Poosalapuram on 4th May 1914.[23] It was extended to Keelakudi village on 16th September 1915. Finally all the other villages where the Kallars outnumbered others were brought under the provisions of the Act. This resulted in the registration of few thousand kallars and the authorities found it difficult to control the members of the Kallar Community who lived in small numbers in other villages of the district for they were left untouched by this Act. In 1918, the authorities obtained the permission of the Government to impose the Criminal Tribes Act in all the Kallars of Madurai, especially the Perannmalaikallars.[24] On 2nd March 1920, the police force reached the Perunkurianallur village and ordered all the members of the community to be present to registered their names under Criminal Tribes Act The members of the community opposed the move. This paved the way for confrontation between the police and the Kallars. The police opened fire and shot dead fourteen persons at Perunkamanallur, a village near Usilampatti.[25] Young Mookkiah who came to know this incident from the elders of the community, decided to work for the welfare of the community. He firmly felt that eradication of illiteracy will help the cause of the community to a great extent.

P. K. Mookkiah Thevar shared his views with other likeminded friends like V.K.C. Natarajan, Raja, Isaac, K.W.W. Cheliappa and Periakaruppan. They took an oath to salvage the prestige of the community and fight for the restoration of their legitimate rights. They signed the oath in blood in March 1945, near the golden lotus pond at Thidian.[26]

P. K. Mookkiah Thevar even though hailed from a place noted for orthodox sentiments entertained radical views. He wanted the establishment of socialism in India, in the Indian way, based on Indian culture. He felt that the type of socialism he visualised should suit Indian conditions. His other ideas on social reform included the promotion of intercaste

21. Tamil Arasu, July 1977, P. 7
22. G.O. Ms, No. 63, Madras Legislative Assembly, dated 30th June, No. 11—(1) LA/141/(C)/77.
23. G.O.Ms. No. 1023, Judical, dated 16th September 1915

24. G.O.Ms.No.1331 Judical dated 5th July 1 11
25 G.O. Ms. No. 149 Judical dated 27th March 1923
26 M Rajaram (ed), op cit, P 71

marriage, creation of a society devoid of caste and creed avoidance of amusement such as cinema and drama which made men idle and indolent; renounce intoxicating drinks including coffee, tea and smoking; starting of educational institutions to eradicate illiteracy, inculcate patriotic feelings and forulate programmes to do away with economic inequality.[27]

Gandhian Principles and Mookkiah Thevar.—P. K. Mookkiah Thevar took to community development programmes, even during his collegiate days. He participated in various social service activities and was held in high esteem by the student community. He was elected Chairman of the College Union. Due to certain unavoidable circumstances he had to discontinue his studies. After leaving the portals of the College, Mookkiah Thevar engaged himself in social service in Usilampatti and other nearby villages. He was very much influenced by the principles of Gandhiji. This enabled him to gain entry into Gandhigram where he came under the influence of G. Ramachandran and Mr. Soundram Ramachandran[28] Inspired by the environment and Gandhian ideology he went from village to village preaching Gandhian philosophy to the rural lofk with great conviction. The Gandhian economic policy impressrd him to agreat extent and the worked with dedication to spread the Khadi movement. He was sent along with a team of workers engaged in rural development pro-grame at Nedunkluam village under the supervision of Dr. Heithan. Thus, he associated himself with the work of rutral reconstrucion and other social service activities.[29]

In the 1952 elections, he was elected member of the Madras Legislative Assembly from Periakulam constituency. This oppotunity helped him to continue his work with added vigour. P. K. Mookkiah Thevar used the Assembly forum to air his views on social reform. He spoke repeatedly on the question of the environmental impact of the Vaigai irrigation project and other welfare measures. He also highlighted the cause of the villages which were likely to be inundated after the completion of the dam construction..[30] Mookkiah Thevar also pleaded with the Government for the speedy implementation of Varahanathi dam project at Sothuparai and Parambikulam Aliyar Project. He strongly felt that sнch projects if implemented will help the cause of the peasant community which ultimately will pave the way for social change.[31]

Towards Harijan Upliftment—**P. K.** Mookkiah Thevar was very much concerned about Adi-Dravidar Welfare Schemes. He was of the opinion that the plans evolved by the Government for the welfare of the Adi-Dravidar did not produce the desired result. The grant ear-marked for the project was not sufficient to carry out many welfare schemes. Proper employment opportunities were not given to the Adi-Dravidar graduates and they were not elevated to a better status. He chided the Government for its slovenly attitude to a problem of great social magnitude. He exhorted the Government to provide financial assistance to the Adi-Dravidarsso that they can do business. He also wanted the Government to furnish statistical data every year showing the employment opportunities given to the Adi-Dravidar in various departments.[31] P. K. Mookkiah Thevar pointed out that the Government officials were indifferent and they failed to provide sits for the constuction of houses to the Harijans. Adi-Dravidars eventhough they have submitted innumerable petitions since 1947. He requested the Government to assign forest land to the Adi-Dravidars for their dwelling.[33]

P. K. Mookkiah Thevar evinced keen interest in the Kallar reclamation programme. The Britishers came out with this scheme in order to give encouragement to the Kallars who were known as denotified tribes. He wanted the Government to modernise the scheme and requested it to give better factlities more employment opportunities and greater financial assisance to them[34] Another problem which worried him was the constont failure of monsoon in the Usilampatti region and resultant famine. Due to the acute famine condition, people of this region migrated to other areas. They had to face many hardhsips. Mookkiah Thevar requested the Government to take effective measures for the welfare of the people of the affected area by formulating viable schemes.

---

27. **Ibid** p. 93.
28. **B. K. Mookkiah Thevar Memorial Volume,** Madras, 1981, p. 29.
29. **Ibid** pp. 30.
30. M.L.A. Debates, Vol. XI, 7th Januanuary, 1954, p. 300—301.
31. TamiNadu Legislative Assembly Debate:, Vol. XX, 31st March 1969, p. 792
32. M.L.A. Debates, Vol.XXIII, 11th March 1955, p. 456
33. **Ibid** Vol. XXIV, 30th March 1955, p. 683.
34. **Ibid** Vol. XXIII, 11th March 1955, p. 457.

The people of Usilmapatti approached Mookkiah Thevar to help them to get admission for their children in various colleges in the city of Madurai. But this was not that easy. Students who secured very high marks alone were given admission in the city colleges, but students from the backward area like Usilampatti who secured moderate marks were denied admission in city colleges. Finding the condition of the students of the rural area not too secuve, Mookkiah Thevar promised the people of his area that he would solve the problem -- by opening new educational institutions He kept up his promise and was instrumental in starting three colleges all in the name of his political men or U. Muthuramalinga Thevar. In 1968, due to the persistent efforts of Mookkiah Thevar three Arts Colleges, one at Usilampatti in Madurai district, one at Kamuthi in Ramnad district and the third one at Melaneelithananallur in Tirunelveli district came into existence.[35] Thus, he helped the students of the backward areas in southern districts to continue their studies without any hindranc He was also in many ways responsible for opening free hostels and schools in diffesrent parts of the state with the help of Government funds.

Labour Union Leaders.—P. K. Mookkiah Thevar entertained the view that the labourers were the back one of the industrial world and their welfare should be maintained and that it the country did not take necessary steps for the improvemen of the labourers, it would nos tourish on progress. He was elected as the Presipen of the "Extra Department" employeef of the Post and Telegraph department. As a leader of the Labour Union he fought for the rights of the Labourers and formulated many welfare schemes.[36]

Religious Activities.—P. K. Mookkiah Thevar was a staunch Hindu and defended his faith with verve. He was none too happy with the policy adopted by the Government with regard to temple administration. He repeatedly raised the issue in the Assembly and pleaded with the Government to take proper care of the temples. He also took an active part in the activities of the "Deivaneri Kazhagam" in Madurai. He delivered lectures pertaining to Hindu religion and Philosophy and contributed articles to the monthly journal **Samaya Jothi** published by the above said organisation. In his lectures he referred to the deplorable condition of the backward community and exhorted the Government to provide free education to the poor and start orphanages to shelter the destitutes. He visited the Sivanantha Ashram at Thoppur and extended his help to the organisation.[37]

P. K. Mookkiah Thevar worked for the welfare of the Adi-Dravidars workers, farmerss and educationalis. He piloted many welfare schemes in the assembly with great vigour No doubt occupies a place of importance among the galaxy of luminaries who worked for the creation of a welfare society.

---

35. Kannag, 16th March 1968,
36. M. Rajaram (ed.) *op. cit.*, p. 81.
37. Ibid. p. 103.

MICA

Compiled by ;
J. AMBA SANKARI, *Research Officer, Publication Cell.*

Mica belongs to a group of minerals Crystalline in form apparently hexagonal but really monoclinic. It is characterised by highly perfect cleavage and can be readily sptit into very thin leaves of even thickness. These are silicates differing widely in composition and varying colour and form from colourless pale brown, yellow, green to black. This brittle and fragile sheets are nothing but consituants of many metamorphic rocks.

In India, major quantity of Mica is mined in three area Bihar, Rajasthan and some parts of Andhra Pradesh which formed part of the erstwhile Madras Province commonly called as Madras mines. These Madras mines situated mainly in the Nellore district, scatstered over a belt measuring roughly sixty miles by eight to ten miles. Of all these three area the Bihar belt being the oldest formed the most important area. During the Second World War stated that 70 per cent of the world's supply of Mica was meted out by India. However, the Mica of Madras was qualitatively inferior to that of Bihar, the

Mica, is derived, from the word *Micare*? meaning sparkle, it is usually found embedded in the pegmatite vein in the form as " books " of mica. The size of these " books " vary from cubic inches to big blocks measuring to two to three hundred square inches in the plane of laminations and one foot or more across it. This , when rifted into slabs vary from eight to thirty miles in thickness.

Once rifted, the Mica is purified and processed. The basic step taken as a preliminaryar action is to remove all the dots and blemishes covering the surface of it. This is done by a simple procedure called sickle dressing. That is, the impurities are removed by cutting off with a means of a sickle. After this primary treatment, the next step is grading of Mica. The gradation is based on the nature of its forms and sizes. After grading the mica is carefully scrutinised and sorted out as black mica, chillas and waste.

The superior quality, the black Mica is the dress, graded and qualified product, with thickness of eight to thirty miles. These were largely exported as sch during the world war II. The Chillas that are thin sheets of mica, less than eight miles thick are removed during the processing and grading schedule.

The practice of the miners regording processing varied as to the extent to which they processed the mica before disposing it. Hence in 1944 the Government of India appoitoted Mica Enquiry Committee to enquire into the immediate. as well as long term problems of the mica mining Industry. Till then the Mica Marketing Control Board constituted a Joint Mica Mission to work out it s problems in 1945. The Mission laid down certain norms and standards for the purchase of Mica and the producers of mica were made to grade their mica to conform with those standards. Later, the Government of India themselves comtemplated setting up of an administrative organisation known as the Bureau of Mines with a view to pandardising the conditions of mineral development. Later on in order to accelerate and hromote the growth of industries in a planned manner the State as well as Central Government tsave set up undertakings for the mineral have development. On the whole they exercise control over the exploitation of the country's mined assets and the application of improved mining methods. Significant measure of the Mines and Minerals Act of 1957 is a the Central Government to ensure the conservation of mineral assets.

(Source G. O. 3170, Development, dated 21st July 1947.)

VEGETABLE MILK.

(*Extract taken* from G.O. No. 3013, *Development dated* 31*st* July 1945).

C. HEMALATHA.

Hindu 23—2—1945.

Vegetable Milk.

As good as the cow's and cheaper

(From our correspondent.)

Bangalore February 18.

Certain processes by which milk and milk products can be prepared from various oil seeds have been discovered and successfully carried out in the Bio-Chemistry Department of the Indian Institute of Science under the guidance of Professor V. Subramanyam, Head of the Department. Samples of these milks and milk products (as has been already briefly reported in these columns) were exhibited to H. E. the Viceroy during his recent visit to the Institute who showed particular interest in them.

It has been found that vegetable milks can be prepared from a number of oil seeds as well as pulses which have high proportions of protein, together with useful quantities of fat and minerals. The raw material that is chiefly employed at the Institute for this purpose is the soya bean. The milks have to be prepared by a system of processing and the resulting products possess attractive appearance, taste and flavour as well as good nutritive value. The composition of the milks can be generally adjusted to corespond to that of cow or buffalo milk by adding such supplements as may be needed. The milks can be used either as such or as admixed with cow and buffalo milks. They yield sweet junket curds in the same way as cow's milk. The sour curd is quite an agreeable product and is indistinguishable in taste and flavour from cow or buffalow milk. The curd is soft and easily digested.

It was once believed that the composition of cow's milk was something unique to animal life. Although it is partly true . it is now increasing coming to light that the composition of the cow or buffalow milk is determined largely by the feed it receives The use of the animal as a medium of production of milks is scientifically uneconomical whereas, by producing it directly from plant materials, a great deal of wastage is avoided. Soya milk forms a soft curd which is very easily digestible. It causes fewer digestive disorders than cow's milk. It carries practically no infection. Hundreds of millions of people in China and Japan derive their main sustence from the soya milk and other related products ; and starting from the present emergency of acute milk shortage. India may also learn to appreciate the value of this really wonderful bean.

Note on the preparation of vegetable milk from oilseeds and pulses (of the Government Agricultural Chemist).

Milk prepared from vegetable sources, chiefly the Soya Bean, has been in use in China, Japan. Korea and other Eastern Countries from very early times. The idea appears to have originated from the Buddhist Sentiment against the use of animal products as food. Soya Bean milk is said to be very popular in these countries. and many factories have been established for the manufacture of this product. Children are fed on this milk substitute, and Medical opinion in China is in favour of Soya Bean milk as a valuable substitute for natural milk in promoting growth and development. However the popularity enjoyed by Soya Bean milk in countries of the Orient does not appear to be shared by Western Countries mainly on account of its unattractive flavour. Bowdidge. in his book on "the Soya Bean" describes its effect on western palates as "nauseating to say the least".

Different methods have been evolved in these countries for the preparation of Soya Bean milk. Koreans prepare it by washing the beans three times in water, soaking in twice its volume of water for 24 hours, heating almost to boiling point, grinding thorougaly with water in a mortar and squeezing the paste through a bag made of linen. "The lipuid pressed out is the "milk". The Chinese methods consists in soaking the bean in water for 12 hours. grinding in a stone mill, straining the material through cloth, diluting with three times the volume or ,water, boiling and straining once more. In another method practised in Eastern homes, water is heated to boiling, the Soya flour added little by little with constant stirring, and the mixturer boiled again for 10 to 12 minutes and strained.

In the west, there have been only sporadic attempts at investigation into the manufacture o milk substitute the probable reason being the availability of natural milk in abundance. during the last war a synthetic vegetable milk as put on the market under the name " Lehman'k. Dgetable Milk." This was prepared out of beans like the Soya and almonds and had a thiscr sVestency brown colour and a pleasant aroma. It has a composition of 7 per cent vegetable cuotein, 25 per cent of fat and 42 per cent Sugar. One tea spoon of this vegetable milk with pr pound of ordinary milk and a pound of water made a nourishing mixture rich in fat and augar. though poor in taste. But this preparation has a farinaceous taste. In more recent times refined methods have been adopted for the preparation of milk substitutes. The details of processing are as follows ; Ground beans are moistured, allowed to stand for 8 hours. reated with steam to deodorise and emulsified by triturating with water and pressing out the milk. The emulsion is again boiled for 5 minutes, terated with Salt, Glucose and Soya bean oil. Vanilla or almond extract added, agitated in a chaking appratus and sterilised. Refined fat is also sometimes incorporated by emulsification at 60°C. In another process the seeds are germinated and ground with whey water or skimmed milk, the pulp heated and fermented with enzymes to break down the proteins and carbohydrates, emulsified with vitamin containing substances, homogenised and dried by atomising in hot gases. The product is reported to be useful in rearing calves.

The practice of adding Coconut "milk" (prepared by kneading, the scraped kernals with small quantities of water and pressing though cloth) to certain preparations is well known on the west coast. The poorer classes sometimes use it with coffee as a substitute for milk. Cotton seed milk is known to be useful to nursing mothers for increasing milk secretion.

Trials were made in this laboratory on the preparation of vegetable milk from pulses and oilseeds. The pulses tried were horsegram, Bengal gram and lab-lab, and among the oil seeds groundnut kernals, cotton seed and coconut were used. The general methods described above were followed in the preparation of milk-substitutes from these materials. The pulses were soaked in water for over 8 hours after removing insects attacked grains, husk and other extraneous matter and then ground into a paste emulsified with water, filtered through muslin, the filtrate boiled a short while and again passed through muslin. A similar procedure was adopted for cotton seed also, but ground nut and coconut kernels were crushed without previous soaking and the milk extracted by sqeuezing through cloth.

The colour, consistency, flavour and other properties of these milks and their chemical composition are given in Table I and II. It will be seen that cotton seed milk approaches cow's milk in nutritive value. Groundnut and coconut milk have a high fat contents, and the later is poor in proteins. The milk from pulses have lower fat content than cow's milk, but could be made up to approximtae to the composition of cow's milk by the incorporation of suitable quantities of fat.

The milks from the above sources were tested for their palatability by distributing them to different persons both as milk and added to coffee and tea. The products from pulses had the characteristic flavour of the respective grains, which could not be masked even by the addition of flavouring agents like vanilla essence. The remarks made about Soya bean milk may be said to apply in a greater degree to these milks. Tasters were unanimous in their verdict that these milk substitutes were repulsive either alone or added to tea and coffee. Coconut milk and cotton seed milk were not, however, objectionable when mixed with coffee, but taken alone they had characteristic taste which could not be described as unpleasant. The high fat content of coconut milk and its proportionately low protein value might detract from its usefulness as a milk substitute. The product from cotton seed alone appears to deserve investigation by Nutrition Experts in regard to its digestibility and toxicity, if any.

Experiments were also conducted with a view to effect improvements in the quality of these milks and to get rid of their characteristic unpleasant flavours. By grinding the seeds flour, adding water in sufficient quantities, boiling and pressing through muslin a milk was obtained which was the same in quality as that obtained by the process decsribed earlier. Attempts were also made to remove the odour from horse gram and Bengal gram milk by modyfying the technique of preparation. The flour was made into a paste with water and allowed to stand for several hours, after which steam was passed for 15 minutes. More water was then added and the mixture was triturated, filtered through muslin and boiled. The quality and flavour of the resulting product proved worse than those of milk prepared from these grams by other processes.

These preliminary experiments show that milk prepared from vegetable sources by simple processes is not likely to replace or supplement cow's milk in the dietary of the people of this country. Elaborate investigation will be required in the direction of deodorising the raw

products and assessing the digestibility and growth promoting properties of the protein from the different sources before such substitutes can be recommended for general use. Even Soya Bean milk which is said to approach natural milk in many respects has not attained universal popularity and opinions are divided regarding its digestibility. Martindale in the Extra Pharmacopoea, 19th Edition (1928) Vol. I page 887 states "Synthetic Milk prepared from it (Soya Bean) is undigestible and its adoption was found impossible in Germany even during the war. An improved Soya meal is better and is almost almond-like in taste."

It will be noticed that it is only cotton seed that promises to give a milk nearly equivalent to cow's milk. Difficulty arises in the case of others to dessociate the characteristic smell from the product.

More about Soya Extent of land under soya bean cultivation.—

There is practically no soya bean cultivation in this Province at present.

(*b*) Soya bean has a high nutritive value at par with the common pulses, with the additional advantage that soya bean contains 12 to 26 per cent of fat. The percentage of protein ranges from 28 to 54 ; besides, it contains certain amino-acids which add to the nutritive value of the bean. The importance of soya bean from the nutritive point of view lies in the possibility of the preparation in every home of soya bean milk, the nutritive value of which is 90 per cent of that of pure cow's milk

(*c*) Soya bean oil is used in varnish and paint industry and candle manufacture, etc. The proteins of soya beans form the basis for many plastic industries also. A list of the modern uses of soya bean is placed on the table.

(*d*) A systematic experimental investigation of the regional and local adaptations of the varieties of soya bean and immediate encouragement of cultivation of the successful strains select places are first necessary. This preliminary work will take some years to complete. Some of the world varieties have been very recentlly obtained by the Agricultural Department for trial in selected Government Agricultural Research Stations in the Province. Propaganda is also being done by the department to spread the cultivation of this crop in the districts.

(*e*) Soya bean is a legume and thrives in reasonably good loamy and clayey soils where pulses are now grown and where the soil is rich in lime, phosphate and potash, It can also be raised even in poor soils provided there is proper drainage and the soil contains the right type of nodule bacteria."

(Extract taken from the Madras Legislative Council Debates Vol. XVI No. 10 pages 433—434).

(Cont...........nest page)

APPENDIX - I.-NOTES ON QUALITY OF DIFFERENT MILK SUBSTITUTE.

Name of Milk.	*Colour*	*Odour*	*Tastr*	*On boiling.*	*Whole milk relished or not.*	*Added to tea.*	*Added to coffee.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Cotton Seed	Yellowish	Smell of soaked cotton acidic seed not unpleasant.	Not pleasant	Colour changes to yellow-Fine curds formed.	Not relished	Raw milk seems all right. But on keeping precipitates are formed when boiled milk is added a precipitate is formed.	Flavour and colour not bad. Taste slightly bitter.
Coconut	Milk white	Aromatic not unpleasant.	Good and nutty.	Curdles.	Not bad.	Raw Milk--flavour is not much affected. Fine precipitate appears. Boiled milk curdles.	Raw milk-flavour not unpleasant Boiled milk also alright. There is some after taste in either case.
Groundnut	Brownish white.	Of crushed groundnuts.	Acid, acrid and sweet.	Coagulates	Not relished	Raw milk curdles taste not good.	Mixes well-taste. not good.
Blackgram (Phaseolus) ..	Greenish white.	Strongly of germinating seeds.	Insipid.	Thickens.	Repulsive.	Raw milk does not curdle but the taste is bad. Boiled milk curdles.	Raw milk or boiled milk mixes well. The taste is bad.
Lab Lab (Dolicnos).. ..	Brownish.	Strongly of Lab—Lab.	Insipid.	No change but the odour increases	Repulsive.	Raw milk does not curdle boiled milk curdles. Not relished by people.	Raw milk strong odour of lab-lab is imparted to coffee. Boiled milk curdles not relished.
Bengalgram (Cicer)	Creamy Yellow.	Fresh vegetable Odour.	Insipid.	Thickens.	Unpleasant	Raw milk as well as boiled milk also curdles.	Raw milk mixes well boiled milk curdles taste not good.
Horsegram (Phaseolus) ..	Brownish white.	Characteristic odour of horsegram.	Insipid slightly acrid.	..	Unpleasant	Mixes well but taste is not good.	Flavour is not much affected-slight sour taste lingers on for a long time.

APPENDIX - II—(COMPOSITION OF THE VARIOUS MILKS).

Name of the milk.	Specific Gravity.	PH (29°C)	Acidity as No. of mgms. of KoH 100 cc. milk.	Moisture.	Ash.	Protein.	Fat.	Carbohydrates.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Cotton seed	1.020	6.86	257.6	88.04	0.85	4.42	4.98	1.71
Coconut	0.997	6.39	56	79.33	0.50	1.68	16.15	2.34
Groundnut	1.018	6.78	89.6	72.22	0.64	6.79	4.40	5.95
Blackgram	0.945	6.65	22.4	97.47	0.18	1.02	0.61	0.72
Lab-Lab	1.028	6.21	..	90.50	0.75	5.32	0.54	2.89
Bengalgram	1.024	6.42	..	90.72	0.31	3.04	0.52	5.41
Cows Milk	1.030	6.9	67	87.30	0.80	3.20	3.50	5 20
Soya Bean Milk	..	..	..	87.03	0.52	2.40	3.15	6.90

(Cont.......... next page)

List of modern uses of Soya bean

Dried bean —

- Bazked products
- Biscuits
- Bread
- Breakfast foods
- Cakes
- Candies
- Chocolates
- Coffee substitute
- Diabetic foods
- Flour
- Health drinks
- Ice cream cones
- Ice cream powder
- Infant foods
- Invalid food
- Livestock foods
- Macaroni products
- Meat products
- Soya sauce
- Sprouts

Green bean —

- Canned
- Green vegetable
- Salad

Oil—

- Candles
- Celluloid
- Core oil
- Disinfectant
- Electrical insulation
- Enamels

Meal—

- Bakelite substitute
- Celluloid substutite
- Core binder
- Fertilizer
- Glue
- Plastics
- Water paints
- Beer
- Flour
- Live stock feeding
- Seasoning powders
- Soya sauce
- Vegetable milk
- Milks
- Paints
- Paper size
- Textile dressing
- Water proofing
- Casein
- Condensed milk
- Cheese
- Foods
- Milk powder

Oil—

- Cooking oils
- Emulsifier
- Hard substitutes
- Margarine

Oil—*cont,*

Explosives

Fuel

Glycerin

Insecticides

Lecithin

Lighting

Linoleum

Lubricant

Medicines

Oilcloth

Paints

Printing ink

Rubber substitutes

Textile dyeings

Varnishes

Water proof for cement

Water proof for goods

soaps (hard, liquid soft)

Butter substitutes

Candies

Chocolates

Cocoa

PLANT—

Fuel

Green manure

Soilage

Forage

Hay

Pasture

Silage

Straw

GROW MORE FOOD CAMPAIGN
REPRODUCED FROM MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES.
Vol. VIII (Nos. 1 to 6) DECEMBER 1947

Selected BY K. G. PALANI. *Publication*

The drive for increased food production has been along two directions, firstly. extensive cultivation by bringing new areas under food-crops, diverting areas under non-foodcrops. to foodcrops. increasing double-crop cultivation and cultivation during the off season ; and secondly. intensive cultivation by the use of improved seeds and better manuring. The following are some of the concessions that are being shown by the Government in this regard :—

A favourable terms for food cultivation :

1. Free cultivation of unoccupied lands—Food grains including paddy may be cultivated free of assessment upto the end of fasli 1357 (year ending 30th June 1948) on any unoccupied assessed Government land, unassessed land or disafforested land on which crops had not been raised during faslis 1349 and 1350. The following are also the other categories of land which are granted for cultivation of foodcrops free of assessment up to the end of fasli 1357 :—

(i) Land is compact blocks reserved for colonization schemes subject to preference being given to the landless poor. and

(ii) land which has been unoccupied for 18 months [adjoining a reserved forest or an unreserved block of a square mile or more and land within [a belt of two or three chains from the reserved forest boundary.

2. Foodcrops may be grown similarly free of assessment up to the end of fasli 1357 on assessed and unassessed 'Government lands' reserved for public purposes. Instructions have also been issued that compounds of Government offices should be cultivated wherever practicable with foodcrops. for which no assessment or irrigation cess will be charged. Collectors have been authorised to permit the cultivation of vegetables and other foodcrops up to the end of fasli 1357 on vacant lands included in the compounds of institutions such as churches. schools, hospitals, orphanages. sanatoria. etc. Dry foodgrains. may also be grown free of charge in backyards up to the end of fasli 1357 without limit of extent. The Government have also permitted the cultivation of vegetables or foodcrops on vacant village-sites and town-sites which are suitable for such cultivation. free of assessment up to the end of fasli 1357. Lands within one furlong from the high water mark of the sea have also been thrown open for temporary cultivation and suitable lands in panchayat forests not covered with thick tree-growth may also be leased for growing vegetables subject to certain conditions. Besides these concessions. suitable lands inside the reserved forests and Railway (permanent and temporary) lands which can be cultivated without detriment to Railway interests. have also been thrown open for temporary cultivation with food-crops. Permission has been accorded to the cultivation of all tank, bed lands with vegetables and dry food grains free of charge subject to the same conditions. In order to encourage the cultivation of sweet potatoes on a large scale the following concessions have been ordered .—

(i) Remission of assessment when sweet potatoes is the only crop raised on wet or dry lands and in river and tanks Porambokes during the year;

(ii) Remission of assessment and water-cess when it is raised on irrigable dry land and

(iii) remission of water-cess on the second-crop when it is raised on land registered as single-crop wet in the second-crop season.

3. The Government have ordered that no penalty should be levied on land irrigated up to the end of fasli 1357 and bearing food-crops merely because of a technical infringement of irrigation rules. Instructions have also been issued to Collectors that, upto the end of fasli 1357. foodcrops grown on objectionable encroachments should not be destroyed but should be harvested when ripe and sold at fair prices and the sale proceeds should be credited to the Government. In order to encorage temporary cultivatian of lands with food-crops, the Government have ordered that no security deposit should be collected from the temporary grantees.

B. Concessions for special Areas:

4. Special concessions have been granted in certain special areas. These include, in the Cauvery Mettur Project areas the relaxation of the ban on assignment of land not in compact blocks and the temporary grants of land in compact blocks for five years for paddy cultivation. The cultivation will be free of assessment but subject to the payment of the concessional water-rate of Rs. 5 per acre.

In the Kistna and Godavari deltas, the collection of inclusion fees has been ordered to be postponed and the position is reviewed year after year.

In the Periyar delta, the Government have permitted the supply of water from the Periyar lake subject to the payment of the usual charge for water, in order to encourage the production of kodai crop on an additional area of 10,000 acres in the delta area.

In the Nilgiris, the entire charge for water and 50 percent of the assessment have been ordered to be remitted in the case of unassessed waste lands newly brought under cultivation in falsi 1351 or later with English vegetables including potatoes. The same concessions have been allowed in the case of aunassessed waste lands forming compact blocks cultivated with English vegetables.

5. With a view to maintain and increase the production of food in the present emergency, the Madras Irrigation Works (Repairs, Improvements and Construction) Act, 1943, was enacted.

It authorized the Government to repair or improve any existing private irrigation works and to construct new irrigation works on private lands, and to recover the cost from the respective owner.

6. Difficulty was felt in bringing under cultivation many of the lands in estates governed by the Madras Estates Land Act, 1908, which were not in the possession of ryots or tenants. The land holders were generally reluctant to petmit cultivation of waste lands in estates without payment of rent or nazarana for the reason that the persons so permitted would acquire occupancy rights when they were admitted to possession. This difficulty was removed by the Madras Estates Land (Temporary Amendment) Act, 1944. The Act enabled landholders assign, temporarily, till one year after the termination of the war, for periods ranging from 3 to 5 years, ryoti lands situated in their estates, which were not already in the possession of ryots or tenanzs, without receiving nasarana and without conferring occupancy rights on the assignees. The Act will expire on 29th April 1948. In view, however, of the present acute food shortage it is proposed to reenact the Act.

Well subsidy scheme

Since 1944, the Government have sanctioned three schemes for the grant of subsidies for sinking new irrigation wells and for repairing or improving old ones. The need for more irrigation wells is grea, and there has been a widespread demand from the public for the continuance, for a further period, of assistance similar to that offered under the previous schemes. A new well subsidy scheme has therefore been sanctioned with effect from 1st March 1947. The new scheme has superseded all the previous schemes. Under this scheme, subsidies are being advanced to the ryots for the construction of new wells in all districts of the Province except in the Nilgiris and Madras and also for tanks in the districts of South Kanara and Malabar. The amount of subsidy will be advanced as a loan under the Land Improvement Loans Act and it will be treated as subsidy only if the work is duly completed by 30th June 1948. The disbursement of subsidies as loans will stop on 31st March 1948. On satisfactory completion of the work within the prescribed period, i.e., within 30th June 1948, the ryots will be required to give an undertaking agreeing to grow only foodcrops under the work during the next three years. Food crops for the purpose of this scheme will include vegetables and such other crops as may be approved by the Collector. On the ryot giving the undertaking, the loan bond already executed by him will be cancelled and the amount advanced will be treated subsidy.

Major Irrigation Works:

Many irrigation works of this Province were not formerly put to their maximum use, as they were left to be maintained by "Kudimaramath", i.e., voluntary village labour and have hence been maintained in an inefficient condition In pursuance of the Grow-More Food campaign-irrigation works are now being repaired at Government cost irrespective of "Kudimaramath" liability, where irrigation had materially suffered and where the repairs were likely to result in an appreciable increase in the production of food. It has also been considered that the sanction of new irrigation schemes has to be based not only on the productivity test but that it should also be guided by other considerations like additional food production expected whether the area in question has been neglected or favoured in the past in the matter of food production etc. Several irrigation works have accordingly been taken up though most of them are unproductive according to the old standards.

Pos.-war irrigation schemes are major schemes which can be expected to be executed one after a long period, for example Tungabhadra Project, Lower Bhavani Project, etc. The following schemes have, therefore, been taken upon order to achieve quick results in a shor. time in furtherance of the Grow More Food Campaign :—

(1) Repairs to existing irrigation sources with a view to maintain them in an efficient condition and to improve supplies to the existing ayacuts, so that the crop outturns are generally maintained ;

(2) minor improvements with a veiw to bring in small additional areas in the frings of the existing ayacuts particularly in the large deltas like Godavari, Kistna and Cauvery ;

(3) small irrigation schemes which contemplate a definite extension of channels or new channels or construction of small new tanks to bring in additional areas under cultivation; and

(4) medium sized schemes which are bigger than those mentioned in the previous category but smaller than large post-war development projects.

2. A great deal of work has been done under all these heads in the last five years. About 100 works under Kudimaramath liability were taken up for repairs by the Government to implement the Grow More Food Programme at an estimated cost of about Rs. 3 lakhs. In regard to the minor schemes falling under the other classes, it may be stated that about 103 schemes under Grow More Food Campaign have been sanctioned by the Government from 1943 up to the end of 1946—47 at a total estimated cost of Rs. 1,56,510 involving an extension of irrigation to an extent of about 102, 732 acres and for the provision of better irrigation facilities to another extent of 24,176 acres. The anticipated amount of additional production of rice from these schemes is roughly 59,160 tons. The major portions of the schemes sanctioned prior to 1st April 1947 have been completed or are in progress. Upto 31st March 1947 irrigation was extended by these schemes to 26,200 acres at a cost of Rs. 68,13,119 and with potentiality for an additional annual production of 13,100 tons of rice.

3. In addition to the above, there is in progress a scheme for the reclamation of lands commanded by the Cauvery-Mettur Project but not brought under irrigation till about the present time. The first two targets of this scheme have been worked out and 77,048 acres of land have been thus reclaimed for cultivation. The third target, viz., the extension of irrigation beyond Narasinga Cauvery aims at providing irrigation facilities to about 15,000 acres through a chain of 73 tanks. The progress report up to 30th June 1947 sent by the Collector shows that till then 2,378 acres had been provided with irrigation facilities through 19 tanks under this third target.

4. Besides these, the Chief Engineer for Irrigation has drawn up a five year Grow More Food programme of small irrigation works, capable of producing quick results to be executed during the quin-quennium 1947—48 to 1951—52. The programme consists of 298 irrigation schemes at a total estimated cost of about Rs. 5 crores to bring under cultivation about 250,000 acres. Making allowance for dropping or slowing down of some of the programmed works owing to unforeseen causes, this programme is expected to produce annual additional foodgrains amounting to about 50,000 tones. The programme for 1947—48 contains 133 schemes inclusive of 10 schemes each of which is a group of small works yet to be defined, and the total cost of the programme is estimated at Rs. 1,65,36,240. The scheme in the five year plan will be commenced during the fissttiree years but execution will be spread over five years.

5. Everything is being done to push through the Grow More Food irrigation schemes. With a view to expediting sanction of Grow More Food irrigation work:, the power of sanction of the Chief Engineer for irriigation and Executive Engineer have been increased recently. All the heads of departments concerned have been instructed to deal with the Grow More Food schemes as expeditiously as possible.

Minor Irrigation .

In 1941, the Government delegated powers to Collectors of all districts except Madras, South Kanara, the Nilgiris and Malabar to sanction, on their own authority, contributions from minor irrigation grants towards works of silt clearance and berm cutting in spring, river, and supply channels, wich are normally to be done by kudimaramath. The scheme has been extented from time to time. As at present, the scheme will be in force upto 30th June 1948 and the limits of estimates which can be sanctioned by the Collectors and the Board of Revenue are Rs. 2,500 and Rs. 5,000 respectively .

2. The Government have issued nsıruc ons to Collec.ors to ː se their discretion freely and sanc:ion repairs to irrigation works if there is a possibility of increasing food produc'ion though they might not yield sufficient additional revenue to make them direc ly and fully remunera'ive.

3. While normally a con'ribı tion on work or labour should be ob'ained from the ryots responsible for Kudimaramath, Collec ors have been given discre.ionsc to waive s.ch con ribution in excep:ional cases.

4. In 1946, instructions were issued to Collec'ors to have the conditions of all spring, river and supply channels under the control of the Minos Irriga'ion Department which have not already been repaired, under the scheme mentioned in paragraph 1 above examined and es'ima es prepared wherever necessary.

5. Special steps have been taken to develop minor irriga'ion sources in the two deficit districts of Sou h Kanara and Malabar which hitherto had not the advantage of Governmen' irrigation works

South Kanara.—A special staff was employed for the investiga ion of minor irriga ion schemes in South Kanara.

Malabar.—The Government have recently passed the Malabar Irriga'ion Works recenly Constru c:ion and Levy of Cess) Act, 1947, in which power hasbeen taken by theGovernment to construct irsiga'ion works in the dis ric: on any land belonging to them or acq. ired by them for the purpose.

6. The above measures have been taken in the interests of large production of foodgrains in general.

Supply of Manures :

(*a*) *Procurement and distribution of groundnut cake*.—The scheme for the total procurement of groundnut oil cake from mills has been in'ensified The Direc'or of Agricul ıre has been nstructed to take special s eps to assess correctly, the produc ion of cakea in each mill and to take delivery of it promp:ly Special arrangemen's have been made with Railway au thoritie fo the q. ick movement of groundnut cake from places where the cake is not requ ired to places where it is immediatly required during the current manuring season. The Direc or of Agricul ure has been asked to make allotments of cakes to each district on a ra ional basis taking in o accou nt the area under paddy and the manuring period, Cake will be dis ributed in each dis rict only during the manuring season and not during the off-season so as to avoid the use of cake as cattle-feed, or for less essen ial crops like sugarcane tobacco, plantain, etc

(*b*) *Green manure seeds.*—As the supply of groundnut cake is inadequ ate, a vigorous campaign for increasing the produc.ion of green manure and its applica ion to paddy crop was inaugurated early in June last. A subsidy of Rs. 6-8-0 per bag of green manure seeds is given to ryots for the sale of green manure seeds to the department form ul iplica ion. The following green manure seeds have been declared as essential ar icles and their prices are controlled under the Madras Essential Articles Controland Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1946:—

1. Kolinji or wild indigo
2. Daincha
3. Pillipesara
4. Indigo
5. Sunhemp
6. Sesbania Speciosa

The Collectors andthe District Agricul ural officers have been empowered to requisition the above mentioned green manure seeds. The seeds so requ isitioned are dis:ribı ted through the Dis:rict Co-operative Wholesale S:ores, wherever available and willing and in other case the distrib tion is done through the Agricı ltural depots. The Dis rict S. perintenden s of Police have been ins'ructed to render alll assistance to the officers in requ isi ioning the s ocks of green manure seeds. Thus effective steps have been taken for the procı remen' and dis ribı tion of green manure seeds to the ryots at controlled ra'es before the sowing season which commence early in November 1947. The Government have since removed the restriction on the movement of seed in the circar districts up to 1st December 1947 to give freedom to ryots to move stocks.

The Collectors have been instructed to do intensive propaganda through the staff of the Revenue and Agricultural departments for increasing the production of green manure and their application to the crops. The prize in the form of implements to the value of Rs. 10 to the ryot who grows the largest number of green manure plants and a rolling cup at a cost of Rs. 25 to be awarded to the village officer in whose jurisdiction the largest number of green manure trees and shurbs are grown have been instituted in each taluk.

Five-Year Plan

(*c*) The Government have approved afive-year plan for increasing the production of rice in this Province by 6.5 lakhs of tons by the end of 1951-52. There are 16 schemes which have been included in the programe of the Agricultural department for 1947-48. The schemes are being sanctioned and continued as and when they are put up by the Director of Agriculture.

(*d*) In order to encourage mechanised cultivation by the use of modern agriculturalmachinery, the Government set up an Agricultural Engineering branch in 1946. This Engineering staff are assisting the ryots in all matters relating to agricultural implements and machinery, lift irrigation, and well sinking, power farming and soil conservation problems. They are also helping ryots to keep their machinery and equipment in good working order and also give them on hire, engine pumping sets and tractros available with the department. With a view to bring in as much waste land as possible under cultivation of food crops, the Government have also sanctioned scheme for the biring out of tractors maintained by the Agricultural Department to royots half, of the net cost of the scheme bring met by the Central Government.The Agricultural Department are having 50 tractos at present and the Government have recently sanctioned the immediate purchase of 50 more tractors to meet the increased demand for them for land reclamation. The department are also having 724 beterol pump sets and 12 Diesel oil engine pump available for hire to agriculturists, after selling a large number of pump-sets to ryots in cases where they expressed their willingness to purchase the sets. The Government are also considering the question of sanctioning 100more oil engines under the five year plan for food production.They have also sanctioned the extension of concessional rates of hire charges for pumpsets up to the end of September 1948 in view of the present food situation.

(*e*) The Government hvae sanctioned a scheme for combating the rat-pest in Tanjore district affecting the 'Kuruvai' paddy in the current season.

Padddy Bonus Scheme ;

With a view to avert the food crises threatning the Province, the Government found it necessary to offer as inducement to producers to part with their surplus stocks which would improve procurement and thus help to build up sufficient stocks of rice. Accordingly, they sanctioned a bouns scheme in July 1947 acccording to which a bonus of Re. 1 per imperial maund would be paid to Producers for the paddy delivered by them to the Government procuring agents during the period from 1st Decemer 1946 up to 31st October 1947. According to the terms of the bonus scheme half of the bonus amount will be paid in cash and the other half in the shape of manures. The intention of the Government in ordering that half of the bous should be paid in the shape of manures is that the ryots should be required to spend at least a part of the bonus of increasing the production of food crops by manuring the lands.

As under this paddy bonus scheme, half of the bonus is to be in the shape of manures, this Government have been continuously pressing the Government of India to reimpose the ban on the export of groundnut kernel from this Province so as to make the groundnut cake available for distribution to ryots. the Government of India have at least agreed ro the imposition by this Government of a temporary ban on exports of groundnut kernel from this Province subject to certain condirions.

ESTABLISHMENT OF THE UNIVERSITY OF MADRAS.

Selected BY R. S. VIJAYAKUMAR.

The University of Madras was established on the 5th September 1857. It is constituted on the model of the University of London.

(*Extract Taken from Education in the Madras Presidency*)
By : S. SATHIANATHAN, 1894 Page 57).

The University of Madras was incorporated by an Act of the Legislative Council of India, dated the 5th September 1857. This institution like, the sister institution at Calcutta and Bombay, was framed on the model of the University of London. In the words of the Act, it was established "for the purposse of ascertaining by means of examination, the persons who have acquired proficiency in the different branches of literature, science and art, and of rewarding them by academical degree, as evidence of their respective attainments." Its function in fact was to hold examinations for degrees and hounours in the several faculties or branches of knowledge, which came within its scope, viz., (1) Arts, (2) Law, (3) Medicine, (4) Civil Engineering. The senate was appointed in March 1857, but the bulk of its labours, in the work of framing regulation and bye-laws, fell within the year 1857—58. There was some difference of opinion as regards, the necessity for an entrance examination and the adoption of the system of affiliation. In favour of affiliation the following arguments were strongly urged ; " In the present state of education in India, where good schools are not numerous beyond the chief towns of each presidency, and where knowledge is valued almost solely for the sake of the employment to which it may lead. it would be a great error for the university not to employ its influence in establishing correct view of the nature of real education and in furthering the progress of such education as far as it possibly can .... It is desierable therefore, to limit the privilege of securing degrees to institution: in which an efficient, system of education is carried out, such institutions alone being publiclh recognized as constitution's of the University". The plan of affiliation was not, however adoped as it was thought that the mere institution of the University examinations and degrees would fully meet the object for which the process of affiliation was purposed.

Two examinations were prescribed for the Arts degree, the Entrance and the B.A. degree examination. For the later, language,History, Mathematics and Moral Philosophy were compulsary, and,as a fifth subjects, option was given to candidates to select one of the following : (*a*) Natural Philosophy (*b*) The Physical Sciences (*c*)Logic and Mental Philosophy. Every candidate for the degree of Bachelor of Arts was required to have completed three years from the time of passing the entrance examination. In the Faculties of Law and of Medicine the regulations passed by the senate did not differ materially from those adopted at Calcutta. In the faculty of Civil Engineering, the senate provided for two degrees being conferred viz. that of Graduate in Cilvil Engineering of G.C.E. and that of Master of Civil Eingineering. The institution of a degree in Engineering brought into operation the long projected Civil Engineering Clollege in 1858, the survey school, formerly attached to the Board of Revenue, and subsequently to the Chief Engineer's office, having been adopted as its basis. The plan upon which it was originally proposed to establish the Engineering College viz., that is should provide instruction for all grades of the Public Works Department, except offices of the Corps. of Engineers and Civil Engineeers educated in England, was abondoned or financial grounds, and if was determined at the outset to confine the object of the college to training candidates for that grade of sub overseer and of Asst. Overeer.The first entrance examination of the University oy Madras was held in September 1857. Forty on candidates presented themselves of whom thiero six passed. The first examnation for the degree of B.A. was held in February 1858.Only two candidates appeared, both from the American Mission Seminary, Jaffna and both passed.

PROGRESS OF RESEARCH TOPICS IN TAMIL NADU ARCHIVES DURING THE PERIOD FROM 6TH NOVEMBER 1990 TO 31ST MARCH 1991.

Serial number.	Name.		Subject.	Date of enrolment
(1)	(2)		(3)	(4)
1	Thiru S. Amarnath	Ph.D.	The History of Medical Education in Tamil Nadu 1700–1958.	13th November 1990.
2	Thirumathi Marthal Nalini	Ph.D.	History of the Development of Press 1937—1989	30th October 1990.
3	Thiru G. J. Sudakar	Research paper preparation.	"Economic History of South India with reference to weavers" 1900–1958.	18th November 1990.
4	Tmt. K. Sivakami	Ph.D.	The Socio-Economic Conditions of the Hills tribes in Salem District 1670–1959.	10th October 1990.
5	Thiru M. Rangasamy	Publication.	Tamil Arasu Kazagam 1900–1959	16th October 1990.
6	Thiru C. Srinivasa Reddy	Ph.D.	"Factories and Forts in India—A study of the European urban pattern on the Coromandal" 1670—1800.	12th November 1990.
7	Thiru Peter Sesiver	Ph.D.	The Reception and Diffusion of Modernity in Indian Architecture 1850–1959.	5th November 1990.
8	Selvi Shakira Banu	Completion of P.G. Course.	"Ma. Po. Si.–A study 1900–1959	7th November 1990.
9	Thiru Reddy Prasad Reddy	Ph.D.	"Peasant Nationalism in Coastal Ardhra" 1930—1947.	13th November 1990.
10	Selvi N. Leela Devi	Ph.D.	"Status of women in the Kallar Community in Tanjore District" 1750–1957.	16th December 1990.
11	Thiru S. Jayakumar	Ph.D.	"Urbanisation in Tamil Nadu–A study of Major Cities under the Colonial rule" 1800—1947.	13th November 1990.
12	Thiru M. Sendurpandian	Writing an article in Avana Amudham.	"கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆவணங்களில் தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு (பாதிப்பு)" 1670-1900	12th November 1990.

(1)	(2)		(3)	(4)
13	Selvi R. Shanthi	Writing an article for completion of M.A. Degree.	"Sarojini Naidu — A study"	13th November 1990.
14	Thiru S. Manivalan	M.Phill.	"கவிதை நாடகங்கள்" 1850—1950	15th November 1990.
15	Selvi S. Saraswathi	M.Phill.	History of Modern Tamil Nadu 1670—1959	29th October 1990.
16	Selvi M. Rajalakshmi	M.Phill.	"History of Modern Tamil Nadu" 1800—1959	29th October 1990.
17	Thiru R. Thanancheyan	Ph.D.	"History of Franchise in Tamil Nadu 1909—1958	20th November 1990.
18	Thiru T. Thankappan	Ph.D.	"Working class movement in Tamil Nadu" 1918—1948.	17th November 1990.
19	Tmt. S. Mani	Ph. D.	"Harijans in Tamil Nadu—A study of their Socio-Economic and Political perspections" 1947—1960 (1960—1988 Printed book).	22nd November 1990.
20	Tmt. S. Kusuma Kumari	Ph.D.	Socio-Economic study of Godavari District 1800—1900.	21st November 1990.
21	Thiru P. Bhupalan	M.Phill.	Nau lock farm—An "Historical perspective" 1860—1960.	21st November 1990.
21	Thiru M. Devaraj	Ph.D.	Col. Macaulay, the Resident of Travancore—A study	21st November 1990.
23	Tmt. Sumathi Ramasamy	Ph.D.	"Making the past perfect— Literature Language and Historical Consciousness in Tamil Nadu" 1900—1960.	16th November 1990.
24	Thiru S. Shankar	Ph.D.	"Socio—Economic and Political History of Vanniyarkula Kshatiyar in Tamil Nadu" 1947 1959—1960—1990 (Printed).	22nd October 1990.
25	Selvi Jayashree Srinivasan	M.Phill.	"Co-operative Movement as Trichi District" 1857—1957.	20th November 1990.
26	Selvi A. Nageswari	M.Phill.	"Social Justice to depressed class women" 1701—1959.	20th November 1990.
27	Selvi Beena R. Krishnan	M.Phill.	"History of the Malabar Police" 1921 1956	20th November 1990.
28	Selvi Shyama Cherian	M.Phill.	"History of Malabar Marriages" 1670—1957	20th November 1990.

(1)	(2)		(3)	(4)
29	Thiru S. Thirumalai Velayutham	Ph.D.	"Agricultural Land Transaction in Tamil Nadu (Tinneveli District)" 1676—1950.	29th October 1990.
30	Thiru K. Raja	M.Phill.	"History of Dharmapuri" 1670—1959	26th November 1990.
31	Thiru A. M. Samy	Publication	"19ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் இதழ்கள்" 1850—1950.	28th November 1990.
32	Dr. K. Kamal Musffa	Writing an article.	"Tamil Literature and Social impant" 1905—1959.	28th November 1990.
33	Thiru P. Vasanth	Ph.D.	"Socio—Political changes in Tamil Nadu" 1880—1920.	4th December 1990.
34	Tmt. C. C. Geetha	M.Phill.	"Organisation of Coloniel system in Malabar 1792—1857.	26th November 1990.
35	Tmt. Sheena Simpsson	Publishing a book.	"Bezwada Masulipatam Railway" 1890—1938	26th December 1990.
36	Thiru C. Haridas	Ph. D.	"The Dynamics and Urban Political A case study of Cochin" 1920—1960.	6th November 1990.
37	Tmt. Lashmi Ravindran	M.Phill.	"History of Modern India" 1670—1960	6th November 1990.
38	Thiru K. N. Shanmugam	Ph.D.	"Role of Peasants in the National Movement in Tamil Nadu" 1801—1947.	6th December 1990.
39	Thiru A. Sathia Singh	M.Phill.	"Protestant Christian Missionary activities in Tinnevelly District" 1700—1850.	9th November 1990.
40	Thiru A. R. Ramachandra Reddy	Ph.D.	"Origin of the Bruce Code" 1801—1843	9th November 1990.
41	Selvi D. Sandhya	M.Phill.	"Women and Teaching Profession in Tamil Nadu" 1854—1960.	3rd December 1990.
42	Thiru G. Kaliamoorthy	Ph.D.	"Establishment of British influence in Mysore" 1760—1800.	13th December 1990.
43	Selvi J. Evangeline Sheela Bell	M.Phill.	"The implementation of the first Five Year Plan" 1947—1959.	6th December 1990.
44	Thiru Mohmud Sheriff	Publishing a book.	Islam in South India 1701—1959	12th December 1990.
45	S. G. Evan Prince	Publishing article in Avana Amudham.	'Revenue Administration in Tamil Nadu Districts of Madras Presidency" 1919—1947.	18th December 1990.

(1)	(2)		(3)	(4)
46	Selvi J. Renuga Devi	M.Phill.	"History of Civil Supply Systems in Tamil Nadu" 1914—1959.	30th November 1990.
47	Thiru P. Senthil Kumaran	M.Lis.	"Tamil Nadu Archives Library" A case study 1909—1959.	14th November 1990.
48	Lt. Col. C. J. Celestine	Official writing an article.	"History of Indian Army" 1670—1950	14th December 1990.
49	Selvi Anusiya Senathiraja	M.Phill.	"History of Madras—Srilankan Relation" 1947—1959; 1960—1967 (Printed books only).	13th December 1990.
50	Thiru A. M. Samy	For publication.	"தமிழ் இதழ்கள்" 1874—1900	6th December 1990
51	Selvi N.S. Mathaiyi	Project work (M.A. Final)	Status of Harijan women at present 1901—1970	18th December 1990.
52	Selvi Malarmani	M.Phill.	"Forest Administration in Tamil Nadu" 1850—1905	21st December 1990
53	Selv iM. Boomalatha	M.Phill.	"Forest Administration in Tamil Nadu" 1920—1947.	21st December 1990.
54	Selvi T. S. Reena Faith	Project work (M.A. Final).	"National Movement in India" 1920—1935	24th December 1990.
55	Selvi B. Suchitra Jena	Do.	"National Movement in India" 1909—1919	24th December 1990
56	Selvi C. Merlin Freeda	Do.	"Political Development in Tamil Nadu" 1947—1989.	24th December 1990.
57	Thiru D. Pushparaj	Do.	"Impact of Portugeuse presence in Tamil Nadu" 1670—1800.	24th December 1990.
58	Thiru C. Upendranath	M.Phill.	"Growth of Education in A.P. An analysis of Regional Disparities" 1850—1940.	24th December 1990.
59	Thiru D. Sivankutty	Ph.D.,	"British relations with Travancore" 1840—1860	4th December 1990
60	Selvi R. Sheba	M.Phill.	"Christian and Literary Movement in Madras City" 1800—1950.	26th November 1990
61	Thiru K. Suryamoorthy	Ph. D.,	"Municipal Administration in Tanjore" 1866—1947.	20th December 1990.
62	Selvi K. Nirmala	Ph.D.,	"Women in Academic Education" 1947—1987	26th December 1990.

(1)	(2)		(3)	(4)
63	Selvi Millie Nihila	Ph.D.	"Industrialisation and Health" 1900—1960	21st December 1990.
64	Thiru B. Ramachandra Reddy	Ph.D.	"Tribal Movement in Andhra" 1857—1917	30th December 1990.
65	Tmt. S. Nirmala	Ph.D.	"Devadasi System in Travancore" 1800—1931	26th December 1990.
66	Thiru S. Cam's Christobar	M.Phill.	"Socio—Economic Development of Tamil Nadu during 2nd Five year plan 1956—1961.	31st December 1990.
67	Thiru S. Divan	M.Phill.	"Ash Murder at Maniyachi" 1900—1915	7th January 1991.
68	Selvi Swati Das	Writing an article.	"Sadrangapatnam" Dutch Fort	10th January 1991.
69	Thiru G. Rajendran	Project work C.S.I.R. New Delhi.	"History of Science and Technology" 1850—1950	10th January 1991.
70	Selvi S. P. Mohana	Ph.D.	"History of Prison Administration in the Madras Presidency" 1937—1959.	22nd January 1991.
71	Thiru D. Sundaresan, I.A.S.	Publishing a book.	"Tamil as an official language" 1910—1947	17th January 1991.
72	Thiru K. G. Gupta	Project work	"Detail of Freedom Fighter and Writer" 1920—1955.	11th January 1991.
73	Thiru J. Thirumal Rao	Do.	"Role of the Literature in the National Movement" 1900—1953.	11th January 1991.
74	Selvi T. Reena Faith	M.A. Final Project work.	"National Movement in India with special reference to Tamil Nadu" 1920 1935.	11th January 1991.
75	Selvi B. Suchiytra Jena	Do.	"National Movement in India with special reference to Tamil Nadu." 1909—1919.	11th January 1991
76	Thiru M. Rajendran	Writing an article in Avai n Amudham.	"Library Movement in the City of Madras" 1867—1955.	19th January 1991.
77	Tmt. Rukmani Ramani	Ph.D.	"Urban Economics" 1990—1960	22nd January 1991.
78	Thiru S. Arunachala Perumal	Ph.D.	"Social History of Tamil Nadu" 1900—1960	18th January 1991.
79	Thiru S. Ramu	Ph.D.	"Faculty of Education" 1857—1960	21st January 1991.
80	Thiru P. Swarnalatha	Ph.D.	"The World of Weaver in Northern Coromandal" 1750—1850.	21st January 1991.

81	Selvi N. Vasanthi	Ph.D.	"Agrarian Economy of Northern Circars" 1750 1850.	20th February 1991.
82	Thiru Andrew Lightman	Ph.D.	"Philonthropy" 1700—1947	18th January 1991.
83	Tmt. Akine atomi	Writing a book	"History of the Handloom Industry". 1700—1950	28th January 1991.
84	Thiru K. Sadasivam and Thiru V. Joseph Kannan.	Project Work	"Dr. B. S. Baliga and its work". 1900—1960	21st January 1991.
85	Selvi T. Chenthamarai Selvi	Do.	Do.	21st January 1991.
86	Thiru Jebaraj Joseph	Do.	Do.	21st January 1991.
87	Thiru E. Arul Selvan	Do.	Do.	21st January 1991.
88	Selvi C. Meenashi	Do.	Do.	21st January 1991.
89	Selvi Arunthathi Vijayalakshmi	Do.	Do.	21st January 1991.
90	Thiru T. Kalai Selvan	Do.	Do.	21st January 1991.
91	Thiru A. J. Ethiraj	Writing an article in Avana Amudham.	"The role of writers in Freedom struggle of Tamil Nadu" 1901—1947.	24th January 1991.
92	Selvi Penny Vera Sanso	Ph.D.	"Working Women's Forum". 1960—1990.	23rd January 199.
93	Thirumathi R. Vasanthi	Ph.D.	"Minor Irrigation Projects in the Districts of South Arcot, Tanjore and Tiruchi.	26th December 1990.
94	Selvi Rachel Kurian	Ph.D.	"Plantations in South India". 1835—1960	22nd January 1991.
95	Thiru P. Rajadurai	Writing a book	"சட்ட மன்றத்தில் சௌந்திரபாண்டியனார்" 1920—1937	28th January 199.
96	Thiru Varghese Thadicaran	Ph.D.	"Ocean made of Malabar". 1663—1753	30th January 1991.
97	Selvi G. A. I. Satyarani	Ph.D.	"Commercialization of Agriculture and Freedom Struggle 1857—1947.	3rd February 1991.
98	Thiru V. Thangasamy	Ph.D.	"Educational thoughts and practices enunciated by Feriyar and Anna District in Tamil Nadu". 1935—1990.	[illegible] January 1991.
99	Selvi C. Annalakshmi	Project Work	"Dutch and Nayaks". 1850—1900	30th January 1991.
100	Selvi S. Saraswathi	Do.	"Government Politics and People Kukage Politics of Tamil Nadu". 1850—1947.	16th February 1991.
101	Selvi S. Kanagamma	Ph.D.	"History of Land and Labour in Tamil Rgheion". 1950—1900.	4tJanuary 1991.

(1)	(2)		(3)	(4)
102	Thiru Sreedhar Kumar	M.Phill.	"Biography of Ananthasayanam Ayyangar, M.", 1920—1960.	4th February 1991.
103	Thiru R. Dayalan	Ph.D.	"Drugs policy in the Madras Presidency"	5th February 1991.
104	Selvi P. N. Premalatha	Project Work	"Women in Freedom Movement in Tamil Nadu", 1857—1947.	17th February 1991.
105	Thiru S. Ambirajan	To write papers	"Economic History of South India", 1840—1950	10th February 1991.
106	Selvi M. Vijayalakshmi	M.A. Project Work	"Dr. B. R. Ambedkar", 1891—1956	13th February 1991.
107	Selvi T. S. Victa	Do.	"History of City of Madras", 1600—1800	13th February 1991.
108	Selvi V. Umamaheswari	Do.	"Alandur Municipality", 1884—1960	13th February 1991.
109	Thiru K. Anandan	Write a book	"Alluri Sita Rama Raju", 1921—1925	13th February 1991.
110	Thiru K. Johnkumar	M.Phill	"Ethnological aspects of social changes in and through caste, communal and political struggles in old east Ramnadu" 1851—1960.	22nd January 1991.
111	Thiru Nasir Tyabji	Writing a book	"Industrial Dvelopment with special reference to Engineering Industry Growth of working class and trade union." 1800—1960.	16th February 1991.
112	Thiru C. Anji Babu	P.H.D.	"Language movements and the evolution of Modern Standard Telugu", 1857—1960.	15th February 1991.
113	Thirumathi V. Rajalakshmi	Writing a book	"Tamil Nadu Politics", 1900—1960	17th January 1991.
114	Thiru S. Jayaprakas	Ph.D.	"Contribution of woman to Telugu Jouranalism", 1850—1960.	18th January 1991.
115	Thiru A. R. Venkatachalapathy	Publication	"V.O.C.—A study"	19th February 1991.
116	Thiru Jacob George	M.Phill	"Permanent Settlement in Arcot", 1790—1810	18th February 1991.
117	Thiru M. Christopher Stephen	Do.	"Political development in Madras Presidency", 1930—1947.	19th February 1991.
118	Thiru C. Thiruvenkadam	Ph.D.	"Social and Economics History of Tamil Nadu", 1801—1960.	14th February 1991.
119	Selvi C. Jagadambal	M.Phill	"Development of Irrigation and Agriculture in Pudukottai District", 1900—1960.	23rd January 1991.
120	Thirumathi M. Rajashree Padmavathi	M.Phill.	"Development of Irrigation and Agriculture in Ramanathapuram District", 1900—1960.	23rd January 1991.
121	Thiru S. Viswanathan	Ph.D.	"History of the Kallars of Pudukkottai", 1800—1954	25th January 1991.
122	Thiru S. Pitchai Mohamed	P.h.D.	"History of Dindigul Region", 1800—1960	25th January 1991.

(1)	(2)		(3)	(4)
123	Selvi B. Radha	M.Phill.	"A survey on Telugu works in Music Literature". 1830—1930	25th March 1991.
124	Selvi T. Shanthi	Project Work (M.A. final).	"Political career of Rajaji". 1937—1975	25th February 1991.
125	Thirumathi E. Chitra	Ph.D.	"South Indians in South Africa". 1850—1930	26th February 1991.
126	Selvi I. Kasimoni	Ph.D.	"The working class and the National Movement" 1918—1947.	26th February 1991.
127	Thiru V. Suresh	Ph.D.	"Caste violence in Tamil Nadu". 1670—1960	2nd March 1991.
128	Selvi R. Bhuvaneswari	Ph.D.	"Evolution of English Press in Tamil Nadu". 1785—1990	26th February 1991.
129	Thirumathi Nirmala Arul Prakash	Ph.D.	"History and Development of Madras Airport". 1900—1960.	26th February 1991.
130	Selvi P. Aruna	Ph.D.	"Aspects of Economic History of Andhra with special reference to trade". 1850—1910.	29th January 1991.
131	Thiru R. Prabhakar	Ph.D.	"Forest History—Ecological History of Nilgiries". 1670—1960.	28th February 1991.
132	Selvi K. Niraimathi	M.Phill	"Sugarcane Industry in South Arcot District". 1947—1967.	28th February 1991.
133	Selvi R. Amutha	M.Phill	"Aruppukkottai Municipality". 1947—1967	28th February 1991.
134	Thiru V. Ranganivas	Ph.D.	"Educational Development of the Depressed classes under the British rule". 1800—1947.	[illegible] 1991.
135	Thirumathi P. Tamil Selvi	M.Phill	"Participation of women in Freedom Movement in Madras Presidency". 1916—1957.	30th January 1991.
136	Thiru D. Nagoorkani	Ph.D.	"Social Changes in Tamil Nadu". 1920—1954	6th March 1991.
137	Selvi P. Gowri	Ph.D.	"Women and crime in Tamil Nadu" 1860—1956	6th March 1991.
138	Thiru Chandrasekara B Damle	Project Work	"Agrarian History of Daskhina Kanna District—Karnataka" 1800—1956.	27th February 1991.
139	Thirumathi Meena Tyabji	Ph.D.	"Tobacco Industry in Andhra Pradesh". 1900—1947	4th March 1991.
140	Thiru R. Tirumalai. I.A.S. (Retd.)	Project work	"Irrigation". 1932—1937	7th March 1991.
141	Thiru Vikram Jit Singh	Project work	"Anglo Mysore War". 1789—1792	7th March 1991.
142	Selvi R. Radha	M.Phill	"Village Society". 1800—1950	8th March 1991.
143	Thiru G. V. Bharadwaja	Ph.D.	"The Dutch in Andhra". 1600—1825	8th March 1991.
144	Thirumathi B. Pedmini	Ph.D.	"Tamil literature—Fenisision in early Tamil action". 1876—1950.	11th March 1991.

(1)	(2)		(3)	(4)
145	Thiru Shahul Hameed	Writing an article	"About the Vellore". 1880—1890	12th March 1991.
146	Thiru P. Sudhar	Publication project	"Economic .Social and Cultural History of Andhra". 1701—1960.	14th February 1991.
147	Selvi S. Balasaraswathi	M.Phill	"Women in Medical Profession in Tamil Nadu". 1870—1960	19th February 1991.
148	Thiru S. M. Karmegam	Publishing a book	"Indo Ceylon relations before Independence". 1860—1950.	19th March 1991.
149	Thiru V. Johny	Ph.D.	"History of Protestant Missions in Madurai District". 1800—1947.	14th March 1991.
150	Thirumathi C. Kailasa Sundari	Ph.D.	"History of South India". 1939—1960	4th March 1991.
151	Selvi P. Ezhilarasi	M.Phill	"Womens Journal". "Sree Dharma". 1856—1950	15th March 1991.
152	Thiru P. G. Ponnorselvam	Ph.D.	"An econoetric modelling of Tamil Nadu economy with public sector undertakings". 1950—1987.	19th February 1991.
153	Selvi B. Ponmudi	M.Phill	"History of Fire Service in Madras". 1815—1960	4th March 1991.
154	Selvi A. D. Gayathiri	M.Phill	"History of Marine Piloting". 1947—1990	20th March 1991.
155	Thiru B. Muni Reddy	Ph. D.	"Anti-British Revolls in Andhra". 1790—1860	25th February 1991.
156	Thiru K. P. Oliver Sam	Ph.D.,	"Reforms of Justice Party". 1900—1950	23rd February 1991
157	Selvi S. Ratnavathi	M.Phill	"Irrigation development under first five year plan in Tamil Nadu". 1950—1960.	15th March 1991.
158	Thiru K. R. Peer Mohamed	M.Phill	"Justice M. M. Ismail". 1910—1990	26th February 1991.
159	Thiru K. S. Nagarajan	Publishing a book	"Establish the Loans part of some places of cultural interest". 1900—1960.	26th March 199
160	Selvi M. Hemalatha	Project work	"Growth and Development in Hosur".	26th March 1991.
161	Thiru V. Rajendran	Ph.D.,	"Place Names of Kollam District". A study	26th March 1 991.
162	Selvi K. Subbammal	Project work	"Education". 1900—1990	29th January 1991.
163	Selvi K. S. Ramadevi	Do.	"Women for the Archival centre on Women". 1800—1985.	29th January 1991.
164	Selvi K. Nirmala	Do.	"Women in Academic". 1900—1990	29th January 1991.
165	Thiru P. Sree Ramachandra Moorthy	M.Phill	"Decennial settlement in Chittoor District". 1801—1857	26th February 1991
166	Thiru K. Salivaganan	M.Phill	"History of Tamil Nadu under the Rule of Lord Rippon". 1883—1900.	6th March 1991.
167	Selvi P. V. Geetha	M.Phill	"Life and History of Kakkanji". 1909—1960	6th March 1991.
168	Thiru B. Karthikeyan	M.Phill	"Tribal Development in South Arcot District". 1900—1950	8th March 1991.
169	Thiru K. Maddaiah	Ph.D.	"Role of Royalaseema in India's Freedom Struggle". 1905—1947.	30th March 1991.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பக நூலகம் 1-1-1991 முதல் 31-3-1991 வரை நூலகத்தில் பெறப் பட்ட மற்றும விலைக்கு வாங்கப்பட்டுள்ள நூல்களின் பட்டியல்

வரிசை எண். (1)	ஆசிரியர். (2)	தலைப்பு. (3)
1	Legis lative Assembly Secretariat, Madras-9	Committee on Public Accounts 1989-90 5th to 17th and 43rd to 48th
2	அரசினர் கலைக் கல்லூரி, அரியலூர்,	ஆண்டு மலர்.
3	K. Kandasamy, General Secretary, All India Forward Block, Madurai.	1. பசும்பொன் முத்து ராமலிங்கத் தேவர் அவர்களின் 83 வது ஜெயந்தி விழா சிறப்பு மலர் 30-10-1990.
4	S. Arunachala Perumal	Prohibition Policy under C. Rajagopalackaris Ministries—A study.
5	The Britih Library, London	India Officer Library and Records Oriental Collec ions-Annual Report 1988-89
6	Department of S atisics, Madras-6	Tamil Nadu Agricultural Census 1979-80 Chengalpattu District
7	Do.	Tamil Nadu Agricultural Census 1979-80—North Arcot District.
8	Do.	World Agricultural Census 1979-80—Coimbatore District
9	Do.	World Agricultural Census 1979-80—Dharampuri District.
10	Japanese Association for South Indian Studies, Tokyo.	JJASAS : Journal of the Japanese Association for South Asian Studies No. 1, 1989 October.
11	சரோஜினி பாக்கிய முத்து.	விவிலியமும் தமிழும்
12	K.V. Renukadevi	P. Ramamurthi
13	Govt. of Tamil Nadu	Annual Report of the Directorate of Vigilance and Anti corruption Tamil Nadu for the year 1988—89.
14	Madras Institute of Development Studies, 79, 2nd Main Road, Gandhi Nagar, Adyar, Madras-20.	Working paper No. 95, Trends in fragmentation of operational holdings in India.
15	Do..	Working paper No. 96, Social Security Initiatives in Tamil Nadu 1989.
16	Do..	Working paper No. 94 - Mid year review of the Economy 1990—91.
17	மு. இளங்கோவன்	பனைக் குயில் கூவுகிறது.
18	Department of Statistics	Statistical hand book of Tamil Nadu 1987
19	Life help centre for the Handicapped Palavakkam, Madras - 41.	Annual Report 1989.
20	Govt. of Tamil Nadu	Tamil Nadu Vigilance Commission 23rd Annual Report for the period 1st April 1988 to 31st March 1989.
21	—Do—	த. நா. விழிப்புப் பணிக்குழுவின் 23-வது ஆண்டு அறிக்கை - 198[illegible] ஏப்ரல் முதல் 1989 மார்ச் வரை

(1)	(2)	(3)
22	சட்டமன்ற பேரவைச் செயலகம், சென்னை-9.	1990-91-ம் ஆண்டிற்கான அரசு உறுதி மொழிக்கு ஆறாவது அறிக்கை 1991
23	National Archives of India, New Delhi	Micro Graphics for Archives and Libraries-
24	Do	National Archives of India Annual Report 1988.
25	Do	National Archives of India Annual Report 1989.
26	Tmt. V. Rajalakshmi	The Board of Revenue of Tamil Nadu A case study.
27	Tamil Nadu Legislative Assembly Secretariat, Madras-9.	Committee on Public Undertakings 1989-90—46th Report to 50th Report.
28	Tamil Nadu Legislative Assembly Secretariat, Madras-9.	Committee on Public Undertakings 1990-91 51st Report to 56th Report.
29	Bodan Powell (B.H)	The Land systeem of British India—3 volumes.
30	Goughi	Rural change in South East Asia 1989
31	Gills	For better for worse
32	Lerner	Creation of patriarchy
33	Mathews	Just a housewife
34	Caine	Destined wives
35	Poper	Holy household
36	Brooke	Medieval India of Marriage
37	Stone	Road to Divorce
38	Garcia	Politics Maternity Care
39		An alternative system of Health care services In India.
40		Poverty Planning and Social transfermation
41		Functional classification of India's Urban areas by factor cluster method 1961-71.
42		Indian cities—Their Industrial Structure Immigration and capital Investmen 1961-71
43		Population, Food and Land inequality in India
44		Population and Area of cities, towns and urban Agglomeration 1872-1971.
45		Shifts in the functions of cities and towns of India 1961—71.
46		The status of women—Shifts in occupational participation 1961—71.

(1)	(2)	(3)
47		Collision of Communities the problem of castecreed and colour Indo British Exchange.
48		Democratic polity and social clause in India
49		Identity and adult hood.
50		National Seminar on Social Statistics 2 Volumes.
51		Role of rural women in Development.
52		Social Science in Professional Education.
53		Socio Economic Development in South and South East.
54		Annotated and classified bibliography on Indian Demography.
55		Annotated Bibliography on the Economic history of India A.D. 1500 A.D. 1947 P 5 volunes.
56		Doctoral Students in Social Science 1969 P I & II.
57		Do. 1967 Vol. I.
58		Do. 1968 Vol. 2 No. 1.
59		Do. 1969 Vol. 2 No. 2.
60		Do. 1970 Vol. 2 No. 3.
61		Do. 1971 Vol. No. 5.
62		Mohan Das Karamchand Gandhi A Bibliography — English.
63		Mohan Das Karamchand Gandhi A Bibliography—Hindi
64		Do. .. Urdu
65		Do. .. Sanskrit.
66		Do. .. Bengali.
67		Union Catalogue of Social Science Periodicals and Serials (32 Volumes).
68		Index to Indian Townals Sociology and Psychology 1890-1970.
69		A candle in wood land Kasdurba Kanya—Ashram Niwali—Past. Present and Future.
70		Election studies in Indian.
71		Govt. system and development.
72		Growth of Legal System in Indian society.
73		Along way to go.
74		Man and land in South Asia.
75		Modernising effects of University Education.

(1)	(2)	(3)
76		Religion. society and state.
77		Structural analysis of Gujarat, Punjab and Haryana economics.
78		Stuoies in Agriculture Bajra production problems and prospects.
79		Mouth in India.
80		National Register of social scientists ir India.
81		The educational problem of scheduled caste and scheduled tribe school and college students.
82		A survey of research in economics and social history of India.
83		A survey of research in accounting theory
84		A survey of research in Demography
85		A survey of research in economics Vol. I Methods and techniques.
86		Do. Vol. II Macro economics
87		Do. Vol. 3 Agriculture.
88		Do. Vol. 5.
89		Do. Vol. 6.
90		Do. Vol. 7.
91		A survey of Research in Geography 1972
92		Do. 1969-72.
93		Do. Physical Geography.
94		Do. Geography 1972-75.
95		Do. Management Vol. 2.
96		Do. Political Science Vol. I.
97		Do. Do. Vol. 2.
98		Do. Do. Vol. 3.
99		Do. Do. Vol. 4.
100		Do. Do. Vol. 5.
101		A survey of Research in Psychology.
102		Do. 1971-76 P. I.
103		Do. Do. P. II
104		Do. Public Administration. Vol. I.
105		Do. Do. Vol. II.
106		A survey of Research in Psyschology Pulic Adminis'ration 1970-39

(1)	(3)
107	A Survey of Research in Psychology in India Vol. I.
108	Do. Vol. II.
109	Do. Vol. III.
110	A Survey of Research in Sociology and Social Anthropology Vol. I.
111	Do. Vo. II.
112	Do. Vol. III.
113	Do. (second series) Vol. I
114.	Do. Vol. II.
115	Do. Vol. III.
116	Debts and Debtors.
117	Secularisation in Multi religious societies.
118	Soviet studies in Social Sciences.
119	Social Information of India.
120	Implications of declining sex ratio in Indias population.
121	The status of women -Household and non-house hold economic activity
122	The status of women -Library and employment
123	The status of women in India-A synophis
124	Economic Development of India and China
125	Peace and development
126	Process of Industrialisation and technology alternative
127 Chopra (P.N.)	Indian Gazetteers— A manual.
128 Jagadeesan (P)	Marriage and social Legisla ion in Tamil Nadu
129	I.C.S.S.R.Journal of abstracts and reviews Economics Vol. 1-13 Vol. 15
130	I.C.S.S.R. Journal of abstracts and reviews Geography Vol. 1-8 Vol. 9-14
131	I.C.S.S.R. Journal os Abstrac s and reviews Sociology and social Anthropology Vol.1-6 Vol. 7-13, Vol. 14-16
132	I.C.S.S.R. Journal of Abstracts and reviews political science Vol. 3-12. Vol.13-15
133	Indian psychological abstracts Vol. 2-24 Vol. 25-27
134	I.C.S.S.R. Research abstracts quarterly Vol.1-6 Vol. 9 and 10, Vol. 14, 16

(1)	(2)	(3)
135		Indian Dissertationl abstracts Vol. 1 Vol. 2-5 Vol. 7 Vol. 12-14 Vol. 15-16
136		World development Report 1982
137		World development Report 1983
138		World development Report 1985
139		World development Report 1986
140		World development Report 1989
141		World development Report 1990
142	Nehru (Jawaharlal)	Letters to Chief Minister 1947-1964 Vol.I
143	Nehru (Jawaharlal)	Letters to Chief Minister 1947-1964 Vol. 2.
144	Do.	Do. Vol. 3
145	Do.	Do. Vol. 4
146	Do.	Do. Vol. 5
147	Gopal (S) Ed	Selected works of Jawaharlal Nehru Vol. 1-10.
148	Sen (Amartya)	Poverty and famine 1987.
149	Meien (Gerald M)	Emerging from poverty 1985.
150	Wood (Ananda E)	Knowledge before printing and after 1985.
151	Pearson (M.N.)	Before colonialism 1988.
152	Srinivas (M.N.)	Rememmbered village 1990.
153	Misra (B.B.)	Govt. and Bureancracy in India 1947-1976 1986
154	Haq (Mahubul)	Poverty curtain 1983.
155	Weiner (Myron)	Soins of the soil 1988.
156	Vijaya Ramasamy	Textiles and weavers in Medieval South India 1985.
157	Narindar Singh	Economics and the crisis of Ecology 1978.
158	Uma Ramasamy	Work, Union and community 1983.
159	Kannan (K.P.)	Of rural proletarian struggles 1989.
160	Beteille (Andre)	Studies in Agrarian social structure 1989.
161	Stein (B rton)	Peasant sta e and sociology in Medieval South India 1985
162	Schultz (Theodre W), etc.	Pioneers in development 1987
163	Dumont (Louis)	South Indian subcaste 1986
164	Raj (K.N), etc.	Essays on the commercialisation of Indian Agriculture 1985
165	Harrabin (J.F)	Jawaharlal Nehru Glimpses of world history 1989

(1)	(2)	(3)
166	Agarwala and Singh (S.P) Ed	Economics of under development
167	Dyson (Ketaki Kushari)	Various Universal
168	Chakravarity (S)	Development planning 1990
169	Beteille (Andre)	Backward classes and the new social order 1988
170	Misra (B.B.)	District Adiministration and rural development in India
171	Dumont (Louis)	Affinity as a Value 1988.
172	Bardhan (Pranabk)	Land, Labour and rural poverty 1986
173	Henderson (P.D)	India The energy sector 1975
174	Daniel (J.C) ed	Century of National history 1983
175	Little (Ian M.D) etc	Small manufacturing enterprises 1987.
176	G. Manoharan	History of Vriddhachalam through the ages 1990
177	Miss. L. Latha	Development of legal rights of Hindu women
178	பொன். சுப்பிரமணியம்	நந்தனார் கல்வி நிறுவனங்களும் சுவாமி சதானந்தரும் (ஓர் ஆய்வு).
179	British Records Association	58th report of Council accounts and minutes of the Annual general meeting 1989-90
180	K. Panneerselvam	Irrigation development in Chingleput district 1900-1950.
181	M. Sethuramalingam	Emigrants of the Madras Presidency in the West Indies 1845-1856.

தமிழ்ப் பகுதி

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை :

1819 ஆம் ஆண்டு மதராஸ் ஒழுங்கு முறைச் சட்டம் 2-வும் ஓர் உரிமைக் குரலும்

('வடகரை' 'சொக்கம்பட்டி', 'பாளையப்பட்டு' வரலாறு.)

எம். எஸ். பாண்டியன்,
ஆராய்ச்சி உதவியாளர்,
தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்,
சென்னை-600 008.

முன்னுரை :

ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் காலனி ஆட்சியை விரிவுப் படுத்தும் வாயிலாக ஒழுங்கு முறைச் சட்டங்களையும் பட்டயச் சட்டங்களையும், அவ்வப்போது வெளியிட்டு வந்தனர். இதன் வாயிலாக அமைதியைக் காண முயன்றனர். மதராஸ் ரெகுலேசன் 2(1819) என்று ஒரு ஒழுங்குப்படுத்துச் சட்டத்தையும் அக்காலத்தே நிறைவேற்றினார்கள் (இணைப்பு 1-ல் காண்க) [1] இச்சட்டத்தின் வாயிலாக அரசியற்கைதி (State Prisoner) என்று ஒரு சிலர் மேல் முத்திரை குத்தி அவர்களைச் சிறையிலடைத்தும்; நாடு கடத்தியும் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொண்டனர். இந்தச் சட்டம் அக்காலத்திய பாளையப்பட்டுகள் மீதும் பாய்ந்தது. அத்தகைய பாளையப்பட்டுக்களில் ஒன்றுதான் இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் 'சொக்கம்கட்டி'[2] என்ற ஊர். மதுரை—தென்காசி சாலையில் தென்காசியிலிருந்து சுமார் 13 ½ மைல் தொலைவில் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் அமைந்துள்ளது இந்தப் பாளையப்பட்டு.

சொக்கம்பட்டி பாளையப்பட்டிற்கு முன்னாளில் 18 கிராமங்கள்[3] இருந்தன. அவைகள் வருமாறு : திருமலைநாயக்கன் புதுக்குடி, திருவேட்டநல்லூர், வீரிருப்பு, குலசேகரமங்கலம், வெள்ளாளன்குளம், ஈச்சந்தா, சொக்கம்பட்டி, வைரவன்குளம், கம்பனேரி புதுக்குடி, ஊர்மேனி அழகியான், குன்னக்குடி, வல்லம், சில்லறைப்புரவு, சிவன் ஆதனூர், மின்னடிச்சேரி, குலையநேரி, ஆனைகுளம்.

இதனை வழிவழியாக கொண்டயங்கோட்டை மறவர்களின் தலைவர்கள் ஆண்டு வந்தனர்.[4] மதுரையை ஆண்ட பாண்டிய மன்னர்களின் கீழ் சிற்றரசுகளாக அவர்கள் ஆண்டு வந்த காலமும், அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களும் அவர்களைப் பாளையம்பட்டுகளாகப் பொறுப்பு வகிக்க வழிகோலியது. இவர்கள் பலராயினும் இந்த ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தை எதிர்த்தவரும் அதற்கான உரிமைக்குரல் கொடுத்தவனும் ஒருவனே. அவனே ''வலங்கைப்புலி வெள்ளையத் தேவன்''[5] என்றழைக்கப்பட்ட சொக்கம்கட்டி பாளையக்காரன். இவனது மூதாதையர் மற்றும் முன்னோடிகள் சிலரையும் அவர்தம் காலத்திய பாளையப்பட்டின் ஆட்சி முறைகள் பற்றியும், ஆவணங்கள் வழி ஆய்ந்துறைக்கப்படுகிறது.

பூர்வீகக் குறிப்புகள்; நாடுகாவல்; பாளையம் :

இந்தப் பாளையத்தின் மூதாதையர் காலம் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சிமிக்க காலத்தோடு எண்ணத்தக்கது எனலாம். (1365—1532)[6]. பிற்காலப் பாண்டியன் அழகன் பெருமாள் குலசேகரன் காலத்துக்கும் (கி.பி. 1430) வீரபாண்டியன் (கி.பி. 1475)[7] காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவர்கள் மும்முல்லாப்பட்டி, முருகப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களின் தென்காசிப் பாண்டியனின் சிற்றரசுப் பீடத்தின் எல்லையில் காவல்காரர்களாக விளங்கினார்.[8] இக்காலம் கி.பி. 1458 என்பர் (நமது ஏடுகளில்)[9]. இப்பிரதேசத்தை ''தென்மேனி நாடு'' என்று தொல்பொருள் சான்றுகள் செப்புகின்றன. இவர்கள் ஆட்சி

---

1. The Madras Regulations 1802—1829.
2. Tinnevelly Gazetteers 1917—By HR Pate 1 C.S.P. 454.
3. Tinnevelly District Gazetteer 1917 By HRDA TE I.CS p. 275.
4. Ibid p. 454
5. Ibid p. 455.
6. Tinnevelly District Gazetteer 1917 By : HR Pate I.CS. P. 57.
7. Ibid—P. 53.
8. Papers relating to Poligars wars Tinnevelly District— 1801—P. 27.
9. Ibid—P.27.

எல்லை தென்காசிப் பகுதி முழுவதும் உள்ளடங்கியது என்று 1755 ஆம் ஆண்டு (Country Correspondence)-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தென்காசி ஆலயம் இதற்கு முன்பே கி.பி. 1431-இல் கட்டப்பட்டதாகும்.

'சொக்கம்பட்டி' என்று பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட பாளையப்பட்டினை ஆண்டவர்களின் பூர்வீகம் மேற்சொன்ன மும்முல்லாபட்டி-முருகப்பட்டி என்ற ஊர்களே. சொக்கம்பட்டியின் தென்கிழக்கே மூன்று கல்தொலைவில் செண்பகராமப்பேரி என்ற இடத்தில் சைவத்தலம் ஒன்று இருந்தது[10]. இத்தலம் சிறந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், பலதலைமுறைகள் கேட்பாரற்று கிடந்தது. கோவில்களில் வழிபாடும் மக்கள் போக்குவரத்தும் நின்று போவதற்கு அரசியல் மற்றும் முஸ்லீம்கள் படையெடுப்பும், காரணமாக இருந்திருக்குமென்று கருதப்படுகிறது.[11] இதையடுத்து சிறிது தொலைவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வைணவக் கோவில் ஒன்றும் இடிபாடுகளுக்கு இடையே கிடந்தது. இந்த இடத்தில் தான் இந்தப் பாளையப்பட்டின் பழைய தலைமுறையைச் சார்ந்தவர்கள் வசித்திருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. இதன் அருகே ஒரு மண்கோட்டையும் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது.[12] எனவே தென்காசி பாண்டியர் நிர்வாகத்தில் மேன்மை பெற்றிருந்த இந்தப் பகுதிக்குத் தென்னேரிநாடு[13] என்றும் நாடுகாவலர்களாக விளங்கியவர்கள் இந்தப் பாளையப்பட்டுகளின் தலைவர்களின் மூதாதையர்[14] என்பதும், இவர்களே பிற்காலத்தில் பாளையப்பட்டுகளாக விளங்கினர் என்பதும் நாம் அறிதற்குரிய செய்திகளாகும்.

சொக்கம்பட்டி பாளையத் தோற்றம் :

வழிப்பறி, கொள்ளை, கொலைகள், செய்து வந்த திருடர் கூட்டத்தைப் பிடித்து அவர்களின் அடாத செயல்களிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக மும்முல்லாபட்டி—முருகப்பட்டி கிராமங்களைச் சேர்ந்த ஐந்து சகோதரர்களையும் அமைத்துச் சிறப்புச் செய்த சிற்றரசன், அவர்களுக்குப் பரிசாக அருணாப்பட்டி, பெருமாள்பட்டி, ராமகிருஷ்ணாபட்டி, சொக்கப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களை மான்யமாக அளித்தான்.[15] இதன் காரணமாக பிற்காலத்தில் சொக்கம்பட்டி இப்பாளையத்தின் தலைமையிடமானது. மும்முல்லாபட்டியின் ஐந்து சகோதரர்கள்:—

1. சின்னணஞ்சித் தேவன்,
2. பெரியஞ்சித் தேவன்,
3. நல்லங்கத் தேவன்,
4. முத்தஞ்சித் தேவன்,
5. பூவலஞ்சித் தேவன் இவர்களே ஆவர்.[16]

இவர்கள் வடகரைப் பாளையத்தின் நாயகர்களாயிருந்தனர். பின்னர் இவர்கள் அரசியல் மாற்றங்களின் நிமித்தம் தங்கள் பாளையத்தின் தலைநகரை சொக்கம்பட்டிக்கு மாற்றிக்கொண்டனர்.[17] இத்தலைநகர் மாற்றம் 1767-ஐ ஒட்டி நடந்ததாக கால்டுவெல் அவர்கள் தமது திருநெல்வேலி சரித்திரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

---

10. Tinnevelly District Gazetteers 1917 By HR PATE I.C.S. —P. 458.

11. The Tinnevelly District Gazetteers By : HR. PATE 1917—P. 56 (Malik-Kafur—Invasion—1307—1311 A.D.) vide also History of Indu By EW Thompton —P. 129.
12. Ibid—P. 458.
13. See —P. 3.
14. Papers relating to Poligars wars—Tinnevelly District 1801—P. 27.
15 Ibid—P.27.

16 Papers relating to Poligars wars—Tinnevelly District—1801—P.27.
17. The Tinnevelly District Gazetteers By Mr. PATE I.CS 1917 Page 454 (Foot see note).

மரபின் தொடக்க வரலாறு :

திருடர்கூட்டத்தை அடக்கி காவல்பணி ஏற்றது கி.பி. 1458 ஆம் ஆண்டில் நடந்தது என்பார்கள்.[18] அப்போது காவல் தலைவனாக இருந்தவன் செம்புலி சின்னணைஞ்சித்தேவன். இவனது காலம் கி.பி. 1459—1606 வரையாகும்.[19] அடுத்த வாரிசும் இதே பெயரினன்தான். கி.பி. 1607-ல் காவல் தலைவனானான்.[20] இவன் கி.பி. 1654 வரை, அதாவது 47 ஆண்டுகள் காவல் காத்துவந்தான் என்பர்.

பிறிதொரு பரம்பரை :

மேற்குறிப்பிட்ட செம்புலியையும் அவனது வழியினரையும் வேறுபடுத்தும் வாயிலாக பிற்காலத்தில் (3—11—1755-இல்) வலங்கைப்புலி வெள்ளையத் தேவன் என்பவன் வெள்ளையர் அரசுக்கு இந்தப் பாளையத்துக்கு சொந்தக்காரர் தாமே என உரைத்து, அதற்கு சான்றாக தம் மூதாதையர்கள் குறித்த அறிக்கை ஒன்றையும் அளித்தான். அதில் தாம் கொண்டயங்கோட்டை மறவர்கள் வழியினர் எனக்கூறி அதற்கான வாரிசுரிமைப் பட்டியலையும் அளித்து, தாங்கள் மதுரைப் பாண்டிய அரசர்கள் கால முதல் தங்கள் மூதாதையர் சொக்கம்பட்டியை ஆண்டு வந்துள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளான்.[21]

மேலும் சின்னணைஞ்சித் தேவன் முதலானோர் தங்களின் மூதாதையர் வழியில் முறைகேடாகப் பிறந்தவர்கள் என்றும் கூறியுள்ளான். சொக்கம்பட்டியை, மைனர்கள் (பாலவயதினராக) பொறுப்பில் இருந்தபோது மேற்படியார்கள்(பாளையத்தைக்) கவர்ந்து கொண்டார்கள் என்றும் தெரிவித்துள்ளான். இந்தப் பரம்பரையில் வந்த வெள்ளையத்தேவன் என்ற வலங்கைப்புலியேதான் ஒழுங்குப்படுத்துச் சட்டப் பிரயோகத்தைத் தவறான வழியில் தம்மீது செலுத்தியுள்ளதாக கூறி தம்மை விடுவிக்குமாறு கோரினான்.[22] இந்த இரு சாராரின் வாரிசுரிமைப் பட்டியல்களைக் கீழே காணலாம். மும்முல்லாப்பட்டி : முருகப்பட்டி சொக்கம்பட்டி வடகரை என்றழைக்கப்பட்ட பாளையப்பட்டின் பிரதான வாரிசுதாரர்களின் (கொண்டங்கோட்டை மறவர்) மரவு வழிப்பட்டியல் (வலங்கைப் புலி வெள்ளையத்தேவன் மரபு வழிப் பட்டியல்) :

வலங்கப்புலித்தேவன்
|
(இரண்டு மக்கள்).

ஹரிதாசவலங்கப்புலித்தேவன் (இளையமகன்)	பெரியசாமித்தேவன் (மூத்த மகன்)
|	|
பெரியசாமித்தேவன்	வலங்கப்புலி வெள்ளையத்தேவன் (1795) (இவனே 1891 ஆம் ஆண்டு ஒழுங்குப்படுத்துச் சட்டத்திற்குக் கேள்விக் குறியிட்டவன்).
|	|
வள்ளிநாயகத் தேவன்	வலங்கைப்புலி பெரியசாமித் தேவன்
	|
	கருணாலய வலங்கைப்புலித் தேவன் (1859)[23]

குறிப்பு:

இப்பரம்பரையினர் பற்றி 1745-க்குப் பின்னும் 1859 வரையிலுமான தலைமுறை பிசகாமல் குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் 1745-க்கு முன்னர் உள்ள விவரங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. சிங்கம்பட்டி ஜமீன்தார் அளித்த தனியார் ஆவணங்களிலோ இதுவரை அச்சிடப்பட்ட மெக்கன்சி தொகுப்புகளிலோ இக்குறிப்புகள் காணப்படவில்லை.

---

18. Papers relationg to Poligars Wars—Tinnevelly District 1801—P. 27
19. Ibid —P. 27.
20. Ibid—P. 27.
21. Papers relating to poligars Wars Tinnevely district. 1801—P28.
22. See—P. 1.
23. Papers relating to Poligars Wars— Tinnevely District 1801—P 28.

செம்புலி சின்னைஞ்சித்தேவன் வகையறா மரபுப்பட்டியல் இவன் காலம் 1459—1606 என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவனுக்கு அடுத்து வந்த மரபினர் பட்டியல்[24].

சின்னெஞ்சித்தேவன்
(1607— 1654)

மகன் சிவனாண்டித் தேவன்
(1655—1676) (22 ஆண்டுகள்)

மகன்
பெரியசாமித்தேவன் (பெரியசாமி செம்புலி சின்னைஞ்சித்தேவர்*
(1677-1726—49 ஆண்டும்) (கி.பி. 1660-1721)

சின்னப்பட்டம் இராசகோபாலத்*
தேவர் (1660—1721)

*(குற்றாலம் விசுவநாதர் ஆலயத்தின் உட்பிரகாரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள திருவுருவச் சிலைகள் மீதான காலக் குறிப்புகள் படம் காண்க).

இரண்டு மக்கள்

(ஒருவன் தந்தைக்கு முன்பே மரணமெய்தினான்).

சிவராமத் தேவன் (குழந்தை) 1727 (1 ஆண்டு 1 மாதம்)பட்டம் பெற்றதும் மரணம்— இவனது மைத்துனன் பெரியசாமித்தேவன் (1728—1744).
(வாரிசு இன்றி இறந்தார்)

காளத்தியப்பத்தேவன்
(1744—1751—(7 ஆண்டுகள்).
(இவன் தந்தை சங்கர குமார தேவன்)

இவரது மகன் மீண்டும் ஒரு சின்னைஞ்சித்தேவன் (என்ற பெயரில்).
(1752-1760 (8 ஆண்டு 3 மாதம்)

பெரியசாமித்தேவன்
(1765—1782)

(இவர் தமது பிரதானி முதலமைச்சராக இருந்த சவரிபெருமாள் பிள்ளையைத் — தாக்க அதன் விளைவாக யூசுப்கான் வசம் இப்பாளையம் 1764 வரை இருந்தது என்பார்கள்([24]a)

குறிப்பு :—இந்த மரபுப் பட்டியல் 1607— முதல் 1825-ம் ஆண்டு வரை மட்டுமே. இதற்கே ஆவணங்கள் உள்ளன.

தென்னகத்தின் நிலையும்—பாளையப்பட்டுகளின் போக்கும் :

ஜெ. டால்பாய் வீலர், "The Early Records of East India என்ற தம் நூலில் மொகலாயரின் தென்னகப் படையெடுப்புக்கு முன்னர் இருந்த தமிழகத்தையும் அதற்குப் பின்னர் இருந்த தமிழகத்தையும் ஒரு சிறு உதாரணத்தில் எடுத்துக் காட்டினார். மொகலாயர் வருமுன்னர் தெக்காணத்தில் விவசாயம் ஒழுங்காக நடந்தது. மக்கள் தங்கள் தொழிலைக் கவனித்துக் கொண்டு சிறிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். விளைச்சல் பெருக அவர்கள்— நீர்ப்பாசன ஏரிகளையும், குளங்களையும் பாதுகாத்து அவைகளை மராமத்து செய்து அவ்வப்போது கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தனர். நீர்வளம் இல்லையேல் வாழ்வும் இல்லை என்பதை நன்குணர்ந்து அதனால் தொழிலைக் காக்கும் ஏரி குளங்களை சீர்திருத்தி நன்முறையில் வைத்திருந்தனர்.[25].

24. Papers relating to Aligars wars—Tinnevelly District 1801—P. 27.
24.(a) Papers relating to Aligars Wars—Tinnevely District 1801—P 27.

25. The daily reco [illegible] India by J. Ta[illegible]s Wheeler.

அதனால் முகலாயர் வருகைக்குப் பின்னர் மக்களின் போக்கும் ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தின் போக்கும் மாறவே நிலத்தையும்; நீர் நிலைகளையும் அழித்தே விட்டுவிட்டனர். பயிர்களும் விளையவில்லை. குளங்கள், ஏரிகள் தூர்த்துப் போனதால் தண்ணீர் வீணே போயின. பஞ்சமும் வறுமையும் சூழ வாழ்வும் வளமும் அவர்கள் இழந்து போயினர் எனலாம். இதுவே அக்காலத்திய நிலை 11-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பின்னிருந்தே இந்த நிலை நம் தமிழகத்தை பிடித்துக் கொண்டிருந்ததை தவிர்க்கவியலவில்லை. இதனால் மக்கள் பிழைப்பை நாடி இடம் விட்டு இடம் போய் குடித்தனம் செய்யவும் வாய்ப்பானது. நிலையான ஆட்சியாளர்கள் இல்லாத நிலையும் உருவானது. இப்போது மதுரை நாயக்கர் ஆட்சியாளர்களிலிருந்து மாறிய பாளையப்பட்டு வரலாற்றைக் காணலாம்.

மதுரையில் நாயக்கர் வமிச ஆட்சிக்கு இராணி மீனாட்சியின் (1736) அகால மரணத்துடன் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.[26] இக்காலத்திலே ஆற்காடு நவாபுகள் தங்களின் எதிரெதிர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். வெள்ளையர்களும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஆற்காடு நவாபான முகமதிலிக்கு உதவி புரிய முன் வந்தனர். மற்றொரு ஆற்காடு நவாபான சந்தாசாகிப்புக்கு பிரஞ்சு நாட்டு ஏஜெண்டுகள் உதவி அளித்தனர். அதிகார மோகம் எல்லோரையும் ஆட்டிப்படைத்தது. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஆட்சிக்குழப்பங்கள் பல. இரு ஆற்காடு நவாபுகளின் ஏஜெண்டுகளான ஆலம்கான், மாபூஸ்கான், யூசுப்கான், வெள்ளையர்களின் படைத்தளபதிகளான ஹெரான், கூப், இன்னிஸ் போன்றவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தை ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் 1764 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு வெள்ளையர் மற்றும் ஆற்காடு நவாப் முகமதலியின் கரங்கள் வலுப்பெற்றன. இதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவன் யூசுப்கான் 1760 முதல் 1763 [27] வரை அவன் மேற்கொண்ட ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் யாவும் அவனது மரணத்துக்குப் பிறகு வலிமை குன்றிப்போயின.[28] இதனால் தெற்கே வெள்ளையர்களுக்கோ, ஆற்காடு நவாபிற்கோ, எதிரிகள் இல்லாமல் போய்விட்டனர். இதனால் முகமதலியின் ஏஜெண்டுகளின் கையில் நெல்லை மாவட்டத்தின் பாளையங்கள் சிக்கின.[29]

சின்னணஞ்சித்தேவன் 1760 இல் பதவி விலக்கப்பட்டு சிறையில் இருந்து மரணம் அடைந்ததாகத் தெரிகிறது[30]. இவர் நெல்கட்டரின் செவ்வல் புலித்தேவரின் குறிப்பிடத்தக்க நண்பர்களில் ஒருவர் என ஆராய்ச்சியாளர் நா. ராசய்யா அவர்கள், தமது ''இந்திய விடுதலைப்போரின் முதல் முழக்கம்'' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது மகன் பெரியசாமித் தேவன் 1767 முதல் 1782 முடியஆண்டதாகவும் இவனது மகன் மீண்டும் சின்னணஞ்சித் தேவன் என்ற பெயரில் இப்பாளையத்தை ஆண்டதாகவும் தெரிய வருகிறது. பெரியசாமித் தேவன் (1767-1782) காலத்தில் ஒரு வாரிசுரிமைப் போர் நடந்ததாகத் தெரிகிறது[31].

1765-இல் வடகரைப் பாளையக்காரன் பெரியசாமித் தேவன் மேற்குப் பாளையங்களின் கூட்டணியை உருவாக்கி ஆங்கிலேயர் மற்றும் நவாபுகளையும் எதிர்க்கத் துணிந்தார். ஆனால் உள் நாட்டுக் குழப்பத்தால் இது நிறைவேறாமல் போனது என்று 'மறவர் சரித்திரம், என்ற நூலில் டாக்டர் கதிர்வேலு அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளபடி. கொண்டயங்கோட்டை மறவர் வழியில் 1782 முதல் 1787 வரையிலான காலத்தில்

1. வெள்ளையத் தேவன் (இவரது மகன்)
2. வலங்கப்புலி பெரியசாமித் தேவன்.
3. வெள்ளையத் தேவன் மாமன்.

ஹரிதாச வலங்கப்புலித்தேவன் இவரது மகன் பெரியசாமித் தேவன் – இவரது மகன் வள்ளிநாயகத் தேவன் ஆகியோர் ஆண்டு வந்துள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் சிவகிரி பாளையத்துடன் பின்னாட்களில் சேர்ந்து கொண்டனர் என்றும் தெரிகிறது.[32]

---

26. Tinnevelly District Gazetteer HR, Pate IC.S. —p 65
27. Rebel Commandant—Yousuff Khan By S.C. Hill
28. Ibp (Yousuff was captured aidhonged on 14h October 1764).
29. S. Lushington, Report on Tinnevelly 1802)—p. 3
30. Papers relates to Poligars wars—Tinnevelly District 1801—p 27.
31. Ibid.
32 Papers relating to Poligars was Tinnevelly District. 1801—P 8.

பாஞ்சாலங்குறிச்சி பாளையக்காரரின் சொக்கம்பட்டி முற்றுகை :

கி.பி. 1783-இல் கர்னல் புல்லர்டோன் பாஞ்சாலங்குறிச்சியை முற்றுகை யிட்டு[33] அங்கு டச்சுக்காரர்களிடம் அப்பாளையக்காரர் ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தின் மூல நகல்களையும் 4,000 ஸ்டார் பகோடா பணத்தையும் ஆயுதங்களையும் கைப்பற்றிய போது அந்தப் பாளையக்காரர் சொக்கம்பட்டி கோட்டையில் முற்றுகை நடத்தி கொண்டிருந்தார். இத்தருணத்தில் பெரியசாமித்தேவன் இப்பாளையத்தை ஆண்டிருக்க வேண்டும். இதனால் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் இறுதியாக நடந்த போரில் சொக்கம்பட்டிபாளையம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவியாகத் தெரியவருகிறது.

கி.பி. 1787 இல் சொக்கம்பட்டியில் ஒரு கோட்டை[34] கட்ட அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. நவாப்பின் பவுஸ்தர் இதை எதிர்த்து அ பாளையத்தைக் கைப்பற்ற பாளையங்கோட்டை கமாண்டருக்குத் தெரிவித்தார். கோட்டை முழுவதும் கட்டப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் நெடுஞ்சுவராகவே உள்ளது. இக்கோட்டையின் அமைப்பு.

வடகரைப் பாளையம் :

வடகரையும் சொக்கம்பட்டியும் வேறு வேறு ஊர்களானாலும் ஒரே பாளையமாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. வடகரை, சொக்கம்பட்டி பாளையக்காரர்களுக்கு பாசரையாகவும் இருந்துள்ளது. சொக்கம்பட்டியை 'வடகரையார் ஆதிக்கம்' என்று வழக்கு மொழியில் கூறுவார்கள். தாலாட்டுப் பாடல்களில் கூட இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த வடகரையார் ஆதிக்கம், செங்கோட்டையிலிருந்து 15 கல் தொலைவு வடக்கேயுள்ளது. திருவிதாங்கூர் மன்னர்களும் படையெடுப்புக் காலங்களில் இந்த வடகரைப் பாளையத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இராபர்ட் ஆரம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி இத்தகைய போராட்டங்களின் போது வடகரை ஆதாரக் களமாக பயன்பட்டு வந்துள்ளது.[35]

புலித்தேவரின் சமகாலத்தவர்கள் :

வடகரைப் பாளையக்காரர்களுக்கும் நவாப் மற்றும் வெள்ளையர்களுக்கும் பலபோர்கள் நடந்துள்ளன. இந்தப் பாளையக்காரர் நெற்கட்டான் செவ்வல் பூலித்தேவருடைய கூட்டாளி, பூலித்தேவரது காலத்தில் இருந்த சின்னஞ்சித்தேவன் மிகவும் பிடிவாதக்காரன், எதற்கும் அஞ்சாதவன். 1758 இல் யூசுப் கானுடன் முரண்பட்டபோது புலித்தேவர் ஏற்படுத்திய கூட்டணியில் யூசுப் கானைத் தாக்கி எறிய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். இந்த எதிர்ப்பின் முன்னணியில் நின்றார் இப்பாளையக்காரர்.[36]

1759 இல் யூசுப்கான் முதலில் தாக்கிய கோட்டை கொல்லங்கொண்டான் கோட்டையே. இதன் தலைவன் பாண்டியத் தேவன் என்பவன். இக்கோட்டையைப் புலித் தேவரும் வடகரைப் பாளையக்காரரும் தங்கள் படைகளை அனுப்பிக் காப்பாற்ற முன் வந்தார்கள். ஆனால் கோட்டை பிடிப்பட்டது.[37]

இக்காலத்தே ஊத்துமலையும் சுரண்டை பாளையங்களும் யூசுப்கானுக்கு அனைத்து உதவிகளும் செய்ய உடன்பட்டன. இதையே பெரிதாகக் கருதிக் கொண்டு ஏனைய பாளையங்களை துச்சமென மதித்து அவற்றின் மீது படையெடுத்தான் யூசுப். திருவிதாங்கூர் மன்னரும் மேற்குப் பாளையங்களின் தலைவர்களும் மாயூசுப்கானும் சேர்ந்து கொண்டு யூசுபகானுக்கு தொந்திரவு கொடுத்தனர். அவர்கள் ஊத்துமலை சுரண்டை இவைகள், மீது படை கொண்டு தாக்கி நாசப்படுத்தினர்.[38] ஆனால் இந்த நேரத்தில் வடகரை பாளையக்காரர் திருவிதாங்கூர்மீது படையெடுத்தார்மன்னர் யூசுப்கானுடன்சேர்ந்துகொண்டு ஒரு கூட்டம் போட்டுப்பேசி வடகரை பாளையத்தின்மீதும் புலித்தேவர் பாளையத்தின் மீதும் தாக்கினார்கள் படையில் 10,000 பேர் இருந்தனர். வடகரையார் மிக்க வருத்தம் கனிந்த வெறுப்புடன் புலித்தேவரிடம் சென்று அடைக்கலம் ஆனார். ஆனால் வடகரைச் சார்ந்த கிராமங்களை யூசுப்கான் படைகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். வடகரை நோக்கி படை திரும்பியபோது அதனை

33. History of Tinnevelly Semai By Biruthagadasapillai 1931—P 196.
34 Ibid—p. 196.
35. Hindustan Hstory—By Robert A ram —p. 420.
36. Tinnevely Dstrict Gazetteer HR Pate 1907—p 74
37. Ibid.
38. Tinnevelly Semai History—By Guruga Gnanapillai 1931—p. 67

அழிவினின்றும் காப்பாற்றுவதுபோல தற்செயலாய் பிரஞ்சுக்காரர்கள் சென்னையை முற்றுகை யிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இதனால் யூசுப்கான் திடீரென அழைக்கப்பட்டு சென்னைக்குச் சென்று விட்டான்.[39] எனவே வடகரை அப்போது தாக்குதலிலிருந்து தப்பியது.

பின்னர் இந்த வடகரை பாளையம் 19—7—1764 -இல் லெப்டினண்ட் ராபர்ட் கெல்லி என்பவனால் தாக்கப்பட்டு பிடிப்பட்டது.[40] வடகரைப்பாளையப்பட்டு ஆங்கில மொழியில் wadegara, wodagara, wadagara Chpoanan Taevar என்று அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது, இப்பாளையம் குறித்து நெல்லை குத்தகைகாரர் தீத்தாரப்ப முதலியும், யூசுப்கானும் சென்னை கோட்டைக்கு எழுதிய 3 கடிதங்களின் சுருக்கங்களைக் கீழே காணலாம் :

Country correspondence (1758 Page 43).

From Yusoof cawn to Fort St. George. dated 2nd June 1758.

"..............I lately addressed two or three letters giving you an account of the occurrences in these Parts and of the disturbances raised by Pooleytevan and 10 Poygars as also of the Jemindars of Wadagara— — seizing 27 Horses on the night skvinish at the Pagoda of Tencachey and"[41] I must now inform you that I rode out from wootemala and levelled 2 or 3 gadys belonging to the Jemindars of Wadagara to the ground and the peons of the Kellery caste made their escape and I moved from thence and halted at Tencachy with my troops as the said wadagara being with in a coass distance from. Tenchey the Jemindar thereof fell upon our Circars' Army by night 2 or 3 times but by the blessing of God and your Favour I Punished them in a proper manner and about 40 peons of the Kellery was sent to bell by a cannooball. Afterwards I rod out from Tencacehy 2 or 3 times to Punish the Jemindars of wodagara, ruined and laid wase all the villages round belonging to him.........."[42]

2

From Md. Usoff cawn dated 25*th March* 1757—(*p.* 46),

to Fort St. George :

"........ ..I marched towards the Gady of Singampatty belonging to circar is order to punish the people of Wadagara Pollygar who lived there by the concurrence of Mahofuzcawn but on their hearing of my approach they left the gady and made their escape by night ...."[43]

From Tetarapa Moodillee, Dated 12*th January* 1757 (*page No.* 17)

To Fort St. George :

"...........I received advise that Pooleytevars people are raising very great disturbances as far as papan colam and Aulvar Churchey to the West ward and that Wadagara Chinnanan Tevar on his part disturbing as far as Sarvance Modavey for which reason of have sent Alagaphy Modaly........[44]"

Dated 23rd February 1757 *P.* 29 :

"............Mahofaz cawn left Moderna and arrived at Terpenam with a ret design to take possession of the country and from thence having passed round Tenchuley went to Nae acheval and got Pooley Taver and Wadagara Pollygar to join him and is raising several disurbances.[45]

39. Tinnevelly District Gazetteers—HR Pate 1917—P
40. Baill IG-Ki-Paltan By H. F. Murland.
41 Country correspondence of F.S.G. 1758—P. 43
42. Country correspondence of the F.S.C G. 1758—P. 43.
43 Country correspondence of the F.S.G. 1757—P. 46.

4- Country Correspondence .of FSG. 1757—P. 17
54 Ibid—P. 29.

இடைத்தரகர்களின் செல்வாக்கு :

இந்த வேளையில்தான் வெள்ளையத்தேவன் சின்னெஞ்சித் தேவனுடன் மாறுபாடுகொண்டு இப்பாளையத்தின உரிமைக்காக போராடிக்கொண்டிருந்தான்.[46] இத்தகைய உள்ளூர் குழப்பங்கள் யூசுப்கானின் மரணத்திற்குப் (1764) பிறகும் நீடித்தது. யூசுப்கானுக்குப் பிறகு (1764) நவம்பர் வரை நெல்லை பாளையங்கள் தளவாய் அழகப்ப முதலியின் கையில் விழ்ந்தன.[47]. பின்னர் இப் பாளையங்கள் 1765 முதல் 1769 வரை ஆற்காடு நவாப்பின் ஏஜெண்டான ராஜா குகுமத்ராம் என்ற இந்துவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது.[48] பின்பு ஷேக் முகமதலி என்பவர் 1770-இல் சுமார் 9 மாதங்கள் ஆண்டு கொண்டு வசூல் செய்தான்.[49]

இக்காலத்தில் இந்தப் பாளையத்தைச் சுற்றியிருந்த பாளையங்களில் பல வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. இந்து ஏஜெண்டான ராஜா குகும்த்ராம் அனைத்துப்பாளையக்காரர்களுடனும் மனந்திறந்து பழகி வசூலில் ஈடு பட்டான். எனினும் யூசுப்கான் காலத்தில் 13,72,626 சக்கரங்களாகக் இருந்த வருமானம் இவன் காலத்தில் 8,96,483 சக்கரங்களாகக் குறைந்து போயின. ஷேக் முகமதல் காலத்தில் இன்னும் விழ்ச்சி கண்டது.[50]

சிவகிரிப் பாளையத்தின் போக்கு :

சிவகிரிப்பாளையத்தான் நவாப்பின் ஏஜெண்டிடம் நேரிடையாக மோதினான் ஏனைய பாளையக்காரர்களை நட்பாக்கிக்கொண்டான். கொழும்பில் இருந்த டச்சுக் கம்பெனியுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆயுதங்கள் வரவழைத்தான்.[51] மைசூர் மன்னனான ஹைதர் அலியுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தான். இதே வேளையில் ஆற்காடு நவாப்பின் நெல்லை ஏஜெண்டான ஷேக் முகமதலியும் இதே போன்று அரசுக்கு எதிரான சூழ்ச்சியில் ஈடுபட்டான்.[52]

அன்னியர் கூட்டு :

எனவே, நெல்லை மாவட்டத்தையே தூத்துக்குடியில் உள்ள டச்சுக் காரர்களிடம் விட்டுவிடலாம் என்று அதற்கான ஒப்பந்தமும் தயாரித்தார் மதராஸ் கவர்னர். அதில் சுமார் 1,000 காலாட் படைகளையும், 200 பீரங்கிப் படை களையும் 1,000 மலேயாச் சைனியங்களையும் டச்சுக்காரர்கள் கம்பேனியார் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படைகளுக்கான செலவுகளையும் டச்சு காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பெயருக்கு நவாப் ஆட்சியை அங்கீகரித்து கொள்ள வேண்டும்.[53] ஆனால் முத்துச் சிப்பி சிலாபத்தில் கிடைக்கும். இலாபத்தினை டச்சுகாரர்கள் தாங்களே வைத்துக்கொள்ளலாம் போன்ற இந்த ஏற்பாடுகள் ஏட்டளவில் இருந்து விட்டதாகவே தெரிகிறது.

1781 ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கை :

கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கும் நவாப்பிற்கும் 1781-இல் நடந்த உடன்படிக்கை ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். இதனை '' The Assignment 1781 '' என்று கூறுவார்கள்.[54] நெல்லையில் வருமானத்தில் 1/6 பங்குமட்டும் நவாப்பின் சொந்தச் செலவுக்கு ஒதுங்கவும் மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு சண்சாணிப்பாளர் ஒருவரை நியமிக்கவும் ஒப்பந்தமானது. முதலில் 1781-இல் ஜார்ஜ் புராக்டரும் 1783-இல் இர்வின் என்பவரும் நியமிக்கப் பட்டனர்.[55] இருப்பினும் மாவட்ட நிர்வாகம் முடங்கிவிட்டது. எனவே 1783 இல் கர்னல் புல்லர்டோன் என்பவனை தென்னக கமாண்டராக நியமித்தனர். இவன முதலில் பாஞ்சாலங்குறிச்சியைத் தாக்கினான்.[56]

---

46. Tinnevelly District Gazetteers HR. Pate—P. 455.
47. S. Lushington Report on Tinnevelly District 1802—P. 8.
48. S. Lushington Report on Tinnevelly District 1802—P. 3.
49. Ibid—P. 3.
50. S. Lushingtion Report on Tinnevelly District 1802—P.
51 Tinnevell District Gazetteer HR Pate 1917—P 77.
52. Ibid—
53. Tinnevelly Distict Gazetteer HR· Pate—P. 77
54 Tinnevelly District Gazetteer HR pate—P· 77
55· Ibid·
56. Ibid.

வருவாய் வாரியம் உருவாதல் :

இப்போது (1779) சொக்கம்பட்டியில் வெள்ளையத் தேவன் ஏனைய பாளையக்காரர்களைத் தன்பக்கம் வளைத்துக்கொண்டு கோட்டையைத் தாக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான். வெகு தந்திரமாக கம்பெனியை ஆதரிப்பது என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றினான்.[57] எனினும் இதனால் பாளையக்காரர்கள் பகை ஏற்படக் காரணமானது. கம்பெனிக்கு ஆதரவு அளித்ததின் வாயிலாக பாஞ்சாலங்குறிச்சியைத் தாக்கிய புல்லர்டோன், சொக்கம்பட்டியை ஒதுக்கி விட்டான். ஆனால் வெள்ளையத் தேவனின் இந்த மகிழ்ச்சி வெகுநாள் நீடிக்க வில்லை. 1781-ஆம் ஆண்டின் ஒப்பந்தம் (The Assignment 1781) போய் 1785 ஒப்பந்தம் என்று ஒன்று ஏற்பட்டது.[58] அதன்படி நவாபின் கை ஓங்கியது. நவாபின் பிரதிநிதியே நெல்லைக்கு அமுல்தார் ஆனான். வெள்ளையத்தேவனுக்கு இது மிகவும் பாதகமாக அமைந்தது. ஆனால் கம்பெனியார் நவாப்பிடமிருந்து தங்கள் நிர்வாகத்திற்கு பணம் பெறுவது துரதிருஷ்டம் என்று கருதி 1786-இல் வருவாய் வாரியத்தை (Board of revenue) ஏற்படுத்தினார்கள்.[59] இதனை முதலில் (Board of Assigned revenue) என்றழைத்தார்கள். இதன் நிமித்தம் பெஞ்சமின் தோரிக் என்பவன் மாவட்டக் கலெக்டராக பாளையக்காரர்களின் பாதுகாப்பாளராகவும் நியமன மானான்.[60]

சொக்கம்பட்டிச் சூறை :

ஆற்காடு நவாப்பின் புதிய ஏஜெண்டான இக்திபர்கான் ஏனைய பாளையக் காரர்களின் பகையை ஏற்கெனவே உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த வெள்ளையத் தேவனின் எதிரிகளுடன் சேர்ந்து அவனைப் பற்றிய துஷ்பிரயோகங்களுடன் 1787 இல் சொக்கம்பட்டியை நோக்கிப் படையெடுத்தான். வெள்ளையத் தேவன் பக்கபலமின்றித் திகைத்தான். கோட்டையை விட்டு வெளியேறினான்.[61]

இந்நிலையில் வெள்ளையத் தேவனால் துரத்தப்பட்ட சின்னெஞ்சித் தேவன் இப்போது கோட்டைக்குள் புகுந்தான். ஆனால் அடுத்த மூன்றாண்டுக்குள் 1790 இல் அவன் மரணமடைந்தான். பின்னர் அவனது மகன் பட்டத்துக்கு வந்தான். அவன் சிறுவனாக இருந்தான்.[62]

1792-இல் தன் பாளையப்பட்டின் நிலைமையைக் கண்ட வெள்ளையத் தேவன் கம்பெனியுடன் நட்புக்கொண்டு கவர்னர் மாக்ஸ் வெல்லுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள முன் வந்தான்.[63]

ஆனால் 1795-இல் ஜோனி என்பவன் வெள்ளையத் தேவனின் வேண்டுகோளை ஏற்று சென்னை கவர்னருக்கு அப்பாளையப்பட்டின் மீது வெள்ளையத் தேவனுக் குரிய உரிமை குறித்து பரிந்துரைக் கடிதம் எழுதினான். வெள்ளைத் தேவன் அவனது உரிமையான அக்கோட்டையைப் பெற "No less an act of justice them of a Policy" என்று எழுதினான் வெள்ளையர் பிரதிநிதி[64]

1796 இல் மீண்டும் பாளையப்பட்டு வெள்ளையத்தேவனுக்கு அளிக்கப் பட்டது. சின்னெஞ்சித் தேவன் மறைவுக்குப் பின் அவன் குடும்பத்திற்கு மாதாந்திர பென்சன் வழங்கப்பட்டது.[65]

பிரபல வலங்கைப்புலி வெள்ளையத்தேவன் :

வெள்ளையத் தேவனுக்கு மீண்டும் 1803-இல் ஒரு சன்னத் (Sanad) வழங்கப்பட்டது.[66] இவர் 1810 இல் மரணமடைந்தார். இவரது மகனே பிரபலமான வலங்கைப்புலி வெள்ளையத் தேவனாகும்.[67] இவரது பதவிக் காலத் தின் ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே வரிப்பாக்கி இருந்து வந்தது. இவரது முதல் 14 ஆண்டுகளில் எட்டுமுறை அரசு இப்பாளையத்தைச் சுவாதீனம் படுத்திக் கொண்டது. எனவே தாமே ஒரு அடக்கு முறையாளரானான். அவரது சொந்தப் பாளையப்பட்டில் அடக்குமுறை தலைவிரித்தாடியது. மக்கள் இவரது கொடுமைக்கு அஞ்சினர். இவரைக் கொள்ளைக்காரனோ என்றும் நினைத்தனர். 1814-ஆம் ஆண்டு தென்காசி அரசுக் கருவூலத்தை கொள்ளை அடித்தார்.[68]

---

57. Ibid—P. 454.
58. Tinnevelly District Gazetteer HR Pate—Page 455
59. Tinnevel y Secmi Histoy—Gurugu dasapillai—P. 179.
60. Tinnevel y District Gazetteer AK. Pate—P. 79.
61. Ibid—P. 455.
62. Ibid—P. 455.
63. Ibid—P. 455.
64. Tinnevelly District Gazetteer HR Date—P. 455.
65. Papers reating to Poligars wars Tinnevelly District 1801—P. 28
66. Tinnevelly District Gazetteer HR pate—P. 455.
67. Ibid
68. Ibid

நாங்குநேரி (நஞ்சன் சேரி) கலவரம் : [69]

1816-இல் பூலம் என்றழைக்கப்பட்ட நான்குநேரியின் நடந்த கலவரத்தில் பங்கு கொண்ட மறவர்கள் அனைவரும் இவரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். இவர்கள் அனைவரையும் கைது செய்ய விடாமல் பாதுகாப்புடன் அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் காவல் பணியை மீண்டும் அவர்களுக்கே ஒப்படைக்க வும் ஏற்பாடு செய்தார். அந்த மாவட்டம் முழுவதும் சொக்கர்பட்டியாரின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு மறவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தினர். அவர்கள் அனைவரும் தங்களை யார் தட்டிக் கேட்டாலும் ''வலங்கைப்புலியின் ஆள்'' என்று அதிகாரத்துடன் பேசித் திரிந்தார்கள். காவல்துறையும் நீதித்துறையும் கூட இவர்களது வழக்குகளை விசாரணை செய்யவே பயந்து கிடந்தன..[70]

அரசு— நீதிமன்றங்களில் ஒற்றர்கள் :

அக்காலத்தில் வழக்காடு மன்றங்கள் அனைத்திலும் இந்தப் பாளையக் காரனின் உளவாளிகள் நிறைந்திருந்தார்கள். இவர்கள் நீதி மன்றத்திலே என்ன நடக்கின்றது என்பதைக் கேட்டுக் கொண்டு சென்று வலங்கைப்புலியுடன் சேதிகள் உரைத்தனர். இதனால் எந்த வழக்கிலும் சாட்சி சொல்ல ஆட்கள் அஞ்சினர்.[71]

வல்லான் வகுத்த வாய்க்கால் :

வலங்கைப்புலித் தேவன், தலைவன் கோட்டை பாளையக்காரர் மாளிகையைத் தகர்க்கத் தூண்டினார்.[72] இவர்கள் இருவருமே கொண்டையங்கோட்டை மறவர்கள் தாம் என்றாலும் பலபிணக்குகள் இவர்களிடம் மலிந்து கிடந்தன புளியங்குடிகாரர்களுடன் சொத்துக்கள் பற்றித் தகராறு ஏற்பட்டு அதை ஹட்டில்ஸ்டன் என்பவர் மூலமாகத் தீர்த்து வைக்க முயற்சித்ததைக் குலைத்தார். வலங்கைப்புலித் தேவன் இவரது சொந்தப் பாளையத்தில் சிவில், குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரிக்கவும், நீதி வழங்கவும் தாமே நீதி மன்றத்தை உருவாக்கி நடத்தினார். இதில் அநேகர் தண்டனை பெற்றனர். சிறைக் கூடத்தில் அடைக்கப்பட்டனர். தண்டம் விதிக்கப்பட்டதால் சொத்துக்களை விற்றுத் தண்டல் செலுத்தினர் குடிமக்கள். அவரது தீர்ப்பினை தட்டிக் கேட்பார் எவருமில்லை.[73]

***1819* ஆம் ஆண்டு மதராஸ் ஒழுங்கு முறைச் சட்டம்— *2* :**

1822 இல் இதுபோன்ற சுயாதிக்கச் செயல்களுக்காக வலங்கைப்புலித் தேவன் மதுரைக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் முன் விசாரணைக்குள்ளாக்கப்பட்டார். 1819 ஆம் ஆண்டு மதராஸ் ரெகுலேசன்-2 (இணைப்பில் காண்க) இதன்படி அவரை நாடு கடத்தும்படி நீதிமன்றம் சிபாரிசு செய்தது. ஆனால் அரசோ இத் தண்டனையை அளிக்க விரும்பவில்லை. இருப்பினும் இவரது அக்கிரமங்கள் குறையவேயில்லை. [74]

வரிபாக்கியும், ஏலமும் :

1834 இல் அரசுக்கான வரிபாக்கி ரூ. 74,000 எனக் கணக்கிடப்பட்டது. [75] வலங்கைப்புலித் தேவன் பணம் செலுத்தும் சூழ்நிலையில் இல்லாததால் பாளை யத்தை விற்பனைக்குக்கொண்டு வந்தனர். 1822 இல் இருந்த நிலைமாறியது. உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொருட்டு இவரை வெளியே விட்டு வைத்தால் சரியன்று என்ற நோக்கத்தில் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தனர். இந்த ஆண்டிலேயே அவனது பாளையம் ரூ. 8,000-க்கு. ஏலத்துக்கு விடப்பட்டது. அப்பணம் முழுவதும் அரசிற்கே போய்ச் சேர்ந்தது. [76]

---

69. Papers relating to Poligars Wars—Tinnevelly District 1801—P. 13.
70. Tinnevelly District Gazetteers HR Pate—P. 456.
71. Ibid—P 456.
72 Ibid—P. 456.
73. Tinnevelly Dist. Gazetteer HR Date—P .456
74. Ibid—P. 456.
75. Ibd—P 456.
76. Tinnevelly District Gazetteer HR Date—P 456.

மாற்று ஏற்பாடுகளும்— அரசியற் கைதியும் :

சிறைக் காவலில் இருந்தபோதே வலங்கைப்புலித் தேவன் தமது எஸ்டேட்டை தன்மகன் பேருக்கு எழுதிப் பத்திரம் முடித்து விட்டான். மாவட்ட கலெக்டரும் இந்தப் பாளையத்தை அதன் உரிமையாளரான பாளையக்காரரின் மகனிடம் விட்டுவிட வேண்டும் என்று அரசுக்கு ஆலோசனை தெரிவித்திருந்தார்.[77] அப்போது ஜே. சி. ரவுட்டன் (J. C. Wroughton 1834,) என்பவர் கலெக்டராக இருந்தார். அரசு இந்தப் பரிந்துரையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த எஸ்டேட் முழுவதையும் அளந்து வரிமதிப்பீடு செய்யப் படவேண்டுமெனக் கருதியது. ஆனால் இதனை எதிர்த்து வலங்கைப்புலித் தேவனுக்கு வேண்டியவர்கள் அனைவரும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.[77] 1835-ல் சர்க்கியூட் கோர்ட்டில் மனு செய்தனர்[78] ஆனால் விசாரித்த நீதிபதியோ நாடு கடத்தப்பட்ட ஒரு அரசியற் கைதியின் விவகாரத்தில் தாம் குறுக்கிட முடியாது எனத் தீர்ப்பளித்துவிட்டார். இதே நீதிபதி சிறைக் கூடம் சென்று வலங்கைப்புலித் தேவனை நேரில் சந்தித்து அவனது சிறை வாழ்க்கையின் நிறைகுறைகளைக் கூறக் கேட்டபோது நீதிபதியிடம் வலங்கைப்புலித் தேவன் மிகவும் உணர்ச்சி பொங்க "நான் ஒரு அரசியற் கைதியாக இருக்கும் பட்சத்தில் அரசு தன் விதிமுறைகளுக்குத் குந்தகம் இல்லாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டாமா? என்க்கு 1819 ஆம் ஆண்டு மதறாஸ் ரெகுலேஷன் -2 இல் குறித்தபடி காவலில் வைப்பதற்கான ஆணைப்பத்திரம் (வாரண்ட்) பெற்றுக்கொண்டு என்னைக் கைது செய்தார்களா"[79] என்று கேட்டான்.

ஒழுங்குமுறைச் சட்டமும் உரிமைக் குரலும் :

வலங்கைப்புலித் தேவனின் கேள்வியைப் புரிந்து கொண்ட நீதிபதி பின் விசாரித்து அதை ஒரு சட்டரீதியான தவறு என்பதை உணர்ந்து அரசுக்கு எழுதி விதிகளின்படி அவனுக்கு வாரண்ட் பிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்[80] 1835-இல் அவனை பெல்லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஹூட்டி (Gooty) மலைக்கோட்டைச் சிறையில் அடைத்தார்கள். வலங்கைப்புலித் தேவன் தமது வேண்டுகோள் என்ன என்பதை நீதிமன்றத்துக்கு எழுதித் தெரிவித்தான். ஆனால் அவனுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை. இறுதியாக இந்திய அரசுக்கு மனுச் செய்து கொண்டான். இதனை ஏற்றுக் கொண்ட அரசு அவன்மீது முன்பு மேற்கொண்ட நடவடிக்கை முறையற்றது என்று தீர்மானித்து ஹூட்டி சிறைக்கூடத்திலிருந்து 1837 ஆம் ஆண்டு ஜூனில் விடுவிக்க ஆணைப்பிறப்பித்தது.[81] நெல்லை மாவட்டத்துக்கு அவன் திரும்பிச் செல்லக்கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன் அவனது வாழ்க்கைச் செலவுக்கு படியும் வழங்க உத்தரவிட்டது. ஆனால் 16—4—1845 அன்று அதையும் நிறுத்திவிட உத்தரவிடப்பட்டது. (இணைப்பு இரண்டில் காண்க) இதற்கான காரணமென அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது. "விடுதலைக்குப் பிறகு அவன் நெல்லைக்கு வந்தது; விடுதலைக்கான நிபந்தனைகளை மீறி நடந்து கொண்டான் என்பதே.

மதுரையில் உருவான ஒரு வழக்கு:

இதற்கு முன் வலங்கைப்புலித் தேவன் மதுரை-திருப்பரங்குன்றத்தில் சிறிது காலம் தங்கியபோது இவனுக்குரிய சொந்த நிலம் குறித்து எடுத்த தாவாவில் இவன் மதுரை மாவட்ட கலெக்டர் மீது ஒரு வழக்குத் தொடுத்திருந்தான். இந்த விவரங்கள் பற்றி 29—3—1845 தேதியில் மதுரை மாவட்டக் கலெக்டர் வருவாய் வாரியத்துக்கு தம்முடைய நிலையைக் குறித்து எழுதிய கடிதத்தில் வழக்கிற்கான பதிலை நீதிமன்றத்துக்குத் தெரிவிப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[82]

வலங்கப்புலியின் நேர்வாரிசும் ரயத்துவாரி முறையும் :

வலங்கைப்புலித் தேவன் மகன் கருணாலய வலங்கைப்புலித் தேவன் ஆவான். 1834-இல் இவன் சொக்கம்பட்டி பாளையத்தை அடைய வேண்டிய முயற்சிகளையெல்லாம் செய்தான். அரசுக்கு ஏராளமான மனுக்கள் அனுப்பி ஓய்ந்த பின்னர் இலண்டனில் உள்ள இயக்குநர் குழுவிற்கு முறையாக மனுச் செய்து கொண்டான். பல ஆண்டுகளுக்கு பிறகு 1851-இல் மதறாஸ் அரசினை இப்பொருள் குறித்த அறிக்கை அனுப்புமாறு கோரினார்கள். இயக்குநர் குழுவினர்.[83]

77. Ibid·
78. Ibid.
79. Tinnevelli District Gazetteers HR Date 1917—P· 456.
80. Ibid.—P. 457.
81. Ibid.—P.457
82. Papers relating to Zamindaries Mittahas tc (Board received).

ஆனால் வருவாய் வாரியம், பாளையத்தை மீண்டும் பாளையக்காரரிடம் கொடுப்பதை விரும்பவில்லை. எனவே, பாளையத்தில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலவச் செய்ய அரசு ஒரு முடிவு மேற்கொண்டது. நிலங்களை ரயத்துவாரி முறையில், அளக்கப்பட வேண்டும், தீர்வை விதிக்கப்பட வேண்டும், தனியார் முதலீடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இதனை உறுதிப்படுத்த அரசு நிலையான ஒரு நிர்வாகத்தை, ஏற்படுத்தும் என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனால் நீதிமன்றமோ வலங்கைப்புலித் தேவனின் வாரிசான கருணாலய வலங்கைப்புலித் தேவனிடம் பாளையத்தை ஒப்படைக்கவேண்டுமென ஆணையிட்டது.84 1859 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 16-ஆம் தேதி பாளையத்தின் நிர்வாகத்தினை ஏற்றுக் கொண்டான் இளைய வாரிசான கருணாலய வலங்கைப்புலித் தேவன்.

1866 இல் பாளையத்தின் கஜானா காலியானது. 18 கிராமங்களில் 9 கிராமங்கள் நீதிமன்ற ஆணைப்படி ஏலத்தில் விடப்பட்டது. பாளையக்காரன் தமது வருமானம் முழுவதுமாக ரூ. ஆறு லட்சம் வரை செலவழித்தான். மேலும் ரூ. ஏழு லட்சம் வரை வரிபாக்கியிருந்தது. 1866-இல் மாவட்ட கலெக்டர் பக்கிள் என்பவர் சொக்கம்பட்டியின் பாழடைந்த வெறுக்கத்தக்க நிலைமை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[85] மேலும் 9 கிராமங்களும் விற்கப்பட்டன. எனவே ஜமீன்தார் என்று சொல்லிக்கொள்ள எந்த எஸ்டேட்டும் அவனிடம் இல்லை. அதன்பிறகு மிராசு-மிட்டா முறையில் 9 கிராமங்களையும் வெவ்வேறு வகையான குத்தகைகாரர்கள் கைப்பற்றினர்.86

சொக்கம்பட்டி ஜமீனின் அறக்கட்டளை :

சுமார் 3,130 ரூபாயில் அதாவது வல்லம் குன்னக்குடி சில்லறைப்புறவு, முன்னடிசேரி, சிவன் ஆனனூர் ஆகிய கிராமங்களின் வருவாயைக்கொண்டு இந்த ஜமீன் பெயரில் அறக்கட்டளை ஒன்று துவக்கப்பட்டது 87. இதன் தலைமையிடம்— தென்காசி குற்றாலம் சாலையில் உள்ளது. பிற்காலத்தில் மாவட்டக் கலெக்டர் இதன் தலைவரானார். இந்தக் கட்டளை கல்லால் கட்டப்பட்ட பங்களா ஒன்றில் நடைபெற்றதாகத் தெரிகிறது.

இந்த அறக்கட்டளை வாயிலாக தினப்படி அன்னதானம் நடந்து வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இதில் பலர் வேலைக்கு அமர்ந்திருந்தனர். சராசரி நாள் ஒன்றுக்கு 34 நபர்களுக்கு தினப்போஜனம் நடந்துவந்துள்ளது. இதற்கான சத்திரம் 1705 இல் கட்டப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.88 சமுதாயத்தில் எல்லா வகைப்பட்ட மக்களுக்கும் ஒரு தர்ம சத்திரமாக இது விளங்கி வந்துள்ளது. இந்தச் சத்திரத்துடன் ''வலங்கைப்புலி விலாசம்'' என்ற பெயரில் ஒரு பங்களாவும் (இது ஜமீன்தார் வந்து தங்கிச் செல்லும் மாளிகையாக இருந்திருக்கலாம்) முஸ்லீம்கள் தங்க ஒரு விடுதியும் மற்ற யாத்திரைப் பயணிகளுக்கு ஒரு பங்களாவும் இருந்து வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. 1868-இல் இந்தச் ஜமீன்தாருக்கு ரூ. 25,550 வரை வருமானம் வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த பாளையம் இறுதியில் முன்னுரைத்தபடி 18 மிட்டாதாரர்களின் கையில் போய்ச் சேர்ந்தது.

வலங்கைப்புலி தேவனின் இறுதி நாட்கள் :

பிரபல வலங்கைப்புலித் தேவன், தமது குற்றாலம் பங்களாவில் தமது இறுதி நாட்களை கழித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு 1892-இல் மரணமடைந்தான் எனத் தெரிகிறது. 89

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பேரெல்லைகளைக்கண்டு வியந்த இந்த உலகமே ஒருமுறைகூட அதற்கு எதிராக மூச்சி விடத் தயங்கியதுண்டு. ஆனால் எங்கோ உலகின் ஒரு மூலையில்— ஒரு பாளையத்தின் குட்டி பூர்ஸ்வா— அந்தப் பேரெல்லைக்குச் சொந்தக்காரர்களைக் கண்டு— ஒரு உக்கிரம் நிறைந்த புயல் காற்றாக மாறித் தனக்கு சுயமரியாதையும சுய எண்ணங்களும் நிறைய உண்டு என்பதை உலகுக்கு வெளிக்காட்டிய அவனது நெஞ்சுரம் உண்மையிலேயே சுதந்திர உணர்வுகள் 1857 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே பிறந்து விட்டன. என்பதைத் தான் உணர்த்துகிறது.

---

83. Tinnevelly District Gazetteer HR Date 1917—P· 457.
84. Ibid.
85. Ibid.
86. Ibid·
87. Manual of Tnnevejly Distrct By A·J. Stuart (1879).
88. Ibid.
89. Tinnevelty District Gazeteers by HR Date 1917—P. 457.

பாளயத்தின் சொத்துரிமை:

இந்த பாளையத்தின் கிராமங்கள் 8978 கோட்டை நன்செய் நிலங்களும், 13999 செயின்கள் புன்செய் நிலங்களும், கொண்டதாக விளங்கின கி.பி. 1841-இல் இந்த நிலங்களின் மொத்த ஆண்டு வருமானம் ரூ. 44,896-ஆக இருந்தது. நிருவாக வசதிக்காக சொக்கம்பட்டி பாளையத்தைச் சார்ந்த கிராமங்களில் கீழ்க்கண்டவைகள் மட்டும் சங்கரநயினார் கோயில் தாலுகாவுடன் சேர்க்கப்பட்டன.[90]

(1) திருவேட்டநல்லூர்.

(2) திருமலைநாயக்கன் புதுக்குடி.

(3) விரிருப்பு.

(4) குலசேகரமங்களம்.

(5) ஈச்சந்தா.

(6) வெள்ளாளன் குளம்.[91]

நிலச்சீர்பாடு பலவகைப் பாகுபாடுகள்

நெல்லை மாவட்டத்தில் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் நிலங்களை பல்வேறு வகையாய், சீர்த்திருத்தம் என்ற பெயரில் பகுத்து அவைகளுக்கு நிலவரிகள் விதிக்கப்பட்டன.

ஆர் கே. பக்கிள் என்பவர் அம்மாவட்ட அதிகாரியாகவும், செட்டில் மெண்ட் கலெக்டராகவும் 92 இருந்தபோது பல பிரேரணைகள், மற்றும் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டனர். பான்புரி என்பவரும் நிலச் சீர் திருத்தங்கள் செய்து பல அறிக்கைகளை வெளியிட்டார். இவர்களுக்கு முந்தி காலங்களில் இந்த மாவட்டத்தில் நிலத் தீர்வைகளும், நிலப்பிரிவினைகளும் கீழ்க்குறிப்பிட்ட பெயரில் அமைந்திருந்தன.

(1) இந்துவரித்திட்டம்,

(2) முகமதிய வரித்திட்டம்,

(3) பிரிட்டிஷ் நிலவரித்திட்டம் (அமானித்திட்டம் 1800—1807),

(4) மூவாண்டுத் திட்டம் (1808—1810) (மிட்டாதாரர் அல்லது கிராமம் முழுவதும் சேர்த்து),

(5) அமானி செட்டில்மெண்ட் பயிரிடல் 1871,

(6) டெசின்னியல் செட்டில்மெண்ட் (1812—1822),

(7) ஒழுங்கு செட்டில்மெண்ட் (1822—1859),

(8) பீல்டு செட்டில்மெண்ட் (1825),

(9) மொத்தப் பைசல் (Lump settlement) (1859—1869),

(10) சர்வே செட்டில்மெண்ட்

(இவைகளுக்கான முழு விவரங்கள் ராபின்ஸன் அறிக்கை 12—3—1869-யில் உள்ளன.93

சமர்பந்தி வசூல்முறை—— ——..........தொடர்ந்து :

நெல்லையில் ஆர். ஏடன் (1833) என்பவர் கலெக்டராக இருந்தபோது குரும்நாமா ஜமாபந்தி செட்டில்மெண்ட் செய்து வரிவசூல் செய்துள்ளார் (பசலி 1238)94.

---

90. Papers relating to Zamindar, Mittah etc., Tinnevelly District P' 58 59.
91. Ibid.
92. Tinnevelly District Gazetteer HR Date 1917—. ,293 .
93. Report by Robinson on 12 March 1869.
94. Report by Robinson on 12 March 1869.

கி. பி. தாமஸ் (1842) என்பவர் கலெக்டராக இருந்தபோது (பசலி 1245 ஜமாபந்தி குகும் நாமாவில் உண்மையான சாகுபடியாளர்களைக்[95] கண்டறியும் முறைகளைப் புகுத்தியுள்ளார்.

ஜெ. பிளாக்பர்ன் (1832) கலெக்டர் பொறுப்பில் இருந்தபோது (பசலி 1246 ஜமாபந்தி குகும்நாமா முறைகளில் வரிவசூல் செய்துள்ளார்.[96]

ஆர். கே. பக்கிள் (1866) கலெக்டராக இருந்தபோது வெகுபிரமாண்டமான ரெவின்யூ செட்டில்மெண்ட் அறிக்கை ஒன்று தயாரித்து அளித்துள்ளார். (1872— 1879)[97]

முடிவுரை :

பிற்காலத்தில் சொக்கம்பட்டி பாளயத்தில் பிரமாண்டமான அரண்மனைக் கொத்தளங்களிற் கற்றாழையும் இண்டும் இசங்கும் ஆமணக்கும் முளைத்துக் கிடந்தன. ஆங்கே பன்றிகளும், நாய்களும், கழுதைகளும், வாசம் செய்தன. அரண்மனையில் பெரிய வாசற்படிகள் அமைந்த கேணியில் கவலைக்கட்டி நீர் இறைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பல ஏக்கர் பரப்புள்ள அந்த அரண்மனையைச் சுற்றி மண்சுவர் இடிபாடுகளுடன் காணப்பட்டன. சில சிலைகள் அங்கே நடுகற்களாக தரையில் புதைக்கப்பட்டிருந்தன.

கடைசி ஜமீன்தார் தம் வாழ்நாளை இந்த அரண்மனையின் ஓரிடத்தில் கழித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் வேதமந்திரங்களை[98] உச்சரித்துக்கொண்டு ஒரு வேதாந்தியைப் போல் வாழ்க்கை நிலையாமையுடைத்தது என்பதை உணர்ந்தும் சந்நியாசியைப் போல வாழ்ந்தார் என கலெக்டர் எழுதியுள்ளார்.*

ஆனால் சீர்திருத்தம் மிகுந்த சின்னணைஞ்சித் தேவனும் அவருடன் சின்னப் பட்டம் இராசகோபாலத் தேவனும் இன்னும் குற்றாலம். ஈசுவரர் ஆலயத்தின் உள் மண்டபத்தில் கற்சிலைகளாக காட்சி அளிக்கிறார்கள். அவர்களது புகை படங்கள் இங்கே இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த பாளையப்பட்டு நாயகர்களின் வரலாற்றை தாலாட்டில் பாடியிருக்கிறார்கள், அங்குள்ள அன்னையர்கள் இவர்களது ஆட்சியின் மேன்மை கூற இலக்கியச் சான்றுகள் உண்டு. தமிழில் சிற்றிலக்கிய வகையில் ''குறம்'' என்ற குறவஞ்சிப் பாடலில் மேற்குறிப்பிட்ட இருவரும் இடம் பெற்றுள்ளனர், அவர்களின் சீரிய செயல்களை என்றும் மறக்காத வகையில் குற்றாலக் குறவஞ்சியில் திருகூடராசப்பக் கவிராயர் சின்னணைஞ்சேந்திரன் என்று உயர்வாக வைத்துப்பாடியுள்ளார்.

அது :

நன்னகர்க் குற்றாலம்........
தென்னாறும் சித்ர சபையையா எக்கள்.
சின்னணைஞ் சாத்தேவன்
செப்பேடு வெய்ந்த
முன்னாள் லேகுறி சொல்லிப் பெற்ற
மோகன மாமலைபார் மோகன வல்லி
....
ஆலயஞ்சூழ்க் திருப்பணியுங்கட்டி
அன்னசத் ரங்கட்டி அப்பாலும் தென்காசிப்
பாலமுங் கட்டிப் படித்தரம் சேர்கட்டிப்
பக்த சனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டி
மாலயன் போற்றிய குற்றால நாதர்
வழித் தொண்டு செய்திடக் கச்சைக்கட்டிக்கொண்ட
சிவன் கிளுவையில் சின்னணைஞ் சேந்திரன்
சிறுகால சந்தித் திருத்துப் புறவெல்லாம்

இப்பாட்டில் புலனாகும்.[99]

---

95. Report by Robinson on 12th March 1869.
96 Ibid.
97. Tinnevelly DistrictGazetter HR Date 1917—P. 300.
98. Papers relating to Zamindaries mttahs etc., of Tinnevelly District P. 44.
*........From all I could gather he continues a great release from choice and unike his class and his caste (Maravar) in parti ular spends a great portion of his times in devotions and rending vedas.
99. திருக்குற்றால குறவஞ்சி— திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் 1955 சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடு.

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் மதுரையை அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த முத்துவிசயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் (1704)[100] இப்பாடலின் வழியாக சின்னணஞ்சேத்திரனும் இராசகோபாலத் தேவரும் குற்றாலநாதர் கோவிலைச் சுற்றி மதிற்சுவரும் அறவுணவு விடுதியும், தென்காசி செல்லப்பால மும் படித்தரமும் கோவிலுக்கு வரும் மக்களைக் காக்க கொடிமரமும் கட்டியதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். [101] சொக்கம்பட்டியை கிளுவை நகர் என்று புகழ்ந்து பேசுகின்றார். கோவிலுக்கு அறுவகைச் சந்திக்கும் அவனால் அளிக்கப்பட்ட நன்செய் வயல்கள் ஏராளம் என்னும் பாடியுள்ளார்.

சின்னணஞ்சித் தேவனுடைய வடகரைப்பாளையத்துக்கு மந்திரியாகவும் மருதூருக்குத் தலைவராகவும் தென்காசி குற்றாலம் இவைகளைக் காக்கின்ற வராகவும் திருக்குற்றால அந்தாதி பாடியவருமாகிய பிச்சைப் பிள்ளை என்பவர் அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கியவர் என்றும் குறிப்பு உள்ளது.

''வடகரை ஆதிக்கம்'' என்ற வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று ஒய்வு பெற்ற துணைக் கலெக்டர் ஒருவரால் எழுதப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அதனை ஆய்வு செய்ய அந்நூல் கிடைக்கவில்லை எனினும் சொக்கம்பட்டி என்ற —சிறுபாளையப்பட்டின் வாழ்வும்—வளர்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் பற்றி ஓரளவு நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது'' Struggle for existence '' என்று கூறுவார்கள். அத்தகைய நெறியில் கர்னாடகத்தில் (தெக்காணம்) மும்முனைப் போட்டி நடந்தது. அதிலே எத்தனை சோகக் கட்டங்கள் கண்டோம். கணக்கில்லை. ஒரு பக்கம் பாளையங்கள் ஒரு பக்கம் அன்னியரான வெள்ளையர்கள் நடுவே நவாப்புகள்—இந்த மூன்று அணியும் ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டியிட காரணமானவைகள இந்த நீர்வளமும் நிலவளமும் மற்றும் வளத்துடன் இருந்த மாநிலமுமே தான். இவர்களில் யார் ஜெயித்தார்கள். எவருமில்லை அனைவருக்கும் ''ஆறடி நிலமே'' சொந்தமானது. இதைச் சொன்னவர் டால்ஸ்டாய் அவரது வாக்குப் பொய்க்கவில்லை.

சிறப்புரை :

இந்திய அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் வங்கத்தின் இரட்டையாட்சி ஒரு மைல் கல் என்றால், அதற்கு பின்வா உருவாக்கப்பட்ட 1773 ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1784-ஆம் ஆண்டில் பிட்ஸ்இந்தியாச் சட்டம், 1793, 1813, 1833, 1853, 1858 ஆம் ஆண்டுகளில் பட்டயச் சட்டங்கள் அனைத்தும் காலனி ஆதிக்கத்தை அங்கீகரித்து ஆணை செலுத்துப் போடப்பட்ட சட்டங்கள் முன்னுரையாக எழுதப்பட்ட விதி களே அவைகள். 20,ஆம் நூற்றாண்டின் பல சட்ட வரைவுகளுக்கு இவை களே ஆதாரங்களாகும்.

இந்திய சுதந்திரக் கிளர்ச்சி உண்மையிலே 1857இல் ஏற்பட்டது என்று ஏற்றுக்கொண்டால் அக்கிளர்ச்சிக்குக் காரணமாக மேற்குறித்த சட்டங்களையும் அவற்றின் தவறான பிரயோகங்களையும் கூறலாம். ஆங்கிலேயர்களின் அதி காரங்களையும் அடக்கு முறைச் சட்டங்களையும் எதிர்த்தே இந்தக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்ற உண்மைக்கு முன்னோடியாக 1819 ஆம் ஆண்டு மதராஸ் ரெகுலேசன் சட்ட பிரயோகத்தில் ஒரு தவறு ஏற்பட்டதைக் கண்டித்து அதை நீதிபதி ஒருவரிடமே வினாத் தொடுத்தவரும், கொடிய சட்டத்தை எதிர்க்கத் திறம் இல்லாத அக்காலத்தில் தட்டிக் கேட்டவரும், சிங்கத்தை அதன் குகையிலே சந்தித்து தன் மாபு வழி, வீரதீரத்தை காட்டியவரும், சொக்கம்பட்டி வலங்கைப்புலித் தேவனே என்றால் அது மிகையல்ல. இது மட்டுமல்ல அரசின் சட்டதிட்டங்களை அமுல்படுத்தும் அதிகாரிகள் சர்வ வல்லமை படைத்தவர்கள் என்பதை இன்றுவரை நாம் சட்டங்களின் துணையுடன் அறிந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கூட தவறு செய்த காலத்தில் வலங்கைப்புலித் தேவன் விட்டு வைக்க வில்லை என்ப தற்கு அவர் மதுரைக் கலெக்டர் மீது தொடுத்த வழக்கே சான்றாகும். அக்காலத்தே நீதி மன்றம் வரை சென்று நியாயம் கேட்டவரும் அஞ்சா நெஞ்சுக்கு சொந்தக்காரருமானவர் வலங்கைப்புலியே. சுதந்திரக் கிளர்ச்சிக்கு இலைமறைகாயாக இந்த நிகழ்ச்சியுதவியுள்ளது என்பதே ஆணித்தரமான வாத மாகும்.

முற்றும்.

---

100. குற்றால குறவஞ்சி திரிகூடராசப்பக்கவிராயர் 1955 சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடு
101. திருஉருவச் சிலை புகைப்படம் காண்க.

[illegible] வேலி மாவட்டம் தென்காசி [illegible] திருக்குற்றாலநாதர் [illegible]
[illegible] வளாகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள [illegible]
[illegible] சாமி செம்புலி சின்னணைஞ்சாத் தேவர் [illegible]

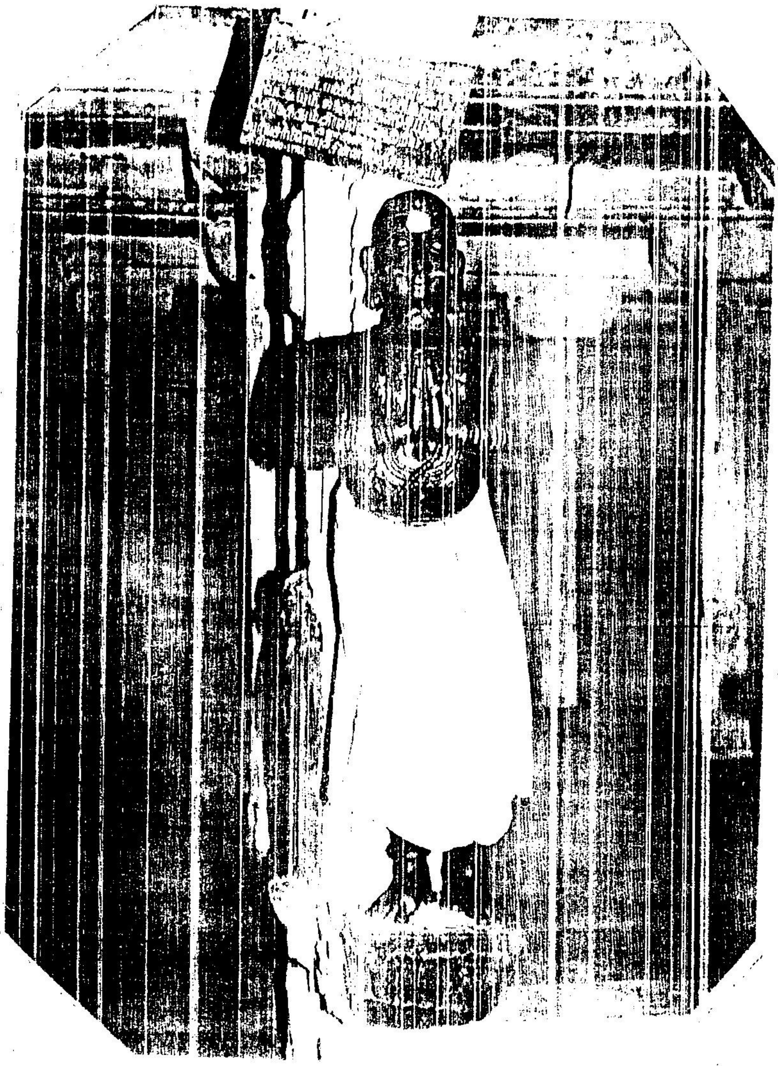

துவிஸ்தம்பத்தைச் சுற்றியுள்ள மண்டபமும்
திரிகூடமண்டபமும் சபாபதி மண்டபமும்
சித்திர சபையில் [illegible]
முகப்பு மண்டபம் கட்டியும்
தெப்பக்குளம் வெட்டியும்
ஐந்து தேர்கள் செய்து கொடுத்தும்
திருப்பணி ஆற்றிய வடகரை ஆதிக்கம்
பெரியசாமி செம்புலி சின்னணைஞ்சாத் தேவர்
கி.பி. 1660 - 1721.

திருநெல்[illegible] மாவட்[illegible] தென்காசி [illegible]
ஆலயத்தில் [illegible] பத்திரி [illegible]கப்பட்டுள்ள [illegible]
[illegible] பட்டம் பிரசன்னமாகி [illegible]
[illegible].

சித்திர[illegible]ல் செ[illegible]
[illegible]கப்பு [illegible]டபம் [illegible]டியும்
தெப்பக்[illegible]ம் [illegible]டியும்
[illegible] [illegible] வைத்து [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] கோபால் [illegible]
கி.பி. 1660-1721.

துணை நூற்பட்டியல்.

1 திருநெல்வேலிச் சீமைச் சரித்திரம். ஹ. குருகுக தாசப்பிள்ளை (1931).

2 Dis. Gazetteers of Tinnevelly by M.R.Pate, I.C.S. (1917).

3 Report on the Tinnevelly settlement by S. Lushinighton (1932).

4 Papers relating to Poligars wars Tinnevelly District (1914).

5 Papers relating to Zamindarier Mittah Etc. (1934) (Tinnevelly District Board sent).

6 Papers relating to Zamindarier Mittah etc.. Tinnelvelly District Board Received (1934).

7 A supplement to the District Gazetteer for Tinnevelly District 1934. By K. N. Krishnaswami Ayyar.

8 மூவேந்தர்குல தேவர் சமூக வரலாறு By மு. முத்துத் தேவர் (1976)

9 திருக்குற்றால குறவஞ்சி— திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் (1955).

10 Military Country correspondences (1755-56 1757-1758).

11 Manual of the Tinnevelly District By A. J. Stuart M.C.S. (1879).

12 The Rebel commandant Yusuf Khan By S.C. Hill 1914.

13 Baillie—Ki. Paltan—By Lieutinants Col. H.F. Murland.

இணைப்பு—I.

(*Extract from the minutes of consultation under the date the 16th April 1845.*)

"The term upon which an allowance was assigned for the support of valangapooly Thavan having been infringed by his departure to Tinnevelly, the most noble the Governor in Council direct's that the allowance be stopped and the magistrate of that District be instructed to watch his proceedings and on the occurance of any improper conduct require him to give ample security for his good behavier under the regulation inforce.

I. F. THANAS,
Chief Secretary

(பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் அதிகாரம் 13 முதல் 17 வரை)

13. நினையாக் கலியாணம்.

ஞானாம்பாள் என்னைத் தவிர வேறொருவருக்கு மாலை சூட்டச் சம்மதியாளென்று நான் மனப்பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, சம்பந்தி முதலியார் ஒரே பிடிவாதமாய்ப் பல இடங்களில் மாப்பிள்ளை விசாரித்து முடிவில் தன் மகளைத் திருநெல்வேலியிலிருக்கும் வீரப்ப முதலியார் குமாரன் சந்திரசேகர முதலிக்கு விவாகஞ் செய்யத் திர்மானித்தார். அதைக் கேள்விப்பட்ட உடனே என் தகப்பனாருக்கு ஆக்கிரகம் உண்டாகி, எனக்குக் கோயமுத்தூரிலிருக்கும் சொக்கலிங்க முதலியார் மகள் பூங்காவனத்தை மனஞ் செய்கிறதென்று நிச்சயித்தார். சித்திரை இருபத்தி எட்டாந்தேதி காலை ஆறு மணிக்குச் சுபமுகூர்த்தம் செய்கிறதென்று சம்பந்தி முதலியார் நிர்ணயித்தார். அதைக் கேள்விப்பட்ட என் தகப்பனாரும், அந்தத் தினத்தில் அந்த முகூர்த்தத்தில் என்னுடைய விவாகத்தை நிறைவேற்றுகிறதென்று நிர்ணயித்தார். அந்தக் கலியாணத்தை தடுக்க, என் தாயார் கூடியவரையில் பிரயாசப்பட்டார்கள். சம்பந்தி முதலியாருடைய வைராக்கியத்தினாலே என் தகப்பனாருடைய வைராக்கியமும் முற்றி என் தாயார் வார்த்தையை நிராகரித்து விட்டார்கள். என் தாயாரைச் சம்பந்தி முதலியார் வீட்டுக்குப் போகவேண்டாமென்று என் தகப்பனார் கட்டுப்பாடு செய்துவிட்டபடியால் என் தாயார் தம்முடைய தமையனாராகிய சம்பந்தி முதலியாரைச் சமாதானப்படுத்தவும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

எங்கள் ஊருக்கு நாலுகாத வழி தூரத்தில் சம்பந்தி முதலியாருக்கும் எங்களுக்கும் பொதுவாக, பூங்காவூரென்கிற பெயருள்ள ஒரு கிராமம் இருக்கின்றது. இந்தக் கிராமத்தில் இருக்கிற பெரிய மெத்தை வீட்டின் தென்பாதி அவருக்கும், வடபாதி எங்களுக்கும் சொந்தம். சம்பந்தி முதலியார் ஆரம்பித்த கலியாணத்திற்குப் பெண்டுகள் விகாதம் செய்வதால் உள்ளூரிலே கலியாணம் செய்யக்கூடாதென்றும், மேற்படி பூங்காவூர் கிராமத்தில் தம்முடைய பெண்சாதி வீட்டில் கலியாணம்செய்கிறதென்றும். நிச்சயித்து, அந்தக்கிராமத்துக்கே நேராய் வந்து சேரும்படி திருநெல்வேலி வீரப்ப முதலியாருக்குச் சம்பந்தி முதலியார் கடிதம் அனுப்பினார். அந்தச் சமாசாரம் என் தகப்பனார் கேள்விப்பட்டு, அவரும் அந்தக் கிராமத்தில் எங்களுடைய வடபாதி வீட்டில் என்னுடைய கலியாணத்தை நிறைவேற்றுகிறதென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு அந்தக் கிராமத்துக்கே பெண் வீட்டுக்காரர்கள் நேராய் வரும்படி கோயமுத்தூருக்குக் கடிதம் அனுப்பினார். சம்பந்தி முதலியார் கலியாணத்துக்கு வேண்டிய சில சாமான்கள் சேகரஞ் செய்து அந்த கிராமத்துக்கு அனுப்பினார். என் தகப்பனாரும் முக்கியமான தளவாட சாமான்களையும் அரிசி, பருப்பு, நெய் முதலிய புசிகரணங்களையும் அனுப்பினார். இருவரும் அந்த கிராமத்து வீட்டில், அவரவர்கள் பாதியில் பந்தல் போடும்படி திட்டஞ் செய்து அதுவும் முடிந்தது. இந்தக் கலியாண ஆடம்பரங்களை யெல்லாம் பார்த்த உடனே ஞானாம்பாளை இழந்துவிட்டோமென்கிற துக்கம் அதிகரித்து, ஒரு தரித்திரன் நெடுங்காலந் தவஞ்செய்து பெற்றுக்கொண்ட திரவியத்தை, மறுபடியும் இழந்துவிட்டாற்போல அளவற்ற துயரம் உடையவன் ஆகினன். இவ்வகையாக நான் மனங்கலங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது. தெய்வாதீனமாக அந்தக் கல்யாணத்துக்கு ஒரு இடையூறு சம்பவித்தது அஃதென்னவெனில் கலியாணத்துக்கு எட்டுத் தினங்களுக்கு முந்தி சம்பந்தி முதலியார் வீட்டில் அவர் தாயாதிகளில் ஒருவர் இறந்துபோய்த் துக்கம் நேரிட்டு அதனால் அந்தக் கலியாணத்தைத் தாமதப்படுத்தும்படி சம்பவித்ததால், மாப்பிள்ளை வீட்டார் இப்போது வரவேண்டாமென்றும், மறுமாசத்தில் வேறு முகூர்த்தம் நிச்சயித்துத் தெரிவிப்பதாகவும் சம்பந்தி முதலியார் திருநெல்வேலிக்கு உடனே கடிதம் அனுப்பி கலியாணத்தை நிறுத்தி விட்டார். எங்களுக்கும் அந்தத் துக்கம் உண்டானதால் அந்த விகாரத்தைக் கண்டு என் தகப்பனாரும் கோயமுத்தூருக்குக் கடிதம் அனுப்பி, தற்காலம் கலியாணத்தை நிறுத்திவிட்டு நிச்சிந்தையாயிருந்தார். கலியாணத்துக்கு முஸ்திப்புச் செய்ய பூங்காவூருக்குப் போயிருந்த எங்கள் காரியஸ்தர்களும், துக்கம் விசாரிப்பதற்காகச் சத்தியபுரிக்கு திரும்பி வந்து விட்டார்கள்.

கலியாணம் நிறுத்தலாய்ப்போன விஷயத்தைப் பற்றிக் கோயமுத்தூருக்கு எழுதிய கடிதம் போய்ச் சேர்ந்திருக்குமென்றும் பெண் வீட்டுக்காரர்கள் பயணத்தை நிறுத்தியிருப்பார்களென்றும் நாங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்படியிருக்க எங்களுடைய முந்திய கடிதப்படி பெண் வீட்டுக்காரர்களும், மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களும் பூங்காவூருக்கு வந்து அந்த முகூர்த்தத்தில் ஏதோ ஒரு கலியாணம் நடப்பிப்பதாக எங்கே பார்த்தாலும் ஏகப் பிரஸ்தாபமாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். நானாவது ஞானாம்பாளாவது அந்த ஊருக்குப் போகாமலிருக்கக் கலியாணம் எப்படி நடக்கக்கூடுமென்று நாங்கள் ஐயுறவுப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, எனக்குக் குறிக்கப்பட்ட பெண்ணின் தகப்பனாராகிய சொக்கலிங்க முதலியார், முந்திக் குறிக்கப்பட்ட முகூர்த்தத் தினத்திற்கு மூன்று நாளைக்குப் பின்பு எங்கள் வீட்டுக்குத் துக்க முகத்தோடு வந்தார். அவர் ஒருவருக்கும் அறிமுகமில்லாதவரானபடியால் அவரை "யார்" என்று என் தகப்பனார் வினவ, அவர் "நான்தான் கோயமுத்தூர் சொக்கலிங்க முதலி. பெரிய வீட்டிலே பிச்சைக்கு போனால் கரியை அரைத்து மூஞ்சியில் தடவுவதுபோல், என்னை மோசம் செய்யலாமா?" என்று மிகவும் பரிதாபமாகச் சொன்னார். அதற்கு என் தகப்பனார் "துக்க நிமித்தம் கலியாணம் நின்று போன விஷயத்தைப் பற்றி உமக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அது வந்து சேரவில்லையா?" என்றார். அதற்கு அவர் அந்தக் கடிதம் வந்து சேரவில்லை. உங்களுடைய முந்தின கடிதப் பிரகாரம் நாலும் பெண் முதலானவர்களும் புறப்பட்டு, முகூர்த்தத்திற்குச் சற்று நேரத்திற்கு முன் பூங்காவூருக்கு வந்து சேர்ந்தோம். அப்போதுதான் திருநெல்வேலி வீரப்ப முதலியாரும், மற்றவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களை எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்களை அவர்களும் அறியமாட்டார்கள். அந்தக் கிராமத்திலிருக்கிற வீடு உங்களுக்கும் சம்பந்தி முதலியாருக்கும் பொதுவென்பதும், நீங்கள் இருவரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அந்த வீட்டில் ஒரே முகூர்த்தத்தில் இரண்டு கலியாணஞ் செய்ய யோசித்திருப்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாது. மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் வந்து சேர்ந்தவுடனே அந்த மாப்பிள்ளைத்தான் என் பெண்ணுக்குக் குறிக்கப்பட்ட உங்கள் மகனென்று நான் எண்ணிக்கொண்டேன். என் பெண்ணைச் சம்பந்தி முதலியாருடைய பெண்ணென்று மேற்படி வீரப்ப முதலியாரும் எண்ணிக்கொண்டார். எங்களுக்கு உண்மையைத் தெரியப்படுத்த அவ்விடத்தில் வேறே மனுஷர்களுமில்லை. அந்த வீட்டில் கலியாணப் பந்தல் முதலிய சிறப்புகள் செய்யப்பட்டிருந்ததுமன்றி, போஜன பதார்த்தங்களும் சித்தமாயிருந்தபடியால் அந்தக் தினத்தில் முகூர்த்தம் நிச்சயித்தானென்று நினைக்கும் படியாயிருந்தன. உங்களுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்க அலங்காரம் இல்லாதிருந்தபோதும் பெண்டுகளுக்குள்ளே கலகமென்று நீங்கள் எழுதியிருந்தமையால் அந்தக் கலகமே அலங்காரக் குறைவுக்குக் காரணமென்று நினைத்துக் கொண்டோம். முகூர்த்த நேரம் வந்து விட்டதால் இனித் தாமதிக்கக்கூடாதென்று எங்களுடன் கூட வந்த புரோகிதப் பிராமணர்கள் ஒரு பக்கத்தில் அலம்பினார்கள். உங்களுடைய சம்பந்தம் கிடைப்பது அரிதாகையால் அவசரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு என்பதுபோல் நாங்கள் உடனே கலியாணத்தை ஆரம்பித்து அந்த மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் அந்த முகூர்த்தத்திலே விவாகம் நிறைவேற்றி, மாங்கல்யதாரணமும் ஆய்விட்டது. பிற்பாடு, நாலும் அந்த மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களும் கலந்து யோகக்ஷேமங்களைப்பற்றி சம்பாஷிக்கத் தொடங்கின போது, அந்த மாப்பிள்ளை இந்த ஊர்ச் சம்பந்தி முதலியார் பெண்ணுக்கு உத்தேசிக்கப்பட்ட மாப்பிள்ளையென்று எனக்கும், என் பெண் உங்களுடைய மகனுக்காகக் குறிக்கப்பட்ட பெண்ணென்று திருநெல்வேலி வீரப்ப முதலியாருக்கும் தெரிந்து நாங்கள் பட்ட கிலேசம் கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். கலியாண வீடு துக்க வீடாகி நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக்கொண்டு அழும் படியான ஸ்திதியில் வந்துவிட்டோம். ஏனென்றால் அஷ்ட தரித்திரம் ஆத்தாள் வீடு அதிலும் தரித்திரம், மாமியார் வீடு என்பது போல் நானும் அந்த வீரப்ப முதலியாரும் பரம ஏழைகள். உங்களுடைய சம்பந்தத்தைப் பெரிதாக எண்ணி நான் வந்தது போலவே, இந்த ஊர் சம்பந்தி முதலியாருடைய சம்பந்தத்தை விரும்பியே வீரப்ப முதலியாரும் ஆவலுடன் வந்தார். நாங்கள் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைத்து விட்டது. இனி என்ன செய்வோம் என்று சொக்கலிங்க முதலியார் துக்கலிங்க முதலியாராய்ப் புலம்பி அழுதார்.

இந்த வர்த்தமானங்களைக் கேட்டவுடனே, மரண தண்டனை அடையும்படி தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு அந்தத் தண்டனை நிவர்த்தியானால் எவ்வளவு சந்தோஷம் உண்டாகுமோ, அவ்வளவு சந்தோஷத்தை அடைந்தேன், என் தந்தையாருக்குப் பெரிய ஆச்சரியமும் விசனமும் உண்டாயிற்று. என் தாயாருக்கு ஒரு பக்கத்தில் இரக்கமும், ஒரு பக்கத்தில் சந்தோஷமும் வந்தன. உடனே என் தாயார் சொக்கலிங்க முதலியாரைப் பார்த்து காரியம் முடிந்த பிற்பாடு இனி என்ன செய்யலாம்? நீங்கள் விசனப்பட வேண்டாம். நீங்கள் எங்களை நம்பிக் கோயம்முத்தூரிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டபடியால், உங்களுக்கு நேரிட்ட வழிச் செலவு முதலியவைகளை ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லி என் தகப்பனாருடன் ஆலோசித்து ஆயிரம் வராகன் சொக்கலிங்க முதலியாருக்குக் கொடுத்தார்கள். உடனே அவர் திருப்தியாகிவிட்டார்.

அப்படியே வீரப்ப முதலியார் சம்பந்தி முதலியார் வீட்டுக்குப் போய்க் காரியங்களைச் சொல்லி முறையிட்டுக்கொண்டதினால் அவருக்கும் ஆயிரம் வராகன் கிடைத்ததாக நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். இவ்வகையாக எனக்குக் குறித்த பெண்ணாகிய பூங்காவனத்துக்கும் ஞானாம்பாளுக்கும் குறித்த மாப்பிள்ளையாகிய சந்திரசேகர முதலியாருக்கும் முகூர்த்தம் நிறைவேறி, நானும் ஞானாம்பாளும் எங்கள் பூர்வஸ்திதிக்குக் குறைவில்லாமல் இருந்தோம். என்னுடைய பிரம்மசாரித்துவமும் நீங்கவில்லை. ஞானாம்பாளுடைய கன்னிமையும் கழியவில்லை. எங்களுக்குக் நெடுங்கால அநுபந்தம் உள்ள சம்பந்தி முதலியாருடைய சம்பந்தத்தை நீக்கி, அந்நிய சம்பந்தஞ் செய்ய ஆரம்பித்தது தெய்வத்துக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதபடியால் அது தவறிப்போய்விட்டதாக என் தாயார் என் தகப்பனாருக்கு அடிக்கடி சொல்லிவந்தபடியால் என் தகப்பனார் மறுபடியும் பக்கத்திலே பெண் விசாரிக்காமல் ஆலசியமாயிருந்துவிட்டார். ஞானாம்பாளைக் கன்னிகாதானம் செய்யும்படி சம்பந்தி முதலியாருக்குப் பல ஊர்களிலிருந்து கடிதங்கள் வந்தும் அவர் வீட்டுப் பெண்டுகளுடைய இடைவிடாத முயற்சியினால் அவர் அந்தக் கடிதங்களுக்கு யாதொரு மறுமொழியும் அனுப்பாமல் அசிரத்தையாய் இருந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டோம்.

14. ஞானாம்பாள் சிறையில் அகப்பட்டுத் தப்புதல் :

சிறையெடுத்தவன் சீவனை இழந்தது.

கோடை நாட்களிலே குடும்ப சகிதமாய் கிராமாந்தரம் போய் சில நாள் வசிப்பது, எங்கள் வழக்கமாயிருந்தது. அந்த வழக்கப்படி அந்த வருஷம் நாங்கள் எங்கும் போகவில்லை. சம்பந்தி முதலியார், எங்கள் ஊருக்கு வடபுறத்தில் இருகாத வழி தூரத்திலிருக்கிற அவருக்குச் சொந்தமான பனம்பள்ளிக் கிராமத்திற்கு குடும்ப சகிதமாய்ப் புறப்பட்டு அநேகம் வண்டிகள், குதிரைகள் பல்லக்குகளுடன் போனார். அங்கே சில நாளளவு தங்கியிருந்து ஒரு நாள் விடியற்காலத்தில் அந்தக் கிராமத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அவர்கள் எல்லோரும் சத்தியபுரியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் வந்து சேர்ந்து சற்று நேரத்திற்குப் பின்பு, அவர்கள் வீட்டிலிருந்து ஜனங்கள் அங்குமிங்கும் ஓடுவதும் கூக்குரலுமாக இருந்தது. நான் என் வீட்டை விட்டு வெளியே புறப்பட்டு என்ன சப்தமென்று விசாரித்தேன், பனம்பள்ளிக் கிராமத்துக்குப் போன எல்லோரும் திரும்பி வந்துவிட்டதாகவும் ஞானாம்பாளும் பல்லக்கில் வருவதாக எல்லோரும் எண்ணிக்கொண்டிருந்ததாகவும், ஊருக்கு வந்த பிற்பாடு ஒரு பல்லக்கிலாவது ஞானாம்பாள் இல்லையென்றும், அவள் காணாமற் போயிருக்கிற காரணந் தெரியாமையினால் அவளைத் தேடுவதற்காகப் பல இடங்களுக்கும் ஆட்கள் ஓடுவதாகவும், நான் கேள்வியுற்று அப்படியே திகைத்துத் திடுக்கிட்டுச் சற்று நேரம் மதிமயங்கியிருந்தேன். பிற்பாடு என் தேகம் நிலை கொள்ளாமல் எழுந்து, நானும் என்னுடைய இஷ்டர் ஒருவரும், இரண்டு பெரிய குதிரைகளின்மேலே ஏறிக்கொண்டு, ஆயுதபாணிகளாய் வடக்கே நோக்கிப் புறப்பட்டோம். ஞானாம்பாளைத் தொடர்ந்து கொண்டு மனம் முன்னே ஓட, அந்த மனத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டு ஓடுவதுபோல் அதிவேகமாகச் சென்று, பல இடங்களிலும் தேடி ஆராய்ந்துகொண்டு பனம்பள்ளிக் கிராமத்துக்குப்போய் விசாரித்தோம். அங்கும் ஞானாம்பாள் இல்லையென்று தெரிந்து உடனே புறப்பட்டு வடக்கு ரஸ்தா வழியே போனோம். அந்தக் கிராமத்துக்குக் காத வழி தூரத்தில். அஸ்தமிக்கிற சமயத்தில் ஒரு சிறிய சகடம் ரஸ்தாவில் கொஞ்ச தூரத்தில் எங்களுக்கு நேரே வந்தது. அந்த வண்டியை நாலுபேர் தளைத்துக்கொண்டு, தெற்கே வருகிற வண்டியைப் பலவந்தமாய் வடக்கே திருப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் இரண்டுபேர் குதிரையின்மேலும், இரண்டு பேர் பாதசாரிகளாயும், இருந்தார்கள். அவர்கள் வண்டியைத் திருப்பும்போது, அந்த வண்டியிலிருந்து பெண்களுடைய கூக்குரல் ஒலி கிளம்பிற்று. அந்த துஷ்டர்கள் நாங்கள் வருவதைப் பார்த்தவுடனே, குதிரையின்மேலிருந்த இருவர்களும் கத்திகளை உருவிக்கொண்டு எங்களை வெட்டுவதற்காக ஓடி வந்தார்கள். அவர்கள் எங்கள் சமீபத்தில் வருவதற்குமுன், குண்டுகள் போட்டுக் கெட்டிக்கப்பட்டிருந்த துப்பாக்கிகளை அவர்கள் மேல் பிரயோகித்தோம், குதிரையின்மேலிருந்த இருவர் தேகங்களிலும் குண்டுகள் பட்டுக் கீழே விழுந்துவிட்டார்கள். பாதசாரிகளான இருவரும் உடனே ஓட்டம் பிடித்தார்கள். அவர்களைப் போய் வளைக்கும்படி என்னுடைய நேசருக்குச் சொல்லிப் பின்பு வண்டியிலிருக்கிற ஸ்திரீகள் இன்னாரென்று அறியும்பொருட்டு, நான் குதிரையை விட்டுக்கீழே குதித்து வண்டிக்குப்பின் புறத்திலே போனேன். அந்த வண்டியிலிருந்து இரண்டு ஸ்திரீகளில் ஒருத்தி என்னைக் கண்டவுடனே பெருஞ் சப்தமாய்க் கூவிக்கொண்டு வண்டியைவிட்டு என் முன்பாகக் கீழே விழுந்தாள். அந்தச் சத்தம் ஞானாம்பாளுடைய குரலாயிருந்ததால், அவளை, கையாலே தூக்கி நிறுத்தி முகத்தை உற்றுப்பார்த்தேன். அவள் தேகத்தில் ஒரு ஆபரணமில்லாமல், மண்டிச்சிகள்போலக் காவி வஸ்திரம் தரித்துக் கொண்டு, முகத்தில் எதையோ பூசிக்கொண்டு, அழுக்குப்படிந்த தங்கப்

பிரதிமைப்போல் உருமாறியிருந்தாள். அவளைப் பார்த்து ''ஞானாம்பாள் ஏனிப்படியிருக்கிறாய்?'' என்று கேட்டேன். அவள் தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டு ''என்னைச் சீக்கிரத்தில் பணம்பள்ளிக் கிராமத்துக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேருங்கள். சகல காரியங்களையும் பிற்பாடு தெரிவிக்கிறேன்'' என்று நடுநடுங்கிக் கொண்டு சொன்னாள். அவளை உடனே தூக்கி வண்டியில் உட்காரவைத்து வண்டியைச் சீக்கிரமாக விடும்படி வண்டிக்காரனுக்கு உத்தரவு கொடுத்து, நான் குதிரை மேலேறிக்கொண்டு நானும் என்னுடைய சிநேகிதனும் வண்டிக்கு முன்னும் பின்னுமாகப் போனோம். குண்டுபட்டு மாண்டுபோனவர்களுடன் பாதசாரியாய் வந்த இருவர்களையும் பின்கட்டு முறையாகக் கட்டி அவர்களையும் கூடக்கொண்டுபோனோம். அன்று இராத்திரி எட்டு மணிக்குச் சம்பந்தி முதலியாருடைய பணம்பள்ளிக் கிராமத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். அவ்விடத்திலே சம்பந்தி முதலியாரும் பின்னும் அநேகரும் ஏகமாய்க்கூட்டங்கூடி மூலைக்கு மூலை ஆள் அனுப்பியும் ஒரு செய்தியுந் தெரியாமல் அழுது பிரலாபித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஞானம்பாளைக் கண்ட மாத்திரத்தில் அவளைக் கூட்டிக்கொண்டு சம்பந்தி முதலியாரும் அவர் பத்தினி முதலானவர்களும் பட்ட துயரமும் அழுத அழுகையும் இவ்வளவென்று சொல்லி முடியாது. அவள் உருமாற்றமாய், அப்போதிருந்த கோலத்தைப் பார்த்தவர்கள் யார்தான் மனம் இளகாமலிருப்பார்கள்? அவள் அன்றைய தினம் முழுவதும் அன்ன பானாதிகள் இல்லாமற் பசிக்களையாயிருப்பதாகத் தெரிந்து, உடனே அவளையும் அவளுடன் கூடிவந்த ஆண்டிச்சியம்மாளையும் ஸ்நானம் செய்யும்படி சொல்லி அவர்கள் போஜனம் செய்த பிற்பாடு அன்றையதினம் நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லும்படி நாங்கள் கேட்க ஞானாம்பாள் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

''இன்றையத்தினம் விடியற்காலம் நாலுமணிக்கு இந்தக் கிராமத்திலிருந்து எல்லாரும் நம்முடைய ஊருக்குப் பிரயாணமாகும்போது, நானும் எழுந்து வெளியே வந்து எந்தப் பல்லக்கிலே ஏறிக்கொள்ளலாமென்று பார்த்து வருகையில் சில சிவிகையார் ஒரு பல்லக்கை எனக்குக் காட்டி ''இதில் ஏறிக்கொள்ளுங்கள் அம்மா'' என்றார்கள். நான் உடனே அந்தப் பல்லக்கில் ஏறிக்கொண்டு, அப்போது அதிக இருட்டாயிருந்ததனால் கதவை மூடிக்கொண்டு பல்லக்கிலே படுத்துக்கொண்டேன். பல்லக்குத் தூக்குகிறவர்கள் வழக்கப்படி சத்தமிட்டுக்கொண்டு என் பல்லக்கையும் மற்றப் பல்லக்கையும் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினார்கள். நான் உடனே கண்ணை மூடிக்கொண்டு நித்திரை போய்விட்டேன். பிற்பாடு சூரியோதய நேரத்தில் நான் விழித்துப் பல்லக்கின் கதவைத் திறந்து பார்த்தபோது தெற்குமுகமாய்ப் போக வேண்டிய பல்லக்கு வடக்குமுகமாய் ஓடிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது. மற்றப் பல்லக்குகளும் வண்டி, குதிரை முதலிய வாகனங்களும் கூட வருகின்றனவா வென்று அந்தப் பக்கமும் இந்தப் பக்கமும் எட்டி எட்டிப் பார்த்தேன். என் பல்லக்கைத் தவிர வேறு ஒரு வாகனத்தையாவது சொந்த மனுஷர்களையாவது நான் பாராதபடியால் எனக்குச் சந்தேகமுண்டாகி சிவிகையாரைக் கூப்பிட்டு, பல்லக்கு வடக்கே போவதற்குக் காரணம் என்ன? வென்றும் மற்ற வாகனங்களெல்லாம் எங்கே? யென்றும் கேட்டேன். அவர்கள் மாறுத்தரம் சொல்லாமல் பல்லக்கைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினார்கள். வழியில் யாராவது வந்தால், அவர்களை விசாரிக்கலாமென்று இருபக்கமும் பார்த்துக்கொண்டு போனேன். வெகு தூரம் வரையில் ஒருவரும் வரவில்லை. இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாமல் நான் திகைத்துப்போயிருக்கும் போது, சிவிகையர் ரஸ்தாவுக்கு மேற்கே கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு கள்ளுக்கடையைக் கண்டு கள்ளு குடிப்பதற்காகப் பல்லக்கை ரஸ்தாவில் நிறுத்திவிட்டுக் கள்ளுக்கடைக்குப் போய் விட்டார்கள். தப்புகிறதற்குச் சமயம் இதுதானென்றும் இது தப்பினால்வேறு சமயம் வாய்க்காதென்றும் எண்ணி, உடனே நான் கீழ்ப்புறத்துக் கதவைத் திறந்துக்கொண்டு கீழே குதித்து அந்தக் கதவை மூடிவிட்டு பல்லக்கில் மறைவிலேபோய் ரஸ்தாவுக்குக் கீழ்ப்புறமிருக்கிற காட்டுக்குள் நுழைந்து விட்டேன். அது அடர்ந்த காடானதால் அதற்குள்ளே இருக்கிறவர்களை ஒருவரும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. என்னுடைய காலில் இருந்த பாதரசம், தண்டை முதலியவைகள் சப்திக்காதபடி அவைகளைக் கழற்றி மடியில் வைத்துக்கொண்டு. முள்ளிலும் கல்லிலும் விழுந்து ஓட ஆரம்பித்தேன். அந்தக் காட்டில் மனுஷருடைய கால் அடியே இல்லாதபடியால் நான் குறுக்கே விழுந்து எனக்குச் சக்தி உள்ளமட்டும் ஓடினேன். மரக் கொம்புகள் என் மயிரைப் பிடித்திழுக்க, செடிகொடிகளெல்லாம் சேலையைக் கிழிக்க, முன்னேயிருக்கிற மரம் முட்டித்தள்ளப் பின்னோக்கியிருக்கிற மரம் பிடித்துத்தள்ளப் பக்கத்து மரங்கள் பாய்ந்து தாக்க இவ்வகையாக நான் வெகு தூரம் ஓடிய பிற்பாடு, கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு சிறிய மண்டபத்தைக் கண்டு அதற்கு நேரே ஓடினேன். அந்த மண்டபத்தில் இந்த ஆண்டிச்சி அம்மாளைத் தவிர வேறொருவருமில்லை. இந்த அம்மாள் என்னைக் கண்ட உடனே ''நீ யார் அம்மா உன்னைப்பார்த்தால் பரதேவதை போலிருக்கிறதே நான் பூசை செய்ய வந்த தெய்வம் பெண் வடிவங்கொண்டு பிரத்தியமாய் வந்ததுபோல் இருக்கிறதே என்று என்னை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். நான் அந்த அம்மாளுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து நான் தெய்வம் அல்ல, மனுஷிதான் என்று, நடந்த காரியங்களெல்லாம் தெரிவித்து என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன்.

அவர்கள் மனமிரங்கி என்ன செய்யவேண்டும்? என்று கேட்டார்கள். எப்படியாவது என்னைப் பனம்பள்ளிக் கிராமத்துக்குக் கொண்டு போய் விடவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன். அந்தத் துஷ்டர்கள் துரத்திக் கொண்டு வந்தால் என்னைக் கண்டுபிடிக்காதபடி, ஆபரணங்களையெல்லாம் கழற்றி ஒரு துணியில் முடித்துக்கொண்டு, ஒரு காவி வஸ்திரத்தை எனக்கு தரிப்பித்து என்னை உருமாற்றி, அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். நாங்கள் தெற்கு முகமாய்ப் போகிற ஒரடிப் பாதை வழியாகப் வெகுதூரம் நடந்த பிற்பாடு ரஸ்தாவில் வந்து சேர்ந்தோம். அந்த ரஸ்தாவில் நடக்க எனக்கு மனமே இல்லை. ஆயினும் வேறே மார்க்கம் இல்லாதபடியால் எனக்குக் கால் நடக்கக் கூடாமல் வீக்கமாயிருந்த படியாலும் வழியில் ஒரு பாய் வண்டியை வாடகைக்கு அமர்த்தி, அதன் மேலே நாங்கள் இருவரும் ஏறிக்கொண்டு அதிக நடுக்கத்துடன் செல்லும் பொழுது அஸ்தமிக்கிற சமயத்தில் வடக்கே இருந்து இரண்டு குதிரைக்காரர்களும் இரண்டு காலாட்களும் ஓடிவந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தி உடனே புலியைக் கண்ட பசுப்போல் நாங்கள் பயந்து பாதிப் பிராணவாய்ப்போய் விட்டோம். அவர்கள் வண்டிக்குப்பின்னே வந்து என்னை உற்றுப் பார்த்து, எப்படியோ நான்தானென்று கண்டுபிடித்துக்கொண்டு வண்டியை வடக்கே திருப்பச் சொல்லி வண்டிக்காரனை அடித்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அத்தானும் அவருடைய சிநேகிதரும் குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு தெற்கே இருந்து ஓடிவந்தார்கள். அவர்களை வெட்டுவதற்காக வடக்கே இருந்து வந்த இரண்டு குதிரைக்காரர்களும் கத்தியை உருவிக்கொண்டு நெருங்கினார்கள். உடனே அவர்கள் மேலே அத்தான் பிரயோகித்த குண்டுகள் பட்டு அவர்கள் கீழே விழுந்துவிட்டார்கள். பிற்பாடு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் அத்தானைக் கேட்டால் தெரியும். அந்தச் சமயத்தில் அத்தான் வந்து உதவாவிட்டால் என்னை மறுபடியும் நீங்கள் காணமாட்டீர்கள் என்று ஞானாம்பாள் சொல்லி முடித்தாள்.

15. ஞானாம்பாளைச் சிறையெடுத்தவன் வரலாறு.

ஞானாம்பாள் என்னைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கிறவரையில், என்னை ஒருவருங் கவனிப்பார் இல்லை. அவள் பிரஸ்தாபித்த மாத்திரத்தில் எல்லாருடைய கண்களாகிய வண்டுகள் என்னுடைய முகத்தாமரை மேலே மொய்க்க ஆரம்பித்தன. சம்பந்தி முதலியார் என்னைக் கட்டித்தழுவிக் கொண்டு செய்த ஸ்தோத்திரங்களுக்கு அளவு சங்கியையில்லை. அவர் சந்தோஷத்தினால் என்னை எவ்வளவு இறுகக் கட்டிப்பிடித்தாரென்றால், நான் மூச்சுவிட இடம் இல்லாமல், திக்குமுக்காட ஆரம்பித்தேன். நான் அவர் பிடித்த பிடியைத் திமிறிக்கொண்டு அவரைப் பார்த்து ''ஞானாம்பாளைக் கொண்டுபோனவர்கள் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. வடக்கே இருந்து வந்த ரஸ்தாவில் ஞானாம்பாளை வளைத்துக்கொண்ட நாலு பேர்களில் குண்டுபட்டு விழுந்துவிட்டவர்கள் போக மற்ற இரண்டு பேர்களையும் பிடித்து கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களை விசாரித்தால் உண்மை தெரியலாம் என்று சொன்னேன். எல்லாரும நான் சொன்னது சரிதான் என்று ஒப்புக் கொண்டு, அந்த இருவரையும் விசாரிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்களில் ஒருவன் எங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ''நாங்களிருவரும் பூங்காவூர்த்தாலுக்கா தாசில்தாருடைய சேவகர்கள். அவர் அந்த அம்மணியினுடைய அழகையும் குணாதிசயங்களையும் கேள்விப்பட்டுத் தான் மணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று விருப்பமானார். அதைக் குறித்துத் தங்களுக்குப் பல கடிதங்கள் அனுப்பியும், தாங்கள் அநுகூலமான மறுமொழி அனுப்பாமையால், எப்படியாவது இந்தப் பெண்ணரசியைக் கொண்டு போய் விவாகம் செய்கிறதென்று நிச்சயித்து, அதற்குத் தகுந்த சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். நீங்கள் இந்த கிராமத்துக்கு வந்திருந்து மறுபடியும் உங்கள் ஊருக்கு நடுச்சாமத்திலே போகிறீர்கள் என்று அவர் கேள்விப்பற்று எங்களையும் ஒரு பல்லக்கையும் அதிக ரகசியமாய் அனுப்பி, எவ்விதத்திலும் இந்த மனோன்மணியைக் கொண்டு வரும்படி உத்தரவு கொடுத்தார். அந்தப்படி நாங்கள் நேற்றைத் தினம் பாதிச்சாமத்தில் வந்து சேர்ந்து இந்த வீட்டிற்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த அநேகம் பல்லக்குகளின் மத்தியில் நாங்கள் கொண்டுவந்த பல்லக்கையும் வைத்துவிட்டு மற்றவர்களைப் போல நாங்களும் படுத்துத் தூங்கினோம். விடிந்துபோனால் எங்களுடைய மோசம் வெளியாகுமென்று நினைத்து இருட்டிலே பயணம் புறப்படும்படி நாங்களே மற்றவர்களை யெழுப்பி விட்டோம். உங்கள் வீட்டு அம்மாமார்கள் எல்லாரும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு பல்லக்கின் மேலே ஏறிக்கொண்டார்கள். இந்த அம்மணி வீட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்தவுடனே எங்களுடைய பல்லக்கின் கதவைத் திறந்து அதில் ஏறிக்கொள்ளும்படி சொன்னோம். இந்த அம்மணி கபடம் இல்லாமல் ஏறிக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு தூங்கி விட்டார்கள். அந்தப் பல்லக்கைச் சிவிகையார் தூக்கிக்கொண்டு ஓடும்போது நாங்கள் இருவரும் பின்தொடர்ந்து போனோம். நாங்கள் மற்றப் பல்லக்குகளுடன் எங்களுடைய பல்லக்கையும் கொண்டுபோவது போல் மாரீசம் பண்ணி பிறகு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பின் வாங்கினோம். மற்ற வாகனங்களும், ஆட்களும் கண் மறைகிறவரையில் மெல்ல மெல்லக் கொண்டு போய் இருட்டில் ஒருவருக்குந் தெரியாமல் எங்களுடைய பல்லக்கைத் திருப்பி அதிவேகமாய்க் கொண்டு போனோம்.

நாங்கள் இருவரும் வெகு தூரம் பல்லக்குடன் சென்று, பிற்பாடு தாசில்தாருக்கு சந்தோஷ சமாசாரம் சொல்வதற்காக நாங்கள் முந்தி போய் பல்லக்கில் அம்மா வருகிற சமாசாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தோம். அவர் ஒரு வீட்டிலே தனிமையாய் இருந்துகொண்டு, சந்திரோதயத்துக்காகக் காத்திருக்கும் சாதகப் பக்ஷிபோல, அகமகிழ்ச்சியுடன் வழியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். மத்தியானம் பதினைந்து நாழிகைக்குப் பல்லக்கு வந்து சேர்ந்தது. உடனே சிவிகையார் தாசில்தாரிடத்தில் வந்து "எசமானே தாங்கள் விரும்பின மாதரசியைப் பல்லக்குடனே கொண்டுவந்துவிட்டோம். நாங்கள் பட்ட பிரயாசைக்குத் தகுந்த சம்மானம் செய்யவேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். உடனே தாசில்தார் எழுந்து ஓடி ஆதுர ஆவலுடன் பல்லக்கைத் திறந்து பார்க்க உள்ளே ஒருவருமில்லாமல் சுத்த சூன்யமாய் இருந்தது. அவரும் நாங்களும் பல்லக்கின் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் தேடிப்பார்த்தோம். இந்த அம்மணியை எங்கும் காணோம். மணி பஞ்சரத்தில் இருந்த கிளி பறந்து போன பிற்பாடு பஞ்சரம் வெறுமையாயிருப்பதுபோல பல்லக்கும் வெறுமையாயிருந்தது. தாசில்தாருடைய அப்பனும் பாட்டனும் தேடிவைத்த பொக்கிஷத்தை நாங்கள் அபகரித்துக் கொண்டது போல் எங்கள் மேலே ரௌத்ராகாரமாய் கோபிக்க ஆரம்பித்தார். அடிப்பார் என்று பயந்துகொண்டு நாங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் தூரவிலகினோம். எங்களை அடிக்க அவர் கையில் ஒரு ஆயுதமும் இல்லாமல் இருந்ததால் நாங்கள் தெருவிலே கழற்றி வைத்திருந்த எங்களுடைய செருப்பை, அவர் கையிலே தூக்கிக் கொண்டு துரத்தினார். நாங்கள் அகப்படாமல் சிட்டாய்ப் பறந்தோம். நாங்கள் ஓட அவர் ஓட இவ்வகையாய் வெகு தூரம் துரத்தி வந்த பிற்பாடு அவர் கையிலிருந்த செருப்பை எங்கள் மேலே எறிந்தார். அந்த செருப்பு ஒரு மரத்தின் மேலே பட்டு, மறுபடியும் திரும்பித் தாசில்தாருடைய முகத்திலே மோதிற்று. ஔஷதப் பிரயோகத்தினால் விஷம் இறங்குவது போல செருப்படி பட்ட பிற்பாடு, தாசில்தாருக்கு கோபம் தணிந்து, எங்களை நயமாய்க் கூப்பிட்டுக் காரியங்களை விசாரிக்க ஆரம்பித்தார். போகிகள் "நடுவழியில் ஒரு இடத்தில் கள்ளுக் குடிக்கிறதற்காகப் பல்லக்கை நிறுத்தினோம்" என்று ஒப்புக்கொண்டபடியால், அந்த இடத்தில் இந்த அம்மணி தப்பிப்போயிருக்கலாமென்று உத்தேசித்து, உடனே தாசில்தாரும் அவருடைய நேசரும் இரண்டு குதிரைகளின்மேல் ஏறிக் கொண்டு எங்கள் இருவரையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

நாங்கள் காடு மேடுகளெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு சூரியாஸ்தமன சமயத்தில் இந்த அம்மணிஏறிக்கொண்டு வந்த வண்டியைக் கண்டு மறித்தோம். அப்போது நடந்த யுத்தத்தில், தாசில்தாரும் அவருடைய நேசனும், குண்டுகள் பட்டுக் கீழே விழுந்துவிட்டார்கள். இந்த மனோன்மணி அப்போது மாறு வேஷம் தரித்திருந்த போதிலும், மேகத்துக்குள் மறைந்திருக்கிற சந்திர சூரியர்களை அவர்களின் பிரபை காட்டி விடுவதுபோல இந்த உத்தமியை அவளுடைய முகக்காந்தி காட்டிவிட்டது. மற்றச் சங்கதிகளெல்லாம் அப்போதுகூட இருந்த உங்களுடைய மனுஷருக்குத் தெரியுமானதால், நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை" என்றான். இதைக் கேட்ட உடனே சம்பந்தி முதலியார் மறுபடியும் என்னைத் தழுவிக் கொண்டு சொல்லுகிறார்- "நீ செய்த உபகாரத்தை நான் ஒரு நாளும் மறப்பேனா? என் புத்திரியைக் காணாமற்போன உடனே, உன்மேலும் சந்தேகம் நினைத்தேன். பிற்பாடு பல காரணங்களால் அந்தச் சந்தேகம் நிவர்த்தியாகிவிட்டது. என் மகளுக்கும் எங்களுக்கும் பிராண பிக்ஷை கொடுத்துக் காப்பாற்றினாய். உனக்குத் திரிலோகங்களையும் கொடுத்தாலும் தகும். ஆனாலும் நீ அங்கீகரிக்கும்படியான ஒரு சம்மானத்தை உனக்குச் செய்ய யோசித்திருக்கிறேன்" என்றார். அவரும் மற்றவர்களும் எனக்குச் செய்த ஸ்தோத்திரங்களையெல்லாம் ஞானாம்பாளுடைய ஒரு மந்தஹாசத்துக்குச் சமானமாக நான் நினைக்கவில்லை.

16. ஆண்டிச்சியம்மாள் சரித்திரம், மாமி நாத்திகளின் கொடுமை.

என்னுடைய ஸ்தோத்திரம் முடிந்தவுடனே ஞானாம்பாளுக்குத் துணையாக வந்த ஆண்டிச்சி அம்மாளை எல்லோரும் புகழ ஆரம்பித்தார்கள். அந்த அம்மையை நோக்கி "அம்மா நீங்கள் செய்தது பெரிய உபகாரம், ஒருவரும் இப்படிப்பட்ட உபகாரஞ் செய்யமாட்டார்கள். உலக நடை தெரியாத சிறு பெண்ணான ஞானாம்பாள் நடுக்காட்டில் உங்களிடத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தது போல வேறே யாரிடத்திலாவது அடைக்கலம் புகுந்திருந்தால், அவளுடைய ஆபரணங்களை இச்சித்து அவளை ஜீவவதை செய்திருப்பார்கள். அல்லது அந்தத் தாசில்தாரிடத்தில் அவளை ஒப்புவித்திருந்தாலும், அவன் தகுந்த வெகுமானஞ் செய்திருப்பான். அப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் இல்லாமல் ஞானாம்பாளை எங்களிடத்தில் நீங்கள் கொண்டுவந்து ஒப்புவித்தது பெரிய உபகாரம். இதற்கு நாங்கள் என்ன பிரதி உபகாரஞ் செய்யப்போகிறோம்?" என்று வாழ்த்தினார்கள். இந்த ஆண்டிச்சி அம்மாள் நல்ல அந்தஸ்திலிருந்து மெலிந்துபோனதாகச் சில குறிப்புகளால் தெரிய வந்தபடியால், அவளுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும்படி வேண்டிக்கொண்டோம். அவள் எங்களைப் பார்த்து "என்னுடைய சரித்திரம் மகா துயரத்துக்குரியது. நீங்கள் சந்தோஷமாயிருக்கிற இந்தச் சமயத்தில் என்னுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லி உங்களைத் துக்கப்படுத்த எனக்கு மனமில்லை. ஆயினும் உங்கள் வேண்டுகோளின்படி என்னுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன்" என்று சொல்லத் தொடங்கினாள்.

'' நான் ஒரு தனவான் வீட்டிலே பிறந்து தனவான் வீட்டிலே வாழ்க்கைப்பட்டேன்.
நான் பிறந்த இடம் புதுவை மாநகர். புகுந்த இடம் பொன்னகரி, என் தாயார் இறந்த
பிற்பாடு என் தகப்பனார் இதற்குப் பதினாறு வருஷத்திற்குமுன் இராணுவ வகுப்பில்
தளகர்த்தராயிருந்த என்னுடைய அத்தைமகனுக்கு என்னைப் பாணிக்கிரகணம்
செய்து கொடுத்தார். எனக்குக் கலியாணமாகி நான் புருஷன் வீட்டிற்குப் போன
உடனே தூர தேசத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த என்னுடைய நாத்தனார் புருஷன்
பிராணலிங்யாகம் ஆனதாகச் சமாசாரம் வந்தபடியால், என் மாமியார் அந்த
ஊருக்குப் போய்விட்டாள். அவள் திரும்பி வரப் பத்து மாதம் சென்றது. அந்தப்
பத்துமாத காலமும் நானும் என்னுடைய பர்த்தாவும், தேகமும் சீவனும போலவும
கரும்பும் ரசமும் போலவும் அதிகப் பிரீதியாக வாழ்ந்தோம். எங்களுடைய சந்தோஷம்
நீடித்திருந்தால் இந்த உலகமே சதமென்று நாங்கள் எண்ணிவிடுவோம் என்றோ,
அல்லது வேறென்ன காரணமோ, எங்களுடைய சந்தோஷத்தைக் கடவுள் மாற்றிவிட்
டார். எப்படியென்றால் பத்து மாதத்திற்குப் பிறகு என்னுடைய மாமியும் அமங்கலி
யாய்ப்போன அவளுடைய மகளும் வந்து சேர்ந்தார்கள. அவர்கள் எங்களுடைய
கிருகத்தில் வந்து பிரவேசித்தது கிரகசாரமே வந்து பிரவேசித்தது போல் ஆயிற்று.
அவர்கள் வந்து நுழைந்தபோது நானும் என் பார்த்தாவும் அதிக நேரமாகச் சல்லாபித்
துக்கொண்டிருந்தோம். அதைக் கண்டவுடனே அவர்களுக்குக் கோபம் பொங்கி
அவர்கள் எங்களைப் பார்த்த குரூரமான பார்வை ஆயிரங் கத்தி வெட்டுக்குச் சமானமா
யிருந்தது. அந்தப் பார்வையில் நாங்கள் பட்டுப் போகாமற் பிழைத்தது யார் செய்த
புண்ணியமோ, தெரியவில்லை. நான் அவர்களைக் கண்டவுடனே அவர்களுக்கு நமஸ்
காரஞ் செய்து அப்பாலே போய்விட்டேன். என் மாமியார் என் பர்த்தாவை நோக்கி
நான் உன் தகப்பனாரை விவாகஞ் செய்து இருபதுவருடம்வரைக்கும் மங்கிலியஸ்திரீயா
யிருந்தேன். அந்த இருபது வருஷ காலத்திலும் இரண்டு வார்த்தைகள கூட என்னுடைய
நாயகரிடத்தில் நான் பேசி அறியேன். புருஷன் வீட்டில் வந்து அடி வைத்த உடனே,
நாத்தனார் புருஷனைத் தின்று விட்டவள் இடத்தில் உனக்குப் பேச்சா ? என்றாள்.
உடனே என் பர்த்தா நாத்தனார் புருஷன் இறந்துபோனால் என் பெண்சாதி என்ன
செய்வாள் ? நான் என் பெண்சாதி இடத்திலே பேசினேனே தவிர, அந்நிய ஸ்திரீயிடத்
தில் பேசவில்லையே என்றார். இதைக் கேட்ட உடனே அந்தச் சிறுக்கி உனக்கு
இவ்வளவு பேசக் கற்றுக் கொடுத்து விட்டாளா ? என்று என் மாமி குதித்த குதிப்பும்
ஆடின ஆட்டமும், சதுருக்கு விட்ட தேவடியாள் கூட ஆடமாட்டாள். என்னுடைய
நாயகர் மானி ஆதலால், ஊர் சிரிக்கும் என்று பயந்து ஒன்றும் பேசாமல் இருந்துவிட்டார்.
அன்று முதற் பல நாள் வரைக்கும் என் மாமியார் வாயும், நாத்தனார் வாயும் ஓயவே
யில்லை. அவர்கள என்னுடைய கொட்டத்தை அடக்க வேண்டுமென்று இச்சித்துக்
கொண்டு வேலைக்காரர்களையெல்லாந் தள்ளி விட்டுச் சகல வேலைகளையும் நான்
செய்யும்படி என் தலைமேலே சுமத்தினார்கள். என் பர்த்தாவுக்கு அமுது படைத்தல்,
தாம்பூலங் கொடுத்தல் முதலிய வேலைகளையும் நான் செய்கிறதாயிருந்தால், என்
னுடைய சிரமங்களுக்கு ஒரு பரிகாரமாயிருக்கும். அந்த வேலைகளை எல்லாம் அவர்கள்
வகித்துக்கொண்டு கஷ்டமான வேலைகளை எல்லாம் என் பங்கில் வைத்துவிட்டார்
கள். எல்லோரும் சாப்பிட்ட பிறகு அவர்களுடைய உச்சிஷ்டத்துக்காக நான் காத்திருக்க
வேண்டுமே அல்லாது, எனக்குப் பசித்தபோது நான் சாப்பிடக் கூடாது. அந்த உச்சிட்ட
மும் பாதி வயிற்றுக்குக்கூடப் பற்றுகிறதில்லை. என் மாமியும் நாத்தியும் வந்த நாள்
முதல் நானும் என் புருஷனும் பேசுவது குதிரைக் கொம்பாகிவிட்டது. நான் ஒரு பக்கத்
திலும் அவர் ஒரு பக்கத்திலும் இருப்பதால் நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக்கூடாம
லும், நயன பாஷைக்குக்கூட இடமில்லாமலும் போய்விட்டது. இராக்காலங்களில்
என்னுடைய பர்த்தாவின் படுக்கை அறைக்குள் நான் பிரவேசிக்காதபடி, அந்த அறையின்
வாசற்படி ஓரத்தில் தாயும் மகளும் படுத்துக்கொண்டு, ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் பாராக்
கொடுக்கத் தலைப்பட்டார்கள்.''

'' இவ்வளவு துன்மார்க்கங்களுக்கும் இடங்கொடுத்துக் கொண்டு என் கணவர்
உபேக்ஷையாயிருப்பது எனக்கு மன வேதனையாயிருந்தாலும், அவர் மானத்துக்குப்
பயந்து மௌனமாயிருக்கிறாரென்றும் அவருக்கு என்னிடத்திலிருக்கிற அன்பு குறையா
தென்றும், எண்ணி நான் சகல கஷ்ட நிஷ்டூரங்களையும் பொறுமையுடன் சகித்தேன்.
அப்படியிருக்க என் மாமியும் நாத்தியும் சில விபசாரிகளை அடிக்கடி வீட்டுக்கு வர
வழைத்து அவர்களுக்கும் என் பர்த்தாவுக்கும் சிநேகிதத்தை உண்டுபண்ணச் சர்வ
பிரயத்தனஞ் செய்தார்கள். என்னுடைய கணவர் சொந்த ஸ்திரீயினிடத்திலே பேசக்
கூடாதென்று விலக்கி, அந்நிய ஸ்திரீகளுடன் சகவாசஞ் செய்யும்படி முயற்சி செய்த
என்னுடைய மாமியும் நாத்தியும் எப்படிப்பட்ட பொல்லாதவர்களாயிருக்க வேண்டு
மென்று நீங்களே உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். இந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் தூர
தேசத்திலிருக்கிற என் தகப்பனாருக்கு நான் கடித மூலமாகத் தெரிவித்தால் உடனே
பரிகாரங் கிடைத்திருக்குமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. என் பாட்டனார் இறந்த
பிறகு என் தகப்பனாரே அவருடைய தங்கையாகிய என் மாமியை வளர்த்து, விவாகஞ்
செய்து கொடுத்ததுந் தவிர அவள் விதந்துவான பிறகும் அவரே அவளையும் அவள்
பிள்ளையாகிய என் பர்த்தாவையும் நெடுங்காலம் ஆதரித்து வந்தபடியாலும், அவர்
துஷ்ட கண்டகர் ஆனபடியாலும் அவரைக் கண்டால் கருடனைக் கண்ட பாம்புபோல்
என்னுடைய மாமியும் நாத்தியும் அடங்குவார்களென்பது நிச்சயமே. ஆயினும் புருஷன்
வீட்டில் நடக்கிற கொடுமைகளைத் தகப்பனுக்குத் தெரிவிப்பது பதிவிரதைகளுக்குத்
தகுதி அல்லவென்று கலகத்துக்கு ஆஸ்பதம் ஆகுமென்றும் நினைத்து, நான் என்னுடைய
வருத்தங்களை எல்லாம் என் தகப்பனாருக்குக் கடிதம் எழுதாமல் இருந்துவிட்டேன்.

என்னுடைய வருத்தங்களை எல்லாம் என் புருஷனுக்கு எவ்வகையிலாவது தெரிவிக்கிறதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒருநாள் நடுச்சாமத்தில் எல்லாரும் தூங்கின பிற்பாடு நான் எழுந்து சத்தஞ்செய்யாமல் என் பர்த்தாவின் படுக்கை அறைக்கு நேரே போனேன். அந்த அறையின் வாசற்படி ஓரத்தில் இரண்டு காவற்காரிகளும் படுத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய காவலைக் கடந்து உள்ளே போகிறதற்காக அவர்கள் இருவரையும் ஒரே தாண்டாய்த் தாண்டினேன். உடனே என் சேலை தடுக்கி அடியற்ற மரம்போல அவர்கள் மேலே விழுந்துவிட்டேன். அப்போது இருட்டாயிருந்ததால் அவர்கள் என்னைக் கையாலே தடவிப்பார்த்து நான்தான் என்று கண்டுபிடித்துக்கொண்டு என்னை அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் என்னைப் பிடித்த பிடியை விடாமல் அடித்தபடியால் நான் அடி பொறுக்கமாட்டாமல் நகத்தால் அவர்களைக் கீறினேன். அவர்கள் தங்களுடைய நகங்களால், தங்களைத் தாங்களே அதிகமாகக் கீறிவிட்டுக்கொண்டு, எங்களை வந்து கொல்லுகிறாள் என்று கூவினார்கள். உடனே என் கணவர் விழித்துக்கொண்டு தீபத்துடன் எங்களிடம் ஓடிவந்தார். என்னைப் பார்த்தவுடனே உன்னுடைய அறையை விட்டு இங்கே நீ ஏன் வந்தாய்? என்று கேட்டார். நான் உண்மையான காரணத்தைச் சொல்ல வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு, கள்ளப் புருஷன் வீட்டுக்குப் போய் அகப்பட்டுக் கொண்டவள் போல விழித்தேன். அந்த நீலிகள் இருவரும் அவர்களுடைய காயங்களை என் புருஷனுக்குக் காட்டி என்னைப் பேய் பிடித்திருக்கிறதென்றும், அல்லது பயித்தியமாவது என்னைப் பிடித்திருக்க வேண்டுமென்றும் சாதித்தார்கள். என் கணவரும் அப்படியே அபிப்பிராயப்பட்டு என்னைத் தள்ளிக்கொண்டு போய் என்னுடைய அறைக்குள்ளாக விட்டுக் கதவை இழுத்துச் சாத்தி வெளிப்பக்கத்தில் நாதாங்கி போட்டுவிட்டார். நான் புருஷனைப் பார்க்கப் போய் இப்படி வந்து சம்பவித்ததே என்று நினைத்து, அந்த இரா முழுவதும் நான் அழுத கண்ணீர் அறை முழுவதும் நிறைந்துவிட்டது. மறுநாள் விடிந்த உடனே வைத்தியர்களும், மந்திரவாதிகளும் வந்து கூடிவிட்டார்கள். வைத்தியர்கள் எல்லாரும் எனக்குப் பைத்தியமென்று சாதித்தார்கள். மந்திரவாதிகள் எல்லாரும் எனக்குப் பேய் பிடித்திருக்கிறதென்று வாதித்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் என்னை நூற்றெட்டுப் பேய் பிடித்திருக்கிறதென்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட உடனே என்னை அறியாமலே எனக்கு கோபம் ஜனித்து அவ்விடத்திற் கிடந்த ஒரு கல்லை எடுத்து அவன் மேலே எறிந்தேன். என்னைப் பேய் பிடித்திருக்கிறதென்பதற்கு இது பிரத்தியட்சமான ருசு ஆகிவிட்டது. உடனே என்னைப் பிடித்துக் கைவிலங்கு கால விலங்கு போட்டு என் தலையைச் சிரைத்து வைத்தியர்கள் ஒரு பக்கத்திலும், மந்திரவாதிகள் ஒரு பக்கத்திலும் எனக்குச் செய்த சித்திராக்கினைகளை விவரிக்க என்னுடைய ஒரு வாய் போதாது. நான் அவர்களைப் பார்த்து ஒரு உயிர்க்கு இத்தனை எமன்கள் வேண்டுமா? எனக்குப் பைத்தியமுமில்லை, பேயுமில்லை. என்னை வீணாக ஏன் வாதிக்கிறீர்கள்? என்று அவர்களுக்கு இரக்கம் உண்டாகும்படி நான் கற்ற வித்தைகளை எல்லாம் காட்டினேன். நான் சொல்வதெல்லாம் எனக்குப் பிரதிகூலமாய் முடிந்ததே தவிர யாதொரு அனுகூலத்தையுஞ் செய்யவில்லை.''

''நான் புருஷனோடு கூடியிருந்த காலத்தில் எனக்குக் கர்ப்பம் உண்டாகி, அப்போது எனக்குத் தெரியாமலிருந்து இப்போது சில கர்ப்பச் சின்னங்கள் தோன்றினபடியால் கர்ப்பிணியாயிருக்கிற எனக்கு மருந்துகள் கொடுப்பது சரியல்லவென்று வைத்தியர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். நான் கர்ப்பிணியென்று தெரிந்த மாத்திரத்தில், என்னுடைய மாமியும் நாத்தியும் அவர்களுடைய புருஷர்கள் அன்றைக்குத்தான் இறந்ததுபோல கரைகாணாத துக்க சாகரத்தில் அமிழ்த்தி முன்னையைப் பார்க்கிலும் நூறு மடங்கு அதிகமாக என்னைப் பகைக்க ஆரம்பித்தார்கள். என்னுடைய கர்ப்பம் அழியத்தக்க ஒளஷதப் பிரயோகஞ் செய்ய அவர்கள் யத்தனமாயிருக்கையில் ராக்ஷதனுக்குப், ஒரு புரோக்ஷிதன் உண்டு என்பதுபோல், என்னுடைய மாமியாரை அடக்கத் தக்க சுவாமியார் ஒருவர் வந்து சேர்ந்தார். அவர் யாரென்றால் என்னுடைய தகப்பனார்தான். அவர் என்னுடைய அலங்கோலத்தைப் பார்த்த உடனே உள்ளங் கலங்கி, என்னைக் கட்டிக்கொண்டு கதறினார். பிற்பாடு எனக்குப் பைத்தியமா அல்லவாவென்று நிச்சயிக்கும் பொருட்டு, என்னைப் பார்த்துப் பல கேள்விகள் கேட்டார். அவைகளுக்கு நான் தகுதியான மறுமொழி சொன்னதும் தவிர நடந்த காரியங்களை எல்லாம் சுருக்கமாக அவருக்குத் தெரிவித்தேன். என் மாமி, நாத்திகளின்மேல் அதிகமாக ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் தர்மக்கோளாக அவர்கள் செய்த இரண்டொரு காரியங்களை வெளிப்படுத்தினேன். எனக்குப் பைத்தியமுமில்லை, பேயுமில்லை என்று என் தகப்பனார் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு என் கைவிலங்கு, கால் விலங்குகளை வெட்டிவிட ஆரம்பித்தார். உடனே என் மாமியார் ஓடிவந்து அண்ணா, நீங்கள் செய்வதை யோசித்துச் செய்யுங்கள், விலங்கை நிவர்த்தி செய்தால் அவள் யாரையாவது உபத்திரவஞ் செய்வாளே என்றாள். இதைக் கேட்ட உடனே என் தகப்பனார் கோபாதிக்கராய் என் மாமியாரை எட்டி உதைத்தார். அவள் எட்டுக் குட்டிக்கரணம் போட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தாள். நான் உடனே என் தகப்பனாருடைய காலைப் பிடித்துக்கொண்டு எய்தவனை நோகாமல் அம்பை நோவது போல் எல்லாங் கடவுள் செயலாயிருக்க என் மாமியாரைக் கோபித்துப் பிரயோசனம் என்ன? நான் ஏதோ துஷ்கிருத்தியஞ் செய்ததற்காகக் கடவுள் என்னைத் தண்டித்தார். என்னுடைய அத்தையை மொத்த வேண்டாம் என்று பிரார்த்தித்தேன். அவர் உடனே என்னை நோக்கி அவள் ஆதியில் பெண் கேட்டபோது அவளுடைய துர்க்குணங்களைப்பற்றியே பெண் கொடுக்க நிராகரித்தேன். அவள் மறுபடியும் ஆயிரந்தரம் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டதினாலும், சகோதர பாசத்தினாலும், கிளியை வளர்த்துப் பூனை கையிலே கொடுத்தது போல உன்னை விவாகம் செய்து கொடுத்தேன். அதற்கு வந்த லாபம் இதுதான் என்றார். அந்தச் சமயத்தில் என் கணவர் வந்து.

என் தகப்பனாருக்கு நமஸ்காரஞ் செய்தார். அவரை என் தகப்பனார் பார்த்து நீ சௌரியவானென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு, உன் வீட்டுப் பெண்டுகளை அடக்கத் திறமையில்லாமல் என்னை வரும்படி, பல கடிதங்களை அனுப்பினாய். இரண்டு துர்ப்பலமுள்ள ஸ்திரிகளை அடக்கச் சக்தி இல்லாத நீ யுத்தரங்கத்தில் உன்னுடைய சத்துருக்களை எப்படிச் செயிப்பாய் என்று பரிகாசஞ் செய்தார். என் புருஷன் என் தகப்பனாருக்குக் கடிதம் எழுதி வரவழைத்ததாக என் தகப்பனாருடைய வார்த்தைகளால் வெளிப்பட்டபடியால் என் புருஷன்மீது எனக்குண்டாயிருந்த மனஸ்தாபங்களெல்லாம் ஒரு நிமிஷத்தில் பறந்துவிட்டன. என் தகப்பனாரும் பர்த்தாவும் என் விலங்குகளைத் தறித்து என் மாமியார் எனக்கு நியமித்திருந்த காராக்கிருகத்தினின்று என்னை விடுதலை செய்தார்கள். உடனே வைத்தியமும் தொலைந்தது பைத்தியமும் தொலைந்தது. பேயும் பறந்தது, நோயும் பறந்தது. நான் பழையபடி என் பர்த்தாவை அடிக்கடி சந்திக்கவும், அவருடன் சம்பாஷிக்கவும் ஆரம்பித்தேன். இராக்காலங்களில் என் பர்த்தாவினுடைய பள்ளி அறைக்கு என் மாமியும், நாத்தியும் செய்து வந்த காவலும் ஒழிந்தது. என்னுடைய ஆவலும் ஒழிந்தது. அவர்களிருவரும் என் பிதா வந்தது முதல் பெட்டிப் பாம்புபோல் அடங்கினார்கள். என்னுடைய கர்ப்பம் நாள் தோறும் முதிர்ந்து பத்தாம் மாதத்தில் பாலசூரியன் போல் ஒரு பாலனைப் பெற்று, நான் மனோரம்மியமாயிருக்கும்போது மறுபடியும் ஒரு தௌர்ப்பாக்கியம் எனக்கு நேரிட்டது. அதென்னவெனில் இராஜாங்கத்தாருக்கும் அவர்களுடைய சத்துருக்களுக்கும் தூர தேசத்தில் யுத்தம் நேரிட்டதால் அந்த யுத்தத்துக்கு உடனே போகும்படி என் பர்த்தாவுக்கு உத்தரவு வந்தது. தண்டிலே போனால் இரண்டிலே ஒன்றாதலால் அந்த உத்தரவைக் கண்ட உடனே, எங்களுக்கெல்லாம் பெரிய இடி விழுந்ததுபோல் இருந்தது. என்னுடைய பர்த்தா சண்டைக்குப் போய்த் திரும்பிவருகிறவரையில் என்னையும் என் பிள்ளையையும், என் தகப்பனார் தம்முடைய ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சம்ரக்ஷிப்பதாகச் சொன்னார். அதற்கு என் புருஷன் சம்மதித்து, அவரும் எங்களோடு கூடப் பிரயாணப்பட்டு, என்னையும் என் பிள்ளையையும் என் தகப்பனார் வசத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டு எங்களிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு யுத்தத்துக்குப் போனார். அவர் போன பிற்பாடு சில காலம் வரையில் அவரிடத்திலிருந்து எங்களுக்குக் கடிதங்கள் வந்து, பிற்பாடு என்ன காரணத்தைப் பற்றியோ கடிதம் வராமல் நின்றுபோய் விட்டது. எனக்குப் பிள்ளைமட்டும் இல்லாமலிருக்குமானால் என் பர்த்தா பிரிந்த உடனே என் பிராணமும் பிரிந்து போயிருக்கும். புத்திரவாஞ்சையே என் பிராணன் போகாதபடி தடுத்துவிட்டது. என் பிள்ளை என் பர்த்தாவினுடைய சாயலாக இருந்தபடியால், பிள்ளை முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து, புருஷனைப் பிரிந்த சோகத்தை ஒருவாறு மாற்றினேன். என் தகப்பனாருக்குப் புருஷப் பிரஜை இல்லாதபடியால் என் பிள்ளையை அவர் பிள்ளைபோல் அதிக பட்சமாக வளர்த்து இளமைப்பருவத்திலே வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தார். அந்தப் பிள்ளைக்குப் பத்து வயது நடக்கும்போது அநேக ஆபரணங்களைத் தரித்துக் கொண்டு ஒரு நாள் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளை வீட்டுக்குத் திரும்பி வரவில்லை. உடனே என் தகப்பனாரும் வேலைக்காரர் முதலானவர்களும், வீதி வீதியாக ஓடிப் பிள்ளையைத் தேடினார்கள். பிள்ளையும் அகப்படவில்லை, பிள்ளையைத் தேடிப்போன என் தகப்பனாரும் வரவில்லை. வேலைக்காரர்கள் பல நாள் வரையில் பல இடங்களில் தேடிப் பார்த்தும் என் பிள்ளையும், தகப்பனாரும் அகப்படவில்லை. நான் பிள்ளையையும் இழந்து, பிதாவையும் இழந்து தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, என் புருஷனும் சண்டையில காயப்பட்டு இறந்து போனதாகச் சமாசாரம் வந்தது. நான் உடனே நெருப்பில் விழுந்த புழுப்போன்று துடித்துக் கீழே விழுந்து புலம்பி அழுதேன். அன்று முதல் நெடுநாள் மட்டும் நான் சித்த ஸ்வாதீனமில்லாமலிருந்து பிறகு என் பந்துக்களுடைய முயற்சியால் சித்தப் பிரமை தீர்ந்து பிழைத்துக் கொண்டேன். நான் என்னுடைய புருஷனைப் பிரிந்து இப்போது பதினைந்து வருஷமாகிறது. எனக்குப் பிராணபதமான அந்த மூவரும் இறந்து போயும், இறவாமலிருக்கிற என்னுடைய உயிர் எவ்வளவு வல்லுயிராயிருக்கவேண்டும்? நான் என்னை மாய்த்துக்கொள்ளலாமென்று பல சமயங்களில் நினைத்தேன். ஆனால் தற்கொலை செய்வது பரம பாதகமென்றும், அதைச் செய்கிறவர்களுக்கு நரகப் பிராப்தியென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறபடியால் நான் என் பிராணனை விடாமல் தாங்கிக் கொண்டு திரிகிறேன். என் மாதா பிதாக்களும், புருஷனும் பிள்ளையும் தர்மிஷ்டர்களானதால் அவர்கள் மோக்ஷசாம்பிராச்சியம் அடைந்திருப்பார்களென்பது நிச்சயமே. அந்த இடத்துக்கு நானும் போய்ச்சேர வேண்டுமென்று சர்வ நாயக கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். உலகத்தில் எனக்கு ஒரு அபேக்ஷையும் இல்லாதபடியால், என்னையும் ஒருவரும் விரும்பாதபடி ஆண்டிச்சி போல் வேஷம் பூண்டுகொண்டு, இதற்குப் பத்து நாழிகை வழி தூரமான என் சிறிய தாயார் வீட்டில் வந்திருக்கிறேன். அதற்குச் சமீபமான ஒரு தனி மண்டபத்தில் நான் கடவுளை நோக்கித் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, மாதர் சிரோமணியாகிய ஞானாம்பாள் வந்து அடைக்கலம்புகுந்தாள். இதுதான் என் சரித்திரம் என்றாள்.''

ஆண்டிச்சியம்மாளின் சரித்திரத்தைக் கேட்டு அனுதாபப்படாதவர்கள் யாரும் இல்லை.

17. போர்வீரர்களின் வரவு குற்ற விசாரணை. ஆண்டிச்சியம்மாள் ஆர்வலனைக் காணுதல்.

ஞானாம்பாள் தப்பி வந்த சமாசாரம் என்னுடைய தாய் தந்தையர் கேள்விப்பட்டு, அவளைப் பார்க்கும் பொருட்டு மறுநாள் உதய நேரத்துக்குப் பனம்பளளி கிராமத்துக்கு வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்ட உடனே சம்பந்தி முதலியார் சந்தோஷ சித்தராய்ச் சொல்லுகிறார். உங்களுடைய புத்திர சிரோமணியால் எங்களுடைய அருமைக் குமாரத்தியை நாங்கள் மறுபடியும் கண்டோம். அவளை இன்னும் இரண்டு நாள் வரைக்கும் காணாமலிருப்போமானல், எங்களுடைய உயிரைக் காணமாட்டோம். நாங்கள் குடும்பத்துடன் மாண்டுபோயிருப்போம். உங்கள் குமாரனே எங்களுக்குக் குடும்பப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தான். ஞானாம்பாளுடைய சரீரம் அவனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டபடியால் அந்தச் சரீரத்தை அவனுக்கே தத்தம் செய்ய யோசித்திருக்கிறேன். இதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் ? என்று கேட்டார். உங்களுடைய இஷ்டப்படி நடக்கக் காத்திருக்கிறோம் என்று என்னுடைய தாய் தந்தையர்கள் சொன்னார்கள். கலியாணத்தை இனித் தாமதப்படுத்தக் கூடாதென்றும் சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது வீட்டுக்கு வெளியில் யுத்தம் நடப்பதுபோல் பெரிய இரைச்சலும் சப்தமும் கேட்டு நாங்கள் உடனே வெளியே ஓடிப் பார்த்தோம். அனேக சிப்பாய்களும் சேவகர்களும் உருவின கத்தி முதலிய ஆயுதங்களுடனே வந்து எங்கள் வீட்டை வளைத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களுடன் கூட ஒரு பெரிய குதிரையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு வந்த சுதேசியான ஒரு உத்தியோகஸ்தர் அதிக கோபத்துடன், பிரதாப முதலி யென்பவன் யாரென்று கேட்க நான்தானென்று அவருக்கு எதிரே போனேன். என்னைப் பிடித்துக் கட்டும்படி உத்தரவு கொடுத்தார். உடனே என் தகப்பனாரும் சம்பந்தி முதலியாரும் ஓடிவந்து அந்தப் பிள்ளையைக் கட்ட வேண்டிய காரணம் என்ன ? அவன் என்ன குற்றம் செய்தானே ? என்று கேட்டார்கள். உடனே எங்கள் பந்துக்கள், வேலைக்காரர்கள், அந்தக் கிராமத்துக் குடிசள் முதலான இருநூறு ஜனங்கள் கூட்டங் கூடினதை அந்த உத்தியோகஸ்தர் கண்டு பயந்து, என்னைக் கட்ட வேண்டாமென்று உத்தரவு கொடுத்து தெருத் திண்ணைமேல் உட்கார்ந்து கொண்டு, என்னைப் பார்த்து ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தனாகிய தாசில்தாரை நிஷ்காரணமாய் நீர் கொலை செய்துவிட்டதால், அதைப்பற்றிய விசாரிக்க வந்திருக்கிறோம். நீர் என்ன சொல்லுகிறீர் ? என்று கேட்டார். இதைக் கேட்ட உடனே எனக்குத் தைரியம் உண்டாகி, ஞானாம்பாள் விஷயத்தில் அந்தத் தாசில்தார் செய்த அக்கிரமங்களை எல்லாம் ஆதியோடந்தமாகத் தெரிவித்தேன். உடனே அவர் " நீர் சொல்வதற்குச் சாட்சிகள் உண்டா ? என்று வினவினார். சாட்சிகள் இருக்கிறார்களென்று சொல்லி, நான் பிடித்து வைத்திருந்த இரண்டு சேவகர்களையும் அவர் முன்னே கொண்டு வந்து விட்டேன். அவர்கள் ஒரு காரியத்தையும் மறைக்காமல், சகல சங்கதிகளையும் விபரமாய்ச் சொல்லி வாக்குமூலம் எழுதிவைத்தார்கள். பிற்பாடு ஞானாம்பாளைத் திரை மறைவில் இருக்கச் சொல்லி அவளையும் அவருடன் கூடவந்த ஆண்டிச்சி அம்மாளையும் விசாரித்தார். கடைசியாய் அவர் உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு, என்னை நோக்கிச் சொல்லுகிறார். தாசில்தாரையும் அவருடைய நேசனையும், நீர் நிர்நிமித்தமாய்க் கொலை செய்ததாக மட்டும் பிரஸ்தாபமே தவிரத் தாசில்தார் செய்த அக்கிரமங்களை ஒருவரும் தெரிவிக்கவில்லை. இப்போதுதான் உண்மை வெளியாயிற்று. தகுந்த அந்தஸ்துள்ள ஒரு கன்னிப் பெண்ணை, அந்தத் தாசில்தார் பலவந்தமாய்க் கொண்டு போவதும், பிற்பாடு அந்தப் பெண் தப்பி ஓடும்பொழுது மறுபடியும் அவன் தொடர்ந்து, பலாத்காரம் செய்ய யத்தனப்பட்டதும் பெரிய அக்கிரமம் அந்தப் பெண்ணை தேடிக் கொண்டுபோன உம்மை, அவனும் அவனுடைய நேசனும் கத்தி உருவி வெட்ட வந்தபடியால், உமது பிராணனை ரக்ஷித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, அந்தத் துஷ்டர்களைக் கொலை, செய்ய வேண்டிய அகத்தியமாயிருந்தது. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் உம்மிடத்தில் யாதொரு குற்றமுமில்லை. ஜனங்களுடைய க்ஷேமத்துக்காகத் தாசிலாக நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் கொடியன் அவனுடைய அதிகாரத்தை துர்விஷயத்தில் உபயோகப்படுத்தினபடியால், அவன் ராஜ தண்டனைக்கும், தெய்வ தண்டனைக்கும் பாத்திரனாக இருக்கிறான். தெய்வ தண்டனை முந்திக்கொண்டபடியால், ராஜ தண்டனைக்கு இடமில்லாமற் போயிற்று. ஆகையால் நீர் நிர்தோசியென்று மேலான அதிகாரிகளுக்கு விஞ்ஞாபிக்கப்படும் " என்றார். இதைக் கேட்டவுடனே எங்களுக்கெல்லாம் தேகத்தை விட்டுப் பிரிந்துபோன உயிர் மறுபடியும் திரும்பி வந்ததுபோல் ஆனந்தம் உண்டாயிற்று. உடனே அந்தக் கனவான் விசாரணையான விவரங்களைக் கண்டு ஒரு விஞ்ஞாபனப் பத்திரிகை யெழுதி, அதைச் சில சேவகர் கையிலே கொடுத்துக் கலெக்டரிடத்திற் கொடுக்கும்படி அனுப்பினார்.

அதற்குப் பிறகு அந்தக் கனவான் அவருடன் வந்த போர் வீரர்களை நோக்கி " நீங்கள் போய்க் கூடாரத்தில் இருங்கள், நான் சீக்கிரத்தில் வருகிறேன்" என்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் போன பிற்பாடு அவர் ஏதோ பெருந்துயரத்தைக் கொண்டிருப்பதாக அவருடைய முகக்குறியினால் விளங்கிற்று. அவர் எங்களைப் பார்த்து " திரை மறைவில் விசாரிக்கப்பட்ட இந்த வீட்டு அம்மாமார்களை நான் கண்ணாலே பார்க்க வேண்டியது முக்கியமாயிருக்கிறது. அவர்களை நான் பார்க்கலாமா என்று கேட்டார். உடனே சம்பந்தி முதலியார் அவரை நோக்கி " உங்களைப் பார்த்தால் மகா உத்தம புருஷராகத் காணப்படுகின்றது. நீங்கள் எங்களுடைய பெண்டுகளைப் பார்க்கத் தடையில்லை " என்று சொல்லி ஞானாம்பாளையும், ஆண்டிச்சி அம்மாளையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து அவர் முன்பாக விட்டார். அவர்

ஞானாம்பாளை அதிகமாய்க் கவனிக்க வில்லை. ஆண்டிச்சி அம்மாளை மட்டும் அதிக கவனமாக உற்றுப் பார்த்தார். அந்த அம்மாளும் அவரைச் சற்று நேரம் உற்றுப் பார்த்து " ஆ என் பிராண நாயகரே" என்று அலறிக்கொண்டு அவருடைய பாதத்தில் விழுந்தார். உடனே அவர் அவளை வாரித் தூக்கி இந்தப் பஞ்சைக் கோலத்தோடு, உன்னைப் பார்க்கவா வந்தேன்? என்று கண்ணீர் மழை சொரிந்தார். அவருடைய துக்கம் சிறிது மாறி பிற்பாடு அவர் எங்களைப் பார்த்து இவள் என்னுடைய பத்தினி இவளை நான் திரைமறைவில் விசாரித்தபோது, என் பெண்சாதியினுடைய குரலாயிருந்தபடியால், அவளை நான் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். இவள் என் பெண்சாதி என்பது நிச்சயந்தான் எங்களுடைய சரித்திரத்தைக் கேள்விப்பட்டீர்களா? என்றார். நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம் என்றோம். அவர் எங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். நான் இவளைப் பிரிந்த பிறகு பல தேசங்களுக்குப் போய் சத்துருக்களுடன் யுத்தஞ் செய்தேன். ஆரம்பத்திலே கொஞ்சம் அபஜயம் நேரிட்டாலும் அந்தத்தில் விஜயலட்சுமி எங்கள் பங்கில் இருந்தாள். நான் சிலநாள் வரைக்கும் இவளுக்குக் கடிதங்கள் அனுப்பிக் கொண்டு வந்தேன் மத்தியில் நான் குண்டுபட்டு, நெடுநாள் வைத்திய சாலையில் இருந்தபடியால் கடிதம் எழுதத் தப்பிப்போய் விட்டேன். அப்போது நான் பிழைப்பேனென்று ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் இறந்துபோனதாகவும், எங்கும் பிரஸ்தாபமாகி விட்டது. நான் இந்தத்தடவை பிழைத்தது புனர்ஜன்மந்தான். நான் சண்டைமுடிந்து திரும்பி வந்தவுடனே கவர்ன்மெண்டார் என்னுடைய சௌரியத்தை மெச்சிக்கொண்டு எனக்குச் சேனாதிபதி உத்தியோகம் கொடுத்தார்கள். என்னுடைய பெண்சாதி பிள்ளைகளைப் பார்க்கும் பொருட்டு, நான் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு புதுச்சேரிக்குப் போனேன். அங்கே என் பிள்ளை காணாமற்போனதாகவும், அவனைத் தேடிக்கொண்டு போன என்னுடைய மாமனாரும் திரும்பி வரவில்லையென்றும் அந்தச் சமயத்தில் நான் இறந்துபோனதாகச் சமாசாரம் வந்தபடியால் இவள் சித்தம் பேதித்து நெடுநாள் வியாதியாயிருந்ததாகவும் பிற்பாடு இவள் போன இடம் தெரியவில்லையென்றும் கேள்விப்பட்டு நான் பட்ட துயரம் இவ்வளவென்று சொல்லிமுடியாது. நான் சண்டையில் மாண்டுபோகாமல் இந்தத் துக்கங்களை அனுபவிக்கவா வந்தேனென்று புலம்பிக்கொண்டு பல ஊர்களைத் தேடிப்பார்த்து வரும்போது, வழியில் எனக்கு இஷ்டமான ஒரு கலெக்டரைப் பார்க்கப்போனேன். அவர் தம்முடைய தாசில்தாரை நீங்கள் கொலை செய்துவிட்டதாகவும், நீங்கள் பலவான்களானதால் அநேகம் போர்வீரர்கள் சகிதமாய்ப் போய், உங்களைப் பிடித்து விசாரித்துச் சங்கதிகளைத் தெரிவிக்கும்படியாகவும் உத்தரவு கொடுத்தார். அதற்காக நான் வந்த இடத்தில் தேடிப்போன மருந்து காலில் அகப்பட்டதுபோல், என் பெண்சாதி அகப்பட்டாள். அவள் அகப்படுவதற்கு முன் யார் போனாலும் போகட்டும் பெண்சாதி அகப்பட்டால் போதுமென்று நினைத்தேன். அவள் அகப்பட்டபிறகு பிள்ளையும், மாமனாரும் அகப்படவில்லையே என்கிற ஏக்கம் பெரிதாயிருக்கிறது. மனுஷனுடைய புத்தி ஒன்றிலும் திருப்தி அடைகிறதில்லை என்பதற்கு நானே சாட்சியாயிருக்கிறேன் என்றார்.

துறை செய்திகள்.

1—1—1991 முதல் 31—3—1991 முடிய உள்ள காலத்திற்கான துறை செய்திகள் தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம், எழும்பூர், சென்னை-8.

1.1991—91 ஆம் ஆண்டிற்கு பின்வரும் நபர்கள் உதவி ஆணையராகத் தற்காலிக நியமனம் செய்து அரசு தமது அரசாணை நிலை எண். 328, கல்வி (டபிள்யூ-1), நாள் 11—3—1991-ல் ஆணை வெளியிட்டுள்ளது.

1. திருமதி எச். அம்மணி, ஆராய்ச்சி அலுவலர் மாவட்ட ஆவணக் காப்பகம், கோவை.
2. திரு. வி. ராமகிருஷ்ணன் கண்காணிப்பாளர் (நிலை-ஏ), தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம், சென்னை-8.
3. திரு. வி. வி. விஜேந்திரன் .. கண்காணிப்பாளர் (நிலை-ஏ), தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம், சென்னை-8.

2. அரசாணை வாலாயம் எண். 871 பொது (ஸ்பெஷல்-ஏ) துறை, நாள் 16-3-91-க்கிணங்க, கடலூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. அ. இளங்கோவன், இ.ஆ.ப., தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம் மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சி இயக்குநராக 25-3-1991-ல் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

ஆவண மேலாண்மைப் பயிற்சி, பயிற்சியளிக்கப்பட்ட விவரம் :

21-1-1991 முதல் 1—3—1991 முடிய 84-ஆம் அமர்வில் 20 நபர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

மாவட்ட ஆவணக் காப்பகங்கள் :

1. சேலம் :

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள, வட்டாட்சியர் திருச்செங்கோடு அலுவலகம், ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்காடு அலுவலகங்களிலிருந்து 383 எண்ணிக்கை நிலை முடிவு, ஆவணங்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இக்குறிப்பிட்ட காலாண்டில் 1,550 தாட்கள் செப்பனிடப் பட்டன. மாவட்ட ஆட்சியர், சேலம் அலுவலகத்தின் 1930-ஆம் ஆண்டு பொருளடக்க அட்டவணை பரிசிலனை செய்யப்பட்டு, அவ்வாண்டிற்கு பொருளடக்க அட்டவணை எழுதப்பட்டது.

2. மதுரை :

1982-ல் இக்காப்பகம் துவக்கப்பட்டது முதல் 1990 ஆம் ஆண்டுவரை மதுரை மாநகராட்சி அலுவலகத்தின் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்று மற்றும் நிர்வாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணங்கள் மாற்றப்படாமலிருந்தன. 1990 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் அவ்வலுவலக ஆவணங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு இக்காப்பகத்திற்கு மாற்றத் தக்கவை தெளிவு செய்யப்பட்டன. அத்தகைய ஆவணங்கள் (1913 முதல் 1960 வரையிலான) 601 எண்ணிக்கை 8—3—1991 அன்று இக்காப்பகத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டன.

இக்காலாண்டில் ஆவண மாற்றலின் குறியீட்டு அளவான 500 எண்ணிக்கைக்குக் கூடுதலான அதாவது மொத்தம் 837 நி.மு. ஆவணங்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டன.

இதுவரை இக்காப்பகத்தில் மாற்றப்பட்டுள்ள ஆவணங்களில் 18 அலுவலகங்களின் ஆவணங்களுக்கு பொருள விவர அட்டவணை தயாரிக்கும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள பணி தொடர்ந்து மேற் கொள்ளப்படுகிறது.

3. கோவை :

வரிசை எண்ணும், அலுவலகங்களின் பெயரும். (1)	பெறப்பட்ட ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை. (2)
1. ஆணையாளர், மாநகராட்சி அலுவலகம், கோவை ..	2,600 எண்ணிக்கை.
2. காவல் துறை ஆணையாளர், கோவை மாநகர், கோவை ..	214 ,,
3. வட்டாட்சியர், அவிநாசி, கோவை மாவட்டம்	108 ,,
4. துணை ஆணையர், இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை, கோவை.	24 ,,
மொத்தம் ..	2,946 எண்ணிக்கை.

4. திருச்சி.

இக்காலாண்டில் கூர்ந்தாய்வு செய்வதற்காக் எடுத்துக்கொண்ட ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை.	5,718
கூர்ந்தாய்வு செய்து தேர்ந்தெடுத்த ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை.	531
தேவையில்லாதது என திருப்பி அனுப்பப்பட்ட ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை.	5,187

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆவணக் காப்பகத்தில் கையகப்படுத்தி மையப்படுத்த பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணங்களின் விரங்கள் :—

1. நி.மு. எண். 724/34 :

இந்திய விடுதலைக்கு உழைத்த உத்தமர்களுள் ஒருவராகிய டாக்டர் அன்னி பெசன்ட் அம்மையார் திருச்சிக்கு 23—11—1927-ல் வருகை தந்தபோது திருச்சி நகர சபை அவரை வரவேற்று பாராட்டி வாசித்தளித்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கவிதை வரிகள் கொண்ட வரவேற்புப் பத்திரம் இந்த ஆவணத்தில் கிடைத்துள்ளது.

2. நி.மு. எண். 740/34 :

பெங்களூரில் இருந்த காந்தி அடிகளுக்கு அவர் சேலம் வருகை தருவதை அறிந்து திருச்சிக்கும் வருகை தந்து ரூ. 5 லட்சம் செலவில் புதுப்பிக்க இருக்கும் திருச்சிராபுரம் கோட்டை மார்க்கெட்டிற்கு அடிக்கல் நாட்டி சிறப்பிக்க வேண்டும் என்று திருச்சி நகரசபை டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜன் அவர்கள் மூலம் 16—8—1927-ல் வேண்டுகோள் விடுத்ததும் மகாத்மாவின் ஒப்புதல் பெற்றதும் முன்னர் கோட்டை மார்க்கெட் என்றிருந்ததை பெரிதாகப் புதுப்பித்து "காந்தி மார்க்கெட்" என்று பெயரிட்டுச் சிறப்பிப்பதற்காக 17—9—1927-ல் மகாத்மா காந்தி அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டச் செய்யும் விழாவிற்கான அழைப்பிதழும் நிகழ்ச்சி நிரலும் மகாத்மாவுக்கு திருச்சி நகரசபை வாசித்தளித்த வரவேற்புப் பத்திரமும் இந்த ஆவணத்தில் உள்ளன.

வரவேற்புப் பத்திரத்தில் வரலாற்று நாயகர் தேசப்பிதா மகாத்மாவின் கொள்கைகளை பணிகளைப் பாராட்டியுள்ள வார்த்தைகளும் வரிகளும் வான்புகழ் கொண்ட வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை. சுதந்திரம் எப்போது கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் எதுவுமற்ற அந்நாளில் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருச்சி நகரசபையினால் எழுச்சியும்—முயற்சியும்—துணிவும் அதாவது அரசிடம் மார்க்கெட் அமைக்க ரூ. 5 லட்சம் கடன் பெற்று அந்த மார்க்கெட்டிற்கு காந்தி பெயரைச் சூட்டி காந்தியின் திருக்கரங்களாலேயே அடிக்கல்லையும் நாட்டச் செய்துள்ள தீரமிக்க செயல் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கச் செயல்களில் வரலாறு படைத்த தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது ஆகும்.. வரவேற்பு மடலின் பத்திகள் :

பா
ர
த
மா
தா
ப
த
பே
க
தி

என்று தமிழ்ப்பற்றும் தேசப்பற்றும் மிக்க கோஷம் எழும் வகையில் மிகவும் சாமர்த்தியமாக அறிவு—உணர்வு—தேசபக்தி வெளிப்படும் விதமாக அற்புதமாச அமையப் பெற்றுள்ளன.

3. நி.மு. எண். 1254/34 :

1930-ல் மகாத்மா காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை—சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை நடத்தியதற்காக கைது செய்யப்பட்டு விசாரணை எதுவுமின்றி சிறையில் அடைக்கப் பட்டதைக் கண்டித்து—

திருச்சி நகரசபை
தீர்மானம் நிறைவேற்றியது
பள்ளிகள் - நகரசபை
அலுவலகம்

ஆகியவற்றை 13-6-1930-ல்
மகாத்மாவிற்கு அனுதாபமும்
ஆதரவும் தெரிவிக்கும்
அடையாளமாக மூடச் செய்தது

ஆகிய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க விவரங்கள் இந்த ஆவணத்தில் உள்ளன.

இவற்றை எல்லாம் கண்டித்தும் எச்சரித்தும் விடப்பெற்று அரசு அறிக்கை கொண்ட அரசாணை எண். 2414 எல். அண்ட் எஸ். நாள் 17—6—1930 இதில் பதிவு செய்யப் பட்டும் உள்ளது.

4. நி.மு. எண். 425/35 :

1884-ல் தென்னிந்திய ரயில்வே திருச்சியில் அதன் தேவைகளுக்காக காவேரியில் இருந்து தண்ணீர் பெறும் திட்டம் ஒன்றை கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த திரு. ஓல்தாம் என்பவர் தயாரித்தும்—இதனை திருச்சி நகரசபை சுகாதாரத் துறைப் பொறியாளர் திருச்சி நகரத்திற்கும், ராணுவத்தினருக்கும், சிறைத்துறைக்கும் குடிநீர் கிடைக்கும் விதமாகத் திருத்தி அமைத்தும்—மேற்படி திட்டத்தை அரசு 1888-ல் ஒப்புதல் அளித்தும்—குடிநீர் திட்டச் செலவாக ரூ. 4,44,245-ஐ நகரசபை, ரயில்வே, ராணுவம் மற்றும் சிறை ஆகிய துறைகள் முறையே ரூ. 3,66,535, ரூ. 51,623, ரூ. 20,061, ரூ. 6,126 என்ற வகையில் ஏற்றுக் கொண்டதையும் கழிவுநீரை வெளியேற்றும் செலவினத்தையும் மேற்படி துறைக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட விகிதத்தில் ஏற்றுக்கொண்டதையும் மேலும்—குடிநீர் பெற நிலத்தடி நீர், கிணற்று நீர் இன்னும் பல வழிமுறைகள் மூலம் கழிவுநீர் அகற்ற திட்டப்பெற்ற திட்டங்கள் பற்றியும் தொலை நோக்கில் மிகவும் விரிவாகத் திட்டமிடப்பட்ட விவரங்கள் அடங்கிய அறிய ஆவண ஆகும்.

5. நி.மு. எண். 3669/43 :

திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் உள்ள உலக வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் பிரகதீஸ்வரர் கோயிலில் இருந்து பாழடைந்த உபயோகமற்றது என்று கருதப்பட்ட பலவித அமைப்புகள் கொண்ட கருங்கற்களை லோயர் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காக அகற்றப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறிப்பிட்டு அதனை உடன் தடை செய்யுமாறும்—

பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய புராதன சிறப்பு மிக்கது என்ற பட்டியலில் மேற்படி வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்ட கோவிலைச் சேர்க்கும்படியும் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்று அரியலூர் வருவாய் கோட்டாட்சியர் அறிவித்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஆவணமாகும்.